

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
ایلامی

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
ایلامی

بازدید شد
۱۳۸۱

۱۶۰

۷۶

فهرست
در کتابخانه
موزه ملی
تهران
۱۳۸۱

کتابخانه
موزه ملی
تهران

۱۶۰

بازدید شد
۱۳۸۱

بازرسی شد
۶۳-۶۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
مؤسسه ۱۳۰۲

اسم کتاب: نورس چمن
مؤلف:
موضوع تألیف:

شماره دفتر: ۵۴۲۶
۴۹

۱۹

بازدید شد
۱۳۸۱

۷۲

در کتابخانه
فصلی و فصلی
در کتابخانه
فصلی و فصلی
در کتابخانه
فصلی و فصلی

در کتابخانه
فصلی و فصلی

بازدید شد
۱۳۸۱

بازرسی شد
۶۲-۶۳

کتابخانه مجلس شورای
مؤسسه ۱۳۰۲

اسم کتاب نورس چین

مؤلف

موضوع تألیف

شماره دفتر ۵۴۲۶
۳۰۹

علی المرتضیٰ اولاد ایشان که مرگش با **ایتم افتد نیم اهدا شد**
 شمع شبستان هدایت و نادی که گشت مکان وادی ضلالت اند
 صلاوت نند و سلامه علیه السلام چنانکه خدمت ظلال جلال علی حضرت
 کیوان رفت برچسب چاد و عطار و فطرت نایب عشرت مطلق
 میرغ صلابت در عین مستطیع بکشت بر رضوی حسب سلیمان کجاست
 نگون نظر لطف کرد که راسا به جو داغ و فیه کا مظهر فوضا است
 رافع رایت و مظهر آیت شامشاسی فراطون نش فریدون آیین
 زینده تاج و تخت کین شرق آفتاب آمان خلق طلع استخفاف
فاحکم بین الناس بالحق کجاست و نعمت انوشیروان عدالت السلطان
 این سلطان و انخافان این انخافان بولمظفر سلطان و عباس
 اکبرنی الموسوی الصفوی بهادر خان رب کا نوزت اعضا الالسان
 ولسان الزمینی نواز جمع و شکر و شرف رقاب قایلیم الامم
 اطاعت و نوبه و زین صد و رالد مورما هم ربایم بقا ملکه و قدره
 صورت و زحمت و شور حضرت و امیر علمیات است و رده
 میهد شرفی قمر که در آن علامت است که فخر خلق عالم و

و اقبال روح نبات و براعت دری نما فضیلت و افاضت جامع
 المعقول و المشعور و ای الفراع و الاصول کلین عادت است بهی
 عواطف پیره ی پست طهر سابق با دی میرزا محمد با دی
 آنکه در حفظ مالک منزل دیگران حکم من نه الا خلا فیها ندر
 طول نند عمره و ضاعف دولته علی صفحات لاد و اروا لقرآن
 مرقم ارقام عدله و افاده و اچانه ای یوم الدیوان برین زره
 بمقدار افتاده مامور گردید که در خدمت آن عالیجناب مامور
 مشغول بود باشد حسب فرمان واجب لاذعان قریب سال
 در خدمات در جود قیام می نمود در حین قیام خدمت مذکور مقرر فرمود
 چند کتاب که بعد از آنجا را بدین صغیر و زکار موم ساز و چون در آن
 بنا بر شغلی خدمت مذکور تعدد بود که کما شسته صحیفه پان ساف
 و در عتق اول شهر آخر سنه ثلث و سترقی الف که از آن خطی
 جهات فارغ گردید و مضمون بن پات که منت چار بریم عطای نیا
 حمت چار کنیم بهر کار مختصر در با و کوه را بکند و بهر کجاست
 بهر غ و از بر پر آرم بحسب و با هر و بر سر نعمت نیست

بامداد و در بر سر تخت کشیدیم سر
بناظر فائز راه داد و در ک و وطن
مؤدود و عازم سفر شدند و پستان بنایخ
عشر ثلثین شهر انجاس
من است که لایحه فی عشرتای بعد من
لما لایحه بعد الالف و ثلث
صانها الله تعالی علی لاهور و الاشهر
ارک و بد نواب عالی حضرت
سامی تبت منع منزلت دفع مرتبت
قدسی ات مکاتبات منظر حاکم
موانع واجب محمود صابی و صاحب
جامع شریطه و ضوابط و زارت
با سر بامین مال حق بها و ایاها قطب
فکاک ممکن مرکز عالم تمسبه
و تحسین صدر شریطه و زارت و اما
شکوه فایغ **سبقت**
لهم جنة الحسنی و زرتیری شبر
خرو مشیر طغری تابشیر
حرف بر لایق بالث قالم رضی
محمود و روح و زنا حال ماضی
مطیع انوار فیض احدی صفت
و شایسته **دیت هتلی**
ملك الامیر و **لا یمنع** و **لا یمنع**
دی است نصر لغایت الله
الملک المنان عوض یکسایح
آماله بنجر و الامان لایحه
ما لغت الله
در فی صدف بحر الخیر و و اما
استخرج شبهه جوهر من معن
الایمان ثابته
فی اطباق عالم الشهود مانع
شده مقرر فرمودند که در کتاب
نظر

آن عالمان آفتاب را نشان مشغول کرد و در حین اقدام بامر فرمود بر خیز
الهام تاثیر آن وزیر صاحب نه بر مودار باب الله و لایحه
مجموعی صورت پذیرفته بود که این ضعف عباد الله را داده و ارد که سطر
چند از کلماتی که پرتو آن از عرض حواش زمان محفوظ
و مظهر است که بعین ضایع دل دانش منظور و ملحوظ کرد و در
نالیف نظام و مقرر فرمودند که آنچه با وجود و ثبوتش
طرفا جمع شده نگاشته صغیر بیان سازد اگر چه شکسته
بسیارین است در مقابل خوان خلیل طوری عرض شد که مولانا
جلال وانی که بلغای معانی مراتب از تقابل
سیفنا صفت محرفی لایحه نهایتش چون
مطلوب آن و عضو و چنان بود که او امر آن و و عباد
و حرف آن و وزیر کو ار که با وجود نقصارت
بیاض شبها بطرا و بهار جوانی و ایام
مقدمات معدلت و مخفیاتی و ایشام
سبنا و زارت و جهانیا فی اوقات
قدسی عات را صرف در حواش
کافه عباد الله بر اسم عدل
رافت و داد کسری اساعت
کین نوازی و رعیت پروری
میزانید و فی الواقع
ایم باب ملک الله

ایشان نصیب می آید و هم اصحاب فضل را از خشن فضا ل ایشان بهزد
 کانی بکلمه **من الشارح حکم و طاعته غم** اطاعت نمود و بهر صفا
 اخلاص نماید تا ذکر منافقان و دعا بمقتدا که زبور صفیات لیل
 و نهارت در جبهه و مثبت و مرقوم گردیده صغار و کبار در طب
 القاب باشند اند از روی بی ادبی بدست پاضا و راقی که
 از وارا ضرب تحقیق در بار از اطناب روان و هشتمه نورس
 چمن می ساخت از صرافان و ارا عبا رتخدانی و اکسیر نظران راست
 معانی پس خوان تا مولیت که اگر نقد کم خیار ی در وارا ضرب این
 عبارت باشد بجای امتحان فکر پس چند و بعین لغات تمام عبارات
 و کمترین را در بوی تعرض نوی الاقران کند راند و باشد لوفت بنو علی
 المستعان **تمید** معلوم باد مطالع این فرخنده مطالع را که چون
 این عده فغان نشا از فایده بهر بند بان مبر و کد ایشان در مضیعت
 کم مضاعف اند بیشتر ثقیب سابل و نوالع ازان بر سبب اختصار و
 ابرامی باید کرد و این هجده **پیت** ز لطف حضرت چون عوان علی
 بر پنج باب نمودیم ختم این **باب اول** در آنچه محرران را

مطالب در مختصر تخییر بود و باشند و یکوشند تا معنی معانی را از الفا
 جزل موزون کج کند و در الفاظ و اسب عارث غریب شکل در قلم آورد
 احتراز نماید تا اگر مکتوب این نویسد و نباشد تواند خواند و در این
 محتاج مراجعت با غیر نکرد و و اگر خواند نبوده باشد چون بر خوانند
 زو و بنهرم رسد و با سفتا ر حاجت نیفتد و همچنین بطلمی معلوم
 نماید و زو و سپر مقصود و مطلوب را کند چنان از صحت و لغات
 باشد و یکبارگی تمام مطالع نماید و در تحسین فرض استاند و عرض
 بسیار بیست و سخت بار یک کند و خطاب بعد از مرتبت و منفرت
 مخاطب باید کرد و نه زیاد و نه کم از آنکه زیادتی بر قلب معرفت داشت
 و در نقصان نشان شاعرت و سبب خطا منزلت بود و چون بزرگ
 مخاطب رسد و عای لایق آنکس در قلم آورد و دوا و عا و نشستن
 قیص و ناخوشی و دو مکتوب ملوک و خوا اینک اکابر بر طهر و خوا
 چیزی نویسد و در خواندات و زبردستای بزرگ داشته اند
 و اگر خطاب ناخواتین و دیگر کس باشد ذکر زمین بوس و صف آرزو
 نباید نوشت و چون نوشته با خبر رسد از ناخواند که اگر سهوی باشد

اصلاح نماید و نامه بزرگوار فرسخ سپید و نامه کهتر از اگر تک تک پندوی
 نثار و **باب دوم** در معرفت مراتب خطاب و عراض کتب و کتاب
 با هر اعظام علی قدر مراتب و در جات و آن ده فصل است **پیت**
 بود اول عراض کتب کتب اگر در سرزبانی بود و پیش
فصل اول از فصول عشره عراض پادشاه است و آن سه نوع است
نوع اول عراضه که به پادشاه یا پادشاه عظیم الشان نویسد **پیت**
 کین شاهی نیز و پیشانی نوشتن این عراضه را از پیشانی
 عراضه داشت مختص معتقد آیین فلان نوابستان قبال توانا
 بلب عبودیت بوسه داده بوقت عرض بهر سائده در ساعتی که
 شتری میسر فیض الهی از مطالع عطف طلش شاهی وین
 طالع و بدر قبال زانو آفتاب عنایت پادشاهی در اوج عزت
 لامع بود نیز نشان نشان عالیشان قضا توانان مرحمت نیان
 که بنام بنده ویرین و هر یک معتقد آیین شرف صدایافته بود و از آن
 دولت طلوع نمود و از اشعه انوار طغیاد غرق قدر مثال جهان آفرین
 و آمل معتقدان ارادت خصال منور ساحت مودت و سما بونش را

استقبال لازم کرنش و تسلیم که از قواعد بندگی اطلاع میجوی
 آورده و در دو سعادت موردش باعث فتح تری و مضمون ^{عاطفت}
 شجوش موجب ازدیاد و استظفا را بنده امیدوار کرد و بد
 فره پوری که از موقف عنایت سلطانی بوسیله تحفه بخشید
 قدیم بر جا و عبودیت پیستقیم در بندگی جهان پناه و صد و رون
 قضا جریان اجبلا از عانش رطب عمده مقرره فیما بین بنده
 درگاه و فلان بروفق عا این دولخواه بخیر ظهور آید و چون سب
 قدم بندگی خدمت از جمع بندگان درگاه خلایق پناه و پیشانی
 اخلاص و ارادت از سایر مردان معتقدان در پیش مرحمت سلطان
 در انجام مطالب اثر صدق نیت و شفقت خافانی در انضمام
 تارب مشیخه خاص عیقت است به در جمع امور بامید واری شطها
 و استعطاف بی اشتها خرا و اخلاص را و قندی نظری سلوک
 بنده را و صاحب قبله عالم را پست پناه و و سپید امید کاه
 خود میداند الحمد لله رب العالمین که همواره نیایح اعتقاد و سرفرازی
 و سبب یکو بندگی که از ان ممتاز است و بنده نوازی که در باب

اطمینان قلب را دست آویز و قیلا را زده و مرقوم ملک کو سرکشان نشان
 عطار و نشان شده که قبل ازین که آن بنده را نسخ الاحقا و راطرین
 بنده کی بود و در ترمیم رعایت جانب انصاف مرحمت بنده و مرقوم
 احوال که بعد از دست بست و بعد از بدو و بدو که در جمیع امور دست
 مقدس علی ایشیت پناه خود و اندازین بشارت سرخا حضرت
 و مباحات با وج کرون ساینه و این سعادت عظمی که عطا کبری
 از عطایا الهیه است از مباحین بخت اقبال است به جدات بکثر
 حضرت و امیر اعطایا جل شانه بنده هم رسانند که این بنده حیران
 سکنا محسوس و اما ثل و افراشته اند و مرید عواطف سلطانی عنایت
 خافانی بلند گردانند و عند لب لسان در چهره ان نعمات بخت
 سر که در ازای مرام شانه شکر بطش که ازای بقدر مرام شانه
 بیان طوایر عرض و از بنیت و و عا کبد ام انشا منشرح نماید که در
 عبودیت مرام بخت بجای آورده شود و زبان طوطی در شکرت عطا
 لالت چون شبیه بنده کائن مریدان خرد عا کو بی نیست **فانی**
اللیل و اطراف آنها و دعای دوام دولت روز افزون

حرز جان و روز زبان مؤد و ذیل رحمت پیکان سلطان شیشه باطل
 بی با بان خدایا بی سطریت امید که غل غلیل خیر فلک فرسای عالی
 الی انقض الزمان بر غرق عالم و عالمیان پائیده و مستند
 بر باریا و صاحب قبله عالم و عالمیان سلامت چون بحقیقت عهده
 بهمان بنده درگاه و فلان واقع شده که برین عرض تقدیر علی
 رسانیده و قبل ازین فرمان فضا جریان شرف اصدا یافته بود و
 عهد نامه ولایت تبوضه غنیمت کم کرد و و طریقه اطاعت که شایسته
 این مرید معتقد است مسکو داشت ثلثان تقسیم فلان از ولایت نوبت
 خود بنده شخص خود و مبعوفی رسانند و تمه را موعده قرار داد و پسند
 و صلح نامه بر طبق آن بکند و و سطر خط فلانی گرفت که من بعد از این
 باریک لایت و زعفرانی را که مطلع بنده دولخواه شده اند رجوع
 نباشد و بوجب ضای ایشان بخت که نقل آن منظر ایستادگان بی سر
 مشغالی رسیده شد چون بنابر قانون عدالت و انقیاد فرمان داد
 الا فاعان لازم است که فلانی هم قیود عهد نامه را مرقوم و اکتفا
 و اسند عا است که عنایت بیغایت سلطانی در باره بنده و بی

الاعضا و منبه و ان شسته ز موقت خلافت و عدالت فرمان حب
الاذهان صریحا صادر کرده که چون فلانی ثلثان تقسیم خود را از ملک
تقسیم کردی و او را که گرفته از آنچه بعد از عهد و مشروطیت
ایشان در آمد موافق عهدنامه ثلث تقسیم این عقد و افراغ ملک
به موافق پسندی که در ثانی اسحاق و در برین امان این و نحو
من از عهد نموده و در مقام حسن بی نشان شود بعد و این زمان
نشان عت از دوا و افشا رو استظهار این منده امیند و از خود
پست چه خبر در کشتی قبله کاشی بغیر ذوات تعدیس ملزمتی
طی بساط اطناب ولی و انسب ختم به جانم و ن بطریق ادب از ب
می نماید امیند که حضرت عیسی شیخ لا بواب که بر آورند حاجات عیسی
پیوسته ذات معلی و وجود عالی معالی این جعفر فی از لبات محفوظ
داشته در ارتقاء معارج کمالین و اعلائی مدارج شاد ک
بایند و باقی و بر دوام دایره و جنبه وجود استعدا از حجاب رکا
عالم و عالمیایا چنانست که این بنده را رخ الاعضا و از جمله آن
قدستی که فراموش حال این عقد اند بفرمان احبب الاذهان که برین بنک

مفتخر و سزاوار فرمایند که نطق خدمتکاری بر میان جان پست متقدیم بر سر
امر و الا علی و امر به انضام خوانین **خبر پادشاه عدالت**
درین معنی مقرر شد و بابت یکی از حاجت یک خبر حاجت
اما آنچه خوانین مطالب شده باشند بین و حاجت که سمت بر فهم
یافته عرضه داشت که برین فلان مان فلان بعد از اسپتعا و جبهه
بعاد و ثلثان کستان ملایکه شیان که کعبه امیند حاجت مند است
ثواب و کسب مایون را تو تبا می بدامید واری ساخته بوقت عرض
حجاب رکاء عرش شتبا و استاد کان به سر خلافت نصیر
میرساند که بغایت پیغایت موجد کل و مین جناح نادان پس از رکاء
عالمیایا نوا کباب مایون از جو سر زو اسر متج و نصرت
آراسته و الملقه که در رکاء عرش شتبا و کجا به طفر و نصرت
بر بسته سر شتبا قبل نصرت و تکلیف بین المین لمزل حکم و دست
نصف جلال اندیشید **وید الله و و ان ینهم** بدامن بقای لایا
پست حکم است لاجرم در موقت که حسب فرمان و احبب الاذهان
نقد الله تعالی فی بیضا الریح المسکون مقرر شده بود که این غلام

مستحق

بفرمان سلطان قلعه بنگال محل و دو قلعه فرورده را منخر ساخته بقصه
 اولیای دولت قاهره آورده و حسب الامر اعلیٰ اتفاق عساکر
 آتش روانه فرمود و بمشرد و تبارخ عشرانی شهر ریح الی بنایان
 لشکر ظفر اثر چون له در اطراف قزوین اندازد و اوراق پرامون
 مکرور که از رعایت رفعت مسانت چون ماوند بلند و حکم از فرط
 و حصانت باقیه سران توأم بود و محضر ساخته جمیع جوانب و اموال
 قیام و مواضع قوا بر شفا را سلام کرد و ایندین بند و متعه آیین
 صدف مشون **وَ اِنَّ جَنَّةَ الْجَنَّةِ لَمِنْ الْاَرْضِ**
يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ عَالَمُونَ و ده لشکر فتح اثر را جمع بجنب
 پیش بردن نمود و در زمان قریب غیر بعید به نیروی دولت روز
 عساکر نصرت توأمان لغت سیه را رسیدن حصاری که میعاد طایفه
 بود و دره غازیان ظفر قریب و عساکر فرصت آیین پورش دران
 بعد از تقارب اتفاق و یقین اجتماع و افران فین مجاز به و
 که مافوق آن منصوص و بنا شد از باران سهام غازیان نصرت
 صفی لوح بنار در چشم کفار بگرد و اگر بکشته روزگار شت

و غزال صحرای پل صلابت غازیان شب چهر در مغارات بروج
 مسیر کرد و پادشاه باز به شکر ظفر از زمین کج در موای
 کشته چنگال ملک بر تدر و حیات طایفه ناپاک محکم ساخت و
 حسام غازیان ظفر فرجام در بحر نصرت خاتم و جو حیات
 آن طایفه لیام را طعم صباح و شام ساخته در ساعتی عید چون
 عید غازیان ظفر قریب بقعه رنجیده که طایران هم و خیال
 وصال آن عروج نمود و لکن در دوار حصاریش رنظر عقول
 محاسن محذب فلک البروج می نمود و داخل گردیدند آنجا
 طینت تاب حله شیر صولتان بنا و دره چون چهره دوات
 ایشان را از انوار نجات محروم آمد جمیع اموال مواشی خود را بی
 و حواشی سپردن و خود ساخته جاسر و اسیران بها طلب عرض
وَمَغْلَقَةٍ كَثِيرَةٍ نَّأْخُذُهَا و ده لشکر ظفر که در شته راه دار
 الی پورش گرفته بقصر اصلی شفا قدس قیاس بیامان خواه را از
 طری و جلی که لوازم آن دو دمان نبوت نشان بر رضوی نشانست
 از بادیه حیات نجات داده سعادت اسلام که قصوی و فضا رای

دولت این دو دمان خلافت نشانت شرف گردانید بعد از ملاحظه
 این سوانح بشارت انوار و ميث پده این لواج بشارت آثار برفق
 مدلول **جادو** **لله** **الهی** **احسن** استمال و افروختن
 مستحار بنندگان نوا کج مباب مایون چمن مانی و آمال بکندان
 مزد و بوم را از خواص و عوام مخضر و رایت شده قلعه مذکور در آمد و
 و سواران کرار مستنخ الفار و سپاه کج لاکه پشمار چنان است مایون
 که مورو هم و خیال بل غنا و پیرامون آن نتواند کرد و بدو دست آمل ابل کفر
 و ضلال مغانه و پسر وصال آن غنوا نشد و غلانی که درین کارزار
 نهایت مودی و مردانی نمود و سرداران سپاه نصرت شمار نمود که
 بعد از آنکه فیضی بیامع بار یا فتنان سریر خلافت مصیر عرش نظیر
 حجاب درگاه عالمان پناه بجه که جمع فرماید و سپار در بارده
 ادبی نمود و جرات نمی نماید که الی انقضای زمان ذات مقدس
 نبدگان کج مباب مایون که واسطه امن و امان و سبب نظام عالم
 و عالمانت در زمان پلاست بود و دولت روز افزون آمد
 زمان عوت بانصرت حضرت صاحب الاموال زمان علیه صلوات الله

الملک المنان صلوات الله و برسله و ابواب و البقی و الله الامجاد **ایضا**
در مطلب بواسطه استماع خبر گرفت عرضه داشت کترین
 غلامان فلان تراب پستان طغرنوا ما را تو بیا بیده امید و ای
 ساخته بودند عرض حجاب درگاه عالم و عالمان کج مباب مایون
 چون استماع شد که نندگان مایون که جانهای غلامان ملا کرد
 و قربان کجای مایون در دین وقت مذکور غلانی بفرج مبارک
 مایون عارض شده و آنکه که از بکات رواج طغر حضرت انیم
 معصومین صلوات الله و سیداه علیه السلام جمیع بزدی و صحت و قوت
 مبدل گردیده بکجای شرف و کیم که مجتبی خراف مزاج که آملی
 پیامده مایون که از شنیدن این کلمه خوش بامضیب بوده باشد
 از توزع باغ تفرق احوال زد و کیت بود که چون مرغ غنیمت بپوش
 افتاده آغا رطیدن نماید که معارن آن خبر صحت بکوش سیدان
 مرده جانی تازه یافته از فرط خوشحالی بر جود مایون غنمای جهان
 یکبارگی فراموش نمود و از سر حضرت و خشوع جبهه فرسای عیون
 کشته بجات شکر مقدم رسانید و خدا و بفرقه الله تعالی که اگر خبر غنیمت

مراج و صحبت و جو و معارف یکدیگر استماع می نمود ازین خبر و حشت
امید زیستن یافتند و سواران ز درگاه و احباب او جو و آنکه ذات فخر
افزید و اسطر فاده حال عایا و فرغ بال بر پاست تا قیام قیامت
در ضمان سلامت بوده بخار که ورت و ملال بر او بال و اقبال
ابدی لا اتصال تا یون شسته دولت روز افزون زبان و دعوت
حضرت صاحب الزمان متصل و مفرد با و بر لب العباد و الانبیا و غیره
المعصومین و اهل بیت و **ایضا در طلب بهجت فرستادن چرخ و وصول آن**
عرض داشت که کترین علما و فلان کسان نشان که قبیل شاه سلاطین
نما دار و ملت خود را که کما است کمال و امید واری خاسته
بزر و شرف عرض بر این فغان که یکس کرد و ناساس میرساند که
چرخ ز برین شفت و حرمت پیکانهای تا بون فال که است و سبب
انسان بی بابان که از آتش بانه نوازشات ملاغایات و اوج نفقه
ملاغایات پرواز نموده و به نسبت باری بن مومنت عظمی مدد کار
ابن معاد است که بر فی رک سبکی و افتخار با وج عزت و برتری را افرا
امید که تا سطر برادر این چرخ بری مقام است عقاب دولت

و کمالی حساب اند عا اولیا دولت بدترین صید و شکارش با از قبایل
ابدی لا اتصال تا یون بود و ظل ظیل ابدی التخلیل تا یون بر معارف
بنی نوع انسان تحصیل بن کترین علما و علما و زوکان پانیده
و پسته دم با و بر لب مرکم علی **ایضا بجهت وصول نم و بکدست طوعا**
عرض داشت که کترین علما و فلان بعد از عقب عتبه علیه که و قیاس
و نشسته و سینه فلک قیاس بوقت عرض میرساند که در زمان
عبید که کواکب سحر و کسب از آن سینه و بغور و شرف مطاعه
رفق شرف که از موقف عز و جلال شمع بر تفتت که کواکب کون نواز
از حصر برون غرضه و ریافته بود و مغرور و ممتاز و مستخر و سر فر
کرد و بکدست طوفان که بصوب فلانی محنت شده بود و رسید
و از ورو و بهیمت مورد و آن سرخش را بپایان کیوان رشتا
و بعد از وظایف شکر گذاری و از دیاد و و ام دولت و خلود جا به
و حشمت که در و شب بار و زجان و حرز خبانت قیام نموده امید
و ارست که تا قیام قیامت سایه خورشید پایه تا یون بر معارف
عالم و عالمیان تحصیل بن کترین علما و زوکان پانیده دم با و بر لب
عقاب

ایضا بجای رسیدن خبر فتح عرض شد داشت کمترین غلامان غنای
 عرش سپا و سده سینه فلک فرما که سجد جیاه صلا طبریک کا مسکا رو شم
 شفا و خاقان بقدرت بلبا و بی عبودیت بوسه داد و وقت
 عرض میرساند که در ساعتی که حد اکثر کسب داشت زان نماند بفرود
 در غم شرف مغرور و ممتاز و مستخر و سرافراز گردید و فتوحات غنایی که
 در بنو لا قریحان کافلانانی و مال اولیا دولت ظاهر مایون کردید
 و ایالت و شوکت و جنت نهاد عاجب و فلان بخصرت جهات
 اکبر اقبال خروال شانشا می نظر و منظور کردید و سجدت شکریا
 تقدیم رسانید بواب عیش و شادمانی بروی کمترین غلامان شوی شده
 و غلغلش طایفه فلاح رسانید امید که همواره اجناد دولت روز افزون
 فتحی زده و نصرتی بی اندازه در شفا ده امید که احادی دولت روز
 افزون مخلوب مقهور گردید و فیت نام بود و شوند بختی محمد و آلا امجاد
عزیزه که در آن طلب بنو و باو شد عرض شد داشت کمترین غلامان
 فلان بعد از تقبیل آسان سعادت نشان نشی بجای خود و سوس
 بیکان بدو عرض حمایت را که کبیرتی نه میرساند که در بهترین وقت

از اوقات و شرفترین عتی از ساعات بفرود و شرف مطالعه در غم
 اشرف منقحر و بر فراز کردید و از لطافت سیکان و نقفات بی پایا
 از صبر پروان که شامل حال کافلانانی و مال این غلام شد و بود در
 مفاد حضرت و بنی بایعوق رسانید امیدوار است که غنای غنای بدی
 انظیل الی انقضای الزمان از سر جهان جهان بنان بخصیص این کمترین غلامان
 کم نشود و زمان دولت روز افزون بزمان عوت با نصرت
 حضرت صاحب الامر متصل و مقرون باد و جاد و ائق و اصل صاف
 که چون از سر خلاص و صمیم قلب است به بدو با جانتان فایده
 آثار آن بروز کار بارکات خجسته صفات فوضده آثار مایون
 و اصل متواصل کرد و **نوعی دیگر** عرض شد داشت کمترین غلامان بعد از
 لایم عتبه علیه و الا و سده سپینه سدره المینی بدو عرض شد که
 کیوان نشان ریافتگان بارگاه عرش شهاب میرساند که اسرار الهی
 که از میان اقبال خروال بدی الاتصال محاسن این حدود و ارا
 نوجو نواب کامیاب بی نعمت خجسته که جانم بفرمانش باد و بر حسب اراده
 اجناد دولت روز افزون مایون است و از هیچ طرف امری که

طبیعت اولیائی فایز بود و باشد واقع نیست چه بود که عموم شونده
انجده و یکی در محاسن است فارغ البالیان مرفه الحال غنوده لیلاد
سرا و جبارا بوظیفه غای دوام با هم سر و دولت فایز بود
سلطنت با بره استغال از ندامید که ظل طلبی با یونانی انقضای از
بر معارف عالم و عالمیان خصوص بن کترین علما ان ابدی الطلیع با و بر
العبا و **نوع دیگر** عرضه داشت کترین علما ان فلان ک استمان
سمانش ترا کمالی کچا سر و دده امید واری ساحته بزر و عرض حجاب کبار
کبیت تنی نه میرساند که احمد تده و الممت که از میاسن اقبال پیروان
از اختلاف از بیج محو طرف امری که مکر و خد طر فیض ظاهر بود و باشد
واقع نیست امید که دولت روز افزون بزمان دعوت حضرت صاحب
الامر متصل و مقرون در برب العبا و **نوع دیگر** عرضه داشت
کترین علما ان فلان فاکا استمان عشق اما ترا کمالی کچا سر و دده امید
واری کروانده بوقف عرض ایستادگان در کاه عشق شتابه میرساند که
احمد تده و الممت که از میاسن مرا تهم دولت روز افزون کافر عابا و عجز
و سار بر وطنین این لایبت در ممد مع امان بر فاه حال فراغ بال

بر غای دوام دولت ابدی انصال استغال از ندامید و امری که خلاف طبیعت
اولیا دولت بدترین بود و باشد واقع نیست و کترین علما ان تمام
اوقات در نظم و نسق انکما و ضبط و توفیرال یوان و مهم زاری
برات داران و تحصیل داران و تحصیل و غای غیر تنبیه ذات نمید پس لی
معنت حقیقی قبله تحقیق بجایان جهان قیام و اقدام بنامند امید که
مبنایت اند سبانه قرین جابت بود و زمان دولت بر سر بودند
بزمان دعوت بانصرت صاحب الامر و الزمان علیه الصلوات الملك
الرحمن متصل و مقرون بوده اعاد می این دو دمان خلافت نشان
پیوسته با میال هم ستوران عا کر ظفر نومان کردند بر برب العبا
و البقیه آله الامجاد و **و بجزم روز بر عدل شتابه که جو دش هفت و فتنه**
وزیر شاه دین جبا پیشانی که زدا و سپکه صاحب سر
مخلصان است شتابه و داعی خیر خواه فلان پوسیلما و عیبه و استیجاب
و انبیه را کیمت عطا به خود را فرایا و خاطر فیض ظاهر تمام و الا مقام
نواب است خطاب قدسی القاب مر قنوی انساب جلی الانساب و **و بجزم**
بنوت و کرامت کوسر مریح و لایبت و امامت خورشید ساسان

و نجابت در ملکات با ایت و نقابت هر یک عظمت و سروری در ملکات
اضافت و محدث گسترگی کبریا و دولت و اقبال و نعم کبیریت
و اجلال و جبهه فریشتن جبهه غر و دانش و پیش مطلع آفتاب بنو مناب
مشرق کواکب و علم مراتب طغرای تابش هر چه بر تیره عریس صو
تعبیر بر مودت و مدد و دولت و نظم نظام ملک ملت مرکز دایره بر
و امتنان محیط مرکز و احسان مجمع مومنین محامد و فضائلنا
بعضکم علی بعض بر بخواه انا جعلناک خلفه فی
الارض در ممالک العالم مالک از به ارباب بیت و العظم
اعمال و الذول و العتیه العالی است انما فی ادم اندک با من ختمه و سبب
و اقبال آورده و معروضی ملک آرا میگرداند که امجد تقد و المنة که
از ربا ض صفت و انما و که موار از قبض نایم الطاف ربانی
کف از حبش تا شش با کوان ربا صین محبت و وفاق منضر و معشر
از زمین تربیت و اعطاف پجانی شجاری شالشی با شاکو کوان کوان
مروت و اتفاق شمرست مبدان کیچستان کل مراد جیده و حساد و نای
ر شک و حسد در دل خلیفه نهال خنای درین بوستان بکام و بوستان

باید و و غنچه آرزو بر کلین مقصود و بر حسب خواشیدن دل خندیده و
رجا در چندین کلهای آری و بشا آراش سا و و من امید از
و بطلان لب بر زو فنی مدعا امید که لی انراض الزمان بن حد تعبیر و
آین از رشحات سحاب غنایت رب العالمین زینت کج خلق
اجباب و بر لب العباد چون بنا بر اطلال لغات و استخاد و قدیم و
الطاف است ثواب مظهر خلوص عقیدت و صدق را دوت بر مخلص
بود و بانی شفقت و لی نعمت تحقیقی و غنایت نامتناهی قبله تحقیق کمال
نیز با شش با و گردیده اند و در جمیع امور سوا ی آن عالمچه کور
جهان پناه مری و وسیله نذر و لهندا کتبه بالذات و مهربانی و ای
آن در ملک کلین نموده در نیولا و از و راس سبب بخدی که
حساب حکم جهان طاع مقرر شده که این علام از عربستان انقباع
و انقاد و در کاه معالی بیدار است و نسبت ما و که اگر مقتضای رای نور
عالی بوده باشد در وقت مناسب بنظر ایستادگان پایه بر بطلان
مصیر عرش نظیر سده توقع و ترف از کاهم اخلاق و عیال شفاف
چنانست که بنحی که همیشه انصرم مهمام و و سنان که بخت خود بر دست

عالی همت لازم داشته مراست شرفی مهربانی میدون است تبار
 عرض عالی این محبت و احوال را بر سر بر معنی لازم محبت
 معمولی را که چون توجه ساری و بطنی آن مغز اعظم مشمول
 عواطف کونا کون است تا کان درگاه عالم و عالمیان کرد و
 و اساس موفقت و بنیان و الفت را با رسال مفاوضات و نه
 مرجوعات و خدمات شد بدو شکم داشته سرست بخش طرقات
 ناظر کرد و در زباده از بن طناب نهی یاد ایا کم بکام و دولت باقی و در
 بر سلحجاب و نوعی دیگر مخلص خبر خوان فلان بعد از اظهار امر پس فلان
 و دعا کوی که شب و مخلصان و اعیان صمیمی است معروضی که
 و مرفوع ضمیر غده کشای نواب پتلا قبیسی القاب سیادت
 و وزارت و عظمت مرتب شوکت و جنت و جلالت مشقت
 انصاف و عدالت و اهدت منزلت یافت و عطف و مکرمت
 شاکر کرد و در قدر خود شکرش تمام را بران در مرفوضی است
 عالمیان بجلالتی فی سلطان اعلمانی عالمی سبی طالع است
 اعم و اولی العالیه العالیه خافیه موقن سلطه الهیه سلطانی

مکمل

میگرداند که لایا و نه را و پادشاه را استقامت احوال خبر مال
 و استقامت عا و جلال آن معدن احسان و افضال از درگاه
 مبین معال پند حیات اندر سمیع و بحیب التماس آن و توقع
 چنانست که مخلص در از حاشی به طر سوت ناظر محو و منقش
 و پست برده سلامت ذات تجب صفات فایض البرکات
 خدمات مقرر و سرافراز فرموده اش را علیه و برغ نغز اندک کجایان و
 منت دانسته به قدر برساند زیاده جبارت نمود و ظل طیل عالی
 با دبا نون و الصا و المنسب الی الامجاد نوعی دیگر عرضه داشت
 کترین بندگان خلاص بن فلان بذروه عرض است ادا کان
 شریف عالی و مشرف کشکان محض منفعت معالی میرساند که
 قدر رب العالمین که از میا من مرام اولیا دولت فاسد کافرقا
 و عا به رابا و سایر متوطنین بری لایب در محضر اسرار امان برقا
 حال و شرف بال عا و و ام دولت ابدی لا اقصا است
 ذات فایض البرکات آن خدا یکان حقیقی و قلبه تحقیقی است فعال
 دارند و امری که خلاف رضای اولیای دولت بد قرین بوده باشد

واقع نیست و درینوایه همه بخدمت پادشاهان پادشاه بر خلافت
منصیر و حجاب درگاه بستی پناه نوشته ملازمت نخست تان
شده که اگر مقتضای این خدا بیکان حقیقی بوده باشد در محل
مناسب چمن تو جهات عالی نظر اینا دکان پادشاه خلافت نصیر
بر عرش نظیر رسد زاده قیادی نموده و جرات نمی نماید طلیل
عالی علی بناری علی والای پادشاه مستدام باد بر رب الجنان
والسبحة والحمد لله رب العالمین الامجاد **پیام اینی دست از خاندان**
نیز در کتب خوانین عظم نال عز علیا حضرت حور انست
بلقیس رفعت عذرا طهارت زمر عبادت کبری کرامت فشرعی
سعادت ساره میرت مریم احترام فلک شام کردون حجاب
خورشید حجاب فرکار کاب قدری لغاب حجب صفات بکینه
الملکات حاد به انواع المیاسر فی الکرات خلاصه نبات خواو آدم
مالک قباب لاهم صدف سلطنت عظمی چراغ افروز دودمان
خلافت کبری از قدوس دودمان بادی لاهم بوارق عظمت سرمد
خدیجه الزمان تبول لدوران مکه زمین زمان خلاصه خوانین المخطات

فی العالم زبده العالیف والمخدرات الامم فی العرب والعجم سرور پرور
نشینان جمله کرامت افر خلدت کز بنان سرور و عظمت و خدایت
آفتاب چهره باری اقباله آسمان بخت بیاری جلال صدف در عی
ملکت بانی خورشید بینه پادشاه فلک طرانی مکه روی زمین را شین
سرور و مکه بن صورت رحمة للعالمین مظهر کرمیان **صطفیک**
و طهرک واصطفیک علی نساء العالمین در چمن امانی اما
از رخسار سحاب الطاف آبی سر سبز و سیراب بوده و جرات
عالیات عفت توانان روز افزون و فرقه ساری فزندان با یون
کیون برابر باد بر رب العباد بعد از قدیم بمراسم دعای فی ربک
وردش بهار و زیارت بنده درگاه دست بسیار خادمان طلب
میرساند که بخدمت و المنة که مجاری حالات این لایست بر وفق رازده
اجناد دولت روز افزون بر خیر و صواب گذرانست و امری که
موجب ملاطفاط و لیا دولت قاهر بود و باشد سارخ و واقع نیست
امید که سایه بینه پادشاه ولی نعمت حقیقی که صدر مزار جان کریمی قدس غفر
بای مبارکش بی دوان قبله تحقیقی از سر کینند کاندان کم نشود و بخت

والله توفيق آن والتمس پس خجاست که پستند با رجاء خدمات مخلص
مبتج و مسرور فرمایند که بجان منت دانسته بقدر هم رسانند زبانه
ادبی نمی نماید طلال عقیقه پندام باد **نوعی** که مخلص ضرر خواه فلان
موقوف عرض این است طباعت صحت قیام عفت نقاب عذر
احتجاب مرقنوی انتساب و لایعصر و حاجیه روزگار کماله و سر کز
پرور دکار قده طاهرات واسوه زاسر صفتیه صفاتی نیست فیه
و انی طویت مکه فیه نکات و مکه سماوی برکات صفوت زینت
برکت کون مکان موجه در بای قدم صدف محیط کرم چرخ فلان
ولایت فروغ و دودمان دایم سراج محراب عبادت مشکوه حرم
سعادت ناصیه طاعت ابروی باصره سلطنت سرمدی قانیه سر سبز
مرآت قاعده کرسی غلظت غایتون منصفه رفعت بانوی تجلی دولت
نقاب کبری و جوج غرر زینت بخش طلیحان عزت عطیه دار دین عالم
بالاخره رحمت ایزد تعالی نیست کرامی بدو الهامی دولت عطای
موسبت آسمانی نقطه و ایزد فضل و افضال دزد فاضله دولت و انبیا
سکون بهارستان عدالت و دوزخ کجاستان جلالت بارگاه انوار

و این

ولایت و ولایا بر شعله عظمت و اعلا دره میسان کسی و دینی سجنه
مکاشن سری قلبی اسطه عقد دانش و اشیا گاهی ابطه اشقام سلسله
ولایت و آلهی شجره طینه صفوت صفوات حقیقت غای **و عند**
الرفی و حبه حمت مشرفات بل بن مساعده دولت و دین صل
اصول و حبه برومندی بخلاف شرفه ربه خنده رحمتی ستوره بحر علم
و جیا محمد زده غنچه غنچه کعبه یاد رعبه بخلافی عین شهادت و طیه
اکتشاف صبح دولت و سعادت پرده نشین سر اوقات آسمانی طلیح
مریم کانی بهر ساد که انکه الله و المنه که از میسان مراحم و لای دولت
مجاری حالات قرین غیرت و اکرامی که موجب طلال کمال خاطر اجا
دولت روز افزون بود و پشت واقع نیست امید که سایه غنچه پای
ولی نیست حقیقی که صد منزلت بجان کرامی بقران و بلا کرا و شک پای
با دوان قلمه حقیقی که نشو و نجی محمد و آله استمد عاچناست که نشو
بار جلع خدمات این غلام را بهستج و مسرور فرمایند که نظام
بر میا بجان بسته بقدر هم رسانند **و** بی ادبی نمی نماید طلال جلالت
علیه پاننده و ستادام با و بر بیا لعبا و الواسعی حقیر المعصون

الاجماع والاحكام و چهار نعم ما از نزد بزرگان بود خلاصه صدر
ایران خواص جوانی که روشنگری خلاصه شریک که ورت از نظر
خاص و عام زداید و خصایص است بهمانی که عقد کثای اختصاص
بنا ملقب بر که از کار و فرستاده عالمی کشاید بهایا تجانی که از فرشت
رخساره حصه قبش از فرط نور بخشی و صفا چشمه خورشید با نزار و
وضیای تجلی مجلیش است و سامی مصلحت بندگان نواب علی
معالی القاب بر اینان آسای سلام و اسلامیان ملاذ خایق معاد
پادشاه ارشاد و پستگاه مهران و مخلصان امیدگاه عاجب
جامع المعقول المنقول و ای القوم و الاصول مرجع ارباب علم و
بها اصحاب فضل و عین لغا و خاندان سپهر طاهرین صفا
او لا وسبیل المصلح و امام الله تعالی طلال صداره و ارشاده
و برکات انعامه و طیب میامین فادته و افاض غلبه شایسته
شرایع و افاضه نفع بگرداند و پیوسته از و امشب شکور اند
علیم بذات الصدور رسته می است که ذات معالی آن عاجب
و وجود و تعالی آن خلائق پناه از حوادث از منته مصلحت و محفوظ

بوده و دست نشاندگان کلیه سیل این بود و باشند منته وجود
بعد از تبلیغ دعوات مصداق آیت و ترسیل تحیات از انکسار
مخاض نبات مشهوری عقد کث و مرفوع خمیر شیرین
آزای مودت قضا میگرداند که چون مدنی بود که از بیم مفاد
سامی غنچه دل مشتاق را قبضه قلمت نشده و از عالم انبساط که
مرتب بر اطلاع کعبه جنت حال است مرمون عقد التفاتی نه
بود و لهند ابدین و بعد الا خلاص مصلحت اوقات شریف گردید
فلانی را بجهت تجدید و تکیه قواعد دوستی و رفع فو اموشی روان
لازم است سامی مذوقه و رصد چنانست که پوسته بقبول امر است
و انهماسوای حالات نصرت ستمات صیغه مودت صفات را
موش و مریزی شسته طالع بر تاج ساعی جمله و تاج جلایه
نوری و یکبار شمارند و امطار را رجاء خدمات که بجا نشین میدهند
از طلوع صباح نصرت آتی بر تو غایت شایسته می کامجوی
رو سفیدی بوده چهره عافیت را از زحمات انعام خجالت مصلحت
یاسند بر العباد و النسبی لاجماع و نوعی که بکمال صفا استباه

فلان بعد از طایف دعا گوئی و لوازم شما خوانی که شب و روز
 صبحی است بفرع سبک کان نواب است طایف ایمان است
 مرصوفی است طایف انساب است یعنی عن الاطناب سالت
 القهره النبویه و تعاقبه القهره الطالبيه محمیه المرام المصنوعه
 مؤسس القواعد المهدیه به نتیجه چیت الله رب العالمین صدر
 الاسلام المصلین المصنوعه خیر لنا صیرن لا زال با مصلحت
 و اقبال الی یوم الدین سیرانده چون فلانی بار و روی که بیان ی
 آمده بعضی و کلائی علی الحیاه رسانیده که محلی چند در فلان
 از محال فارس مجوم فلانی وقت نموده و از روی و ارنی
 گشته بعضی است نوبت از با پس خود و نصف با
 زید که بنما بد که عمر زاده و دست مثال لازم لا مثال آن عالمی
 صا و نموده و حال آنکه از مضمون سوا و وقتا میخیزد که مبروا
 است طایف جنب را سکا و الدبر که ارا آن عالمی طایف
 نراه که در دست دارد و منظر خواهد رسید و اوقت مذکور محال
 مذکور را وقت بر فلان محل و نوبت از ارجح میفرستد و ما و است

باقیه نموده و بفرار خود بار شد ذکر اول و دوم و بعد از آن با
 ذکر اول و دوم و تعاقب و تناسل بعد از آن بعد از انقضای
 ایشان متعلق باشد ذکر و نامش هم ارشد ذکر و اقربا نکاس
 الیه و از و اوقت مذکور اول و مخالف گشته و موجب شرط
 و اوقت که بقدر آن کورا و لا و با قرب رجوع شده نوبت تو
 بوالد زید مذکور که عمر زاده و اوقت بوده رسیده و درین
 نیز محضی که مبرعین فارس سپیده و دست دارد و بعد از
 والد اول و دوم و رومی خضر و شارا لیه است و موجب شرط و اوقت
 چون بوی سپیده و دست که صاحب نصر فرت و آنچه بر کبریا
 شده از فرار شهادت بعضی حضرت و محضی که مبرسات و ا
 رسیده و در دست موی لیه است از و اقربا نوبت نیست
 چون واجب به حقیقت را بعضی بنما که شد از عواطف بی در
 شامل حال شعی الیه و ملا خط اسانید و نوشتجات او فرموده احاطی
 خلیفان از الطاف محبت آن عالمی طایف بعد نخواهد بود و زاید
 اطناب نموده و نوبت ذکر العبد الذاغی فلان بعضی لدی النواب طایف

خلیف علی بن ابی طالب

مبدأ الآداب الناطق بالحكمة الصواب الحسن من فرغ يوم حساب
 انشاء الله تعالى سيد السادات وسند ذو الفضل والاقدار
 منبع السعادت منبع البركات رفيع الدرجات لازل كل الشجرة
 منه على لسانه حتى يحيط به رباب العالمين ام طه على العاين
 سببا العالمين جعله من الدين **لا خوف عليكم ولا تم**
يخزئون وثبت له قدم صدق الى يوم الدين ان الغفر المعترف
 بالغفر والتقصير واعادته الفاعلة والسيادة الزاهرة لكم بالتقصير
 والظفر ونفاذ الامر على كبره في كبره الله اعين فضا حوائج
 حسب الامكان واستعد الزمان راج من عظم لاسان حليم
 الامنان انظر اليه بعين التاميد ما نرويه ما جفا في ترويح ما اثنى
 من الامر لشد به قلبا من انفاكم عيسى بن مريد النوكيد ثم
 حضرت فلان وعي فاجاب وقدم الى قدم من موجبات الثواب
 رضوان الله عليه وكم ايت الام وطول العزم ما غنت حمده واطلب غناه
 وخلف على رقبته نفع ومارحق طلع من جعل امر وصابت الى فلان
 والنظر للنظر المعترف بالغفر والتقصير وسم الى الان في دار السطة

منه

منتظرهم يراودهم كرم العالي من سوب الايام واللبا الى سن تقاسم ارفعهم وجبت
 ان المتعبد السعيد المومني اليد لا يخفى عن الغالب المتعبد بطلا لسن فبات
 يدوم بالذات صدق الامر بامتنان سبور خاله باسم طفا له فلا ريب ان
 ذلك موجبا للثواب بخلاف ذلك الكرميل وانتم المفع في المهات في الحكم
 المرجع في جميع الحالات وشككم لا يحتاج الى التطويل والالتهاب السلام
 عليكم والامركم **نوعكم** فيكم فخلص تين وعكوبان فلان كفي انما انيل
 واطراف المنها ريش مناهات فلان بالغا برطب البان است نطق
 صدق ومحبته خلوص راوت ان العجب وازدركا به برسان جات
 اذ عده صالحة وائمة فاحذر زراة ولا يجانب والا در جمع اوقات حصو
 در طمان جات عار وانه ميدار وچون رشوايب ربا مبر وحر
 اسيد وارست كه بهدف اجابت مغنون كرده حتى سبحانه وعلما
 چنانكه ذات مبارك آن عالچا بهجما بص اضاف ومعدلت بط
 جناح رافت برضغفا رعيت وافاضت احسان وانعام برحمن
 وعوام مخصوص كرو انده است باام وپا عات اورا ربه كن سس
 خيرات وناكيد فريات كرده اطلاق ابن حالات ربا ونا وخلق و

موله گردان و عطف است این آخر از آن بطراز از شش مظهر و مظهر
 دارا و منه و فصل بعد از عرض عاقل و رومی خورشید ضیا مبداء که
 چون فلانی که از جمله شرفا و نجاشی از و صلی علیه صلح و دعوی است
 سرور و بنا بر عفت بی گزیده و با وجود کلفت عیال و اطفال از دست
 تعب و حث طلب از مال و از آن بطوع و طسبع اعراض نمود
 و علامه حرص و طسبع از کینه و کاسه رعایا قطع کرده و قدم کمال عفت
 بر جاده الباب المحراب و الرزق علی الله سبجی گردانیده و نظر و نگاه
 شریعت مصطفوی بر میان جان بسته و از صدق عفت و خلوص
 طوبیت بدعا گوئی و دوام دولت بدین مشغول است و با وجود
 ملک حاصل و ثمن بحد و سیور عاقل که وجه حثت نمایان می شود
 ثمن و مشقت از او و همیشه با و احدا و مومنی الیه موجب حکام مطاعه
 و فرائض واجب لا طاعه صاحب ثروت و سیور عاقل بوده اند و
 بنا بر عدم قدرت از شرف ملازمت محروم گردیده و فلانی عسیمی
 الیه حکام لازم الاذعان از نظر کیمیا اثر خواهد رسانید متوقع است که
 ملازمان از مقرر فرماند که نظر الثقات در باره مومنی الیه دروغ نفرموده

بهی که وجه حثت نمایان نموده و بغیر از باقی رفاه حال عاقل
 دوام دولت مشغول گردد که سرور مومنی الیه و نمایان او با حث
 سرور و این آن عاجب میشو و بعین که مایه مخلص خود را بغیر
 اجابت مقرون خواهند کرد و ایند که باعث امیدواری مخلص
 و کتمان شد و این فی اعی و مشا را الیه در از آن در دعا خواهد
 و نامشکام شرف ملازمت و اعی خود را با رجاء خدا متوجه
 خواست ساحت کم مطلق و السلام علیکم اولاد و آخر و طاسرا
 و باطن و بر جاده و بر کات **نوعی** یک که چون فلانی از نجبا و اشرا
 و با و احدا و همیشه از اهل فضل و صلاح بوده و شیخ و دین داری
 ایشان از مصنفون از مقام مطاعه که در دست دارد و طاسر و پین است
 و مشا را الیه خود را بر بوی صلاح و سدا و آراسته و جمعی کثیر عیال
 و اطفال دارد و در استحقاق سیور عاقل و ثمن فیه از اوقاف
 دارد و جمعی از اهل عا و اریام غنی ضروری مشا را الیه طلب رستی
 دیگر معروض داشته اند سیور عاقل و ثمن فیه مشا را الیه هم خود
 آنچه بر کترین خاصرت سبب ارث و بحسب صلاح و کثرت عیال

اجادی

در استحقاق شایسته زیاده از آنست چون از عالم خلاص می گنجی که
نجدت عالی دار و حیران مستحق اجازت داشت لکن بدین
جبارت نمود که اگر تو توجبه و التفات بر حال شایسته ندانستی
مقرر فرمایند که از میراث آبا و اجداد خود محروم گرد و که مقصدی
فوق مبارک شرف و بر خال و طبع خدا دی شایسته را
بستور در وجهی می فرزند که صرف معیشت خود و عیال نمود
مرغبات عالی عاکوبی و دوام دولت فاسده اید چون ذکر گذاری
غایت و محنت آن خداوند داشت تعالی بدین که ثواب
آن بر وزیر کار فرخنده آثار عابد خواهد شد و عند الله ما جور و
خواستند بود امر کم مطاع **نوعی دیگر** فو زنت شایسته با دراک ملاقات
فایض البرکات فالجیضرت قریبی نسبت ثواب استطاعت
انتساب جلی لا انتساب در صدق نبوت و کرامت کوسر درج
و اما مت خورشید نمایان و وفات بدین فلک پدید
و نجابت هر یک پیراهن و سروری دری اوج نصرت و درین
مکین غایت دولت است جلالت عالم مکین عزت و اقبال مطلع

سودناقب مشرق کوکب علوم مراتب طغرای بنای شیرین تدبیر
عزیزین صورت قد بر مینماید فو احد صدافت و خلعت شایسته را کان
محبت و مودت مرکز دایره بر و امنان محیط مکرر خود و چنان
در به طیب **بیشتر نیست که رسولانی من بعد علی سینه**
احمد الهمدی الهما دی پیج صیقل اند الصدا و ام الله تعالی
بیا من صدارت و عزت و اقبال بقی محمد اندازد و او که و هم و در
اقل عظمت و کبریا و نوسن بین اصحاب در است و فرست
وزبان پان تفریزان نطق شوا ندزد و اگر خصل صوفی که شطری آن
در طری چند فرام آورده و خاطر در بدایت آن فرومانده چهار
محرم شرع آن نشو و چون خدمات و داعی اشتیاق است
صحب لازم المهرت در شایسته و سورات بوارق شوق
در صمیم دل سینه در رضا عفت در اوقات حاجت و انتابت
که زمان قبولی و عا و مظان استیجاب به عاست بضرعت
و استمال از حضرت لا یزال دراک ملاقات فایض البرکات خوا
بنای این مرام بر وجه چسب منجیل و میرا و عینه عالج با چون بنا

بربطه انفات و اشجا و قدیم و الطاف و انانی نواب مطهر و عتیق
و صدق ارا و تابش اعیان خلاص در خدمت آن عالیجاه بود
و دست نهادن بکینه بر مهربانی و ایمنی آن بدرنگ کنین و وفای
و وفائی که با مخلص ابطه آشنایی و خطه و پستی را درناشویی
او را که ملازمت آن عالیجاه در کانون قلب وی شعله ور شد
روانه ملازمت بود و حقیقت حال و ضمیر نیز خوش به نوبت
خواهد شد صحبت و را خالی از دعای آن عالیجاه نکند آشتی
در نفعه الاخلاص مصدع اوقات شریف کرد و بدین ارباب
اشفاق عظیم خجاست که چون همیشه انصرام مهام که در عباد و اندیشه
و در پستان کجاست خود را بر نوبت و سلامت و الا نیت مصروف
داشتند بلکه از جمله فرائض میدانند و هر یک را به نوبت
و در عرض های موی الیه هما اکین لوازم محبت یکجائی نمودند
چون توجه طاهر به بلندی آن عالیجاه و موی الیه و دست کام و موی
المرام و طریق اوفه را حجت نماید و با سکام شرف ملاقات چنانچه
صفحات اساس موافقت و بیان موالفت را با ارسال مفاوضات

و انما جموعات و خدمات شید و سجاد است و سرشت شجر طاهر
طقت مناظر کردند و زیاده جبارت آیام صدارت و کارهای جاد و انانی
بر بایع و بنیچ نام **نخبر بر شش نامل** نمود و در بحیرات و **نامل**
مقدم داشتیم سادات اعظم بقول سید اولاد آدم
صاحب ابطه و عید صافات و اقیات کف و عطر و روایح آن خضر
آفاق را چون است کون کان معطر کرد و اندوختن ابطه شب را کانت
با برکات که شایم عزیز آن نفع را یا ضریض و ان بشام جان
رسا مدینه مجلس شریف خدام و الا مقام عالین حضرت پادشاه
و افاضت پناه نجاست و اسیت و ارشاد و سکا و خا بون معارف
اکا و جامع المصنوع و المنقول و ای الفروع و الاصول مرجع ارباب علم
و دین با نجا اصحاب فضل و بعین سید المصطفی سید المذنبین و اولاد
علوم الانبیا المرسلین بدو المجهیزین و ادم و نسل سید اولاد
و برکات انساب و طیب یاسر و اوقانه و افاض علیها شریف فاما
و افاضت لی نوم الدین بکرو اندوختن که همیشه بن مخلص شرف سعاد
و سعادت استقامت و سعادت استقامت حضور فایض النور

موفق و الهی و در آن عالیجاه حضرت و اسب شکو رسیده پیمان به
و بحسب رتبت و رتبه چنانست که تا اوان شرف ملاقات بارگاه
مقامات و خدمات شرف فرای خاطر حلت ناظر گردند زیاده و طلباب
نموده و ایام سیادت و اوقات و افاضت بنام و بر بلعبارت
و دیگر بوسب بلعین در بعضی تجدید پر اسپم اراوت و اخلاص و پاکیزه
اختصاص خدمت خدام فرشته تمام حضرت سیادت و مقام
مرتبت هدایت و افاضت منزلت قدسی منقبت اسلام و امان
معا و پیشخدمت السادات و الاشرف فی الایام مخدوم و مطاع
طوائف نام خلدت ظلال جلال سیادت و نقابت و افاضت
علی خارق الاسلام و عمت برکات باریه و عواطف و سخاوت علی یوم
القیام نموده همواره مستوفی توجه خاطر ملکوت ناظر و منتظر
ضمیمه شرف و شرف خدام کرام بوده و مست و چون آرزو مند بلی
شرف ملازمت و مجالسست معالی سامی و بل صحبت و ملاقی خدمت
عالی کرامی آن فرشته احترام انداختن ملکیده و اوصاف قدسیه
خدام کرام مقدس لا اله الا انت و سبحان الانضام است ایند غسان

در غیر

از صوب پیمان آن مصروف و معطوف داشت همیشه خدمت حضرت
حصول موبت ملاقات و منی بوصول سعادت صحبت لازم الشرف
حضرت سبب لاسباب بزرگوئی چه صورت پستین بر بخت
ظهور و آینه حصول جلوه گر شرف شرف تمنی روزی کرد اندیش
وجود و منیر و مأمول است که تا زمان نیل شرف خدمت پرست
با اعلام سلامتی ذات قدسی صفات و اخبار استقامت مراد
الاشباح خاطر شرفا از اجابت شرف زاری فرماید چون عرض
طحا و اخلاص و اخلاص را شرف بقا بجهنم و نور و کجور بود و بزرگوار
اوقات بابرکات نگردید بطلال سیادت و نقابت و سایه افاد
و افاضت سندم با و با لبتی عمره المعصومین الاحباب **و نوی**
بوسب بلعین اوجیه و افیه استجایه و در بعضی شرف شرف
خود را و با و خاطر فیض مقام خدام و الانعام نموده احترام عالجیت
مخالف بر مرتبت منیع شرف قدسی تحیت فلاطون فطرت سلام
خانم عاظم فاضل خدمت شرف و دومان فضایل قرنا العین علی
قره شجر **اصلها ثابت و قرنها في التناء** سبک

مشایب و تمام آت خایق بنمای **و ان که کفر فی شیدار کان**
سیادت و افادت مهندتر الکیف بنیان صورت و اودت بر تو
انوار **انا جعلناک خلیفتم فی الارض** نهال بوستان
نبوت لعل کان فوت کو سر محیط کمال مجمع البحرین فی ضیایه اقبال
در برج هدایت دری سما افانست جامع المعقول المنقول و فی الفیض
والاصول میرزائی مطاعی ملاذی فی النعمی طالع الی و ر و بهر
شوق لازمست و افر السعادت که انهم یارب و مطا السعادت حیات
بنما بد و در دانا و نجات در سلاک بار با نیکان مجلس شریف عالی
منظم یاز و از حضرت غوث جلالت قدره مستعدیت که فوز
پعدت خدمت آن عالی منقبت که نهایت ممول بل تقصیر
خویش قلب خلاص کن عقیدت آیین از پرده غیب بعرضه ظهور
و عمواره ریاض طراهم با نسران لپناه که منتخب بوستان
افویش است بالوان با جین سعادت ازلی و انما رتوفیات لم یز
مزر و غیر بود و اقر طالع فیض طالع که خورشید عواطف برایت
از طالع عنایات سبحانی طالع و بر تو انوار الطافش که شامل

مخلوقات از افق دولت بر سر فرد ساطع و لامع با و مبد و جوده
متوقع و ملتزم است که همچنانچه اخلاص عنایت این بی بضاعت
بین و دومان دولت نشان در تزیید و رضا عنایت
و مرحمت آن عالیه در وایش بود و خدمتی که فواجر حال
صمیمی و اندیشه مستکاشته قلم غیر شیم فرموده با رجوع آن
سرت بخش خاطر خلعت نظر کرد و بد مجوزینان نباشند زیاده
بنیادی فی نایب طر و دولت آن عالیشان بروفق خویش معقدان
بر بعباد و السبب و خفته المعصومین الامجا و **نوعی دیگر** رشت
سحاب کلک جوهر ساک و قطرات مطرات اعوام اقلام کو قلم
خدام کرام فلانی در اشرف ایام کالوجی النازل من السماء برکت زار
آسمان چمنی حوالی نخلستان زکشت و سببضارت تمام و سر سبز
و نازکی و زناست لاکلام شده و در مقابل آن عنایت بی غایت و با
آن عاطفت بی نهایت عالی مقبول از رواج ارواح عترت طیبین
و ثانی محسن از فوایح اشباح ذریه طاهرین اصفا فاضل غفده
مخلص قلب و نخته مجلس افش آن سیادت و قدسی مرتبت نمود

مبارک و محبوب بکریمه **قل لا اسئلكم عليه اجر الا المودة**
فی القربى طوق محبت و ولای آن خاندان لبیان در کردن
جاست و مکر خدایتجاری آن ساسله علیه بر بیان آن توان چن
شوقی از رزمندی ادراک شرف مجاست سامی فوق مدركه انعام
وزیاده از تصور و نام است لهذا خاندان را از بیان آن گونا می
میدارد و همیشه از واسطه اعطای موجبات سعادت و دوست
ملاقات و ملازمت را سایل بغیرتوان اجابت موصولی از زیاده
تفصیل اوقات قدسی عات نکردیده بدعا اختصار فو ده نظر سیار
و نقابت افضال سندم باد **نوعی دیگر** عرصه فاق از لغات
مکارم اخلاق عالیحضرت قدوسی بحیث کومر شاموار رجا و عظم
کجور که زمین عرف نشسته قد عرف مژده شجره **اصلها ثابت**
و قهرها فی السماء زبده السبا و ده و انقباض اجله افلاخ العباد
والعضلا فانی معطر با دو ذرات فیض الهی که تشلی نور الطاف ابرو
منور رخا و کفی بقدر شبنم که مجازا ذب و فو بدربانت شرف طافا
نجوی مختصر و مختصر است شوق صحبت کثیر المهرت بنوعی مکتوب

که شجره عشق از مشاران حاشیه بر دار صحیفه پان و کثافت حاد است
ایام حیران کرد و فوای **لو کان البحر مدائن** و معنی **لو ان**
ما فی الارض من شجرة اقلام بران صادق و خواجه بود و **میت**
بیکان سخن اشتیاق کان تفریز **نظرف** حرف رخد عبارت است
لهذا غنا منده غمیت از آن تمت مصروف داشت به جانب حصول
اجل تاربت مخطوفت خسته در ک از ابوجان صغیر نیز شرف آیین که
مظهر تجلیات رب العالمین است باز گذشت امید که قادر بر چگون و
نقد فرمان **اذا اذک شبتا ان یقول لک فی کون** که موسی
بنیان سب طباقی آسمانست شرف دیدار شری انظار آن عباد
در احسن طواری عرض اعداد در آینه وجود میگرداند و با بسجی
الا محبا و ترفیض چنانست که ادراک شرف ملاقات کرامی با رب
مقامت مخلص را با آوری فرموده و مجوز نشان نباشند که همان
تقدیر رساند و در استخراج آن معنی و نور غلبه زیاده و جاست نمون و
ایام بکام و دوستان با و رب العباد **پس از سادات اهل علم و عجم**
درین مکتوب بنویسند و عجم تحریر لطایف مدراج اخلاص و سرایت

محمداخصا صحر زنده ما ده و فای آن از عوض لعل محقق می شود
 باشد و وجه صفای آن از شایسته ربا و اتفاق مبرور با مومن مع او عیب
 از غلبات شوق و عزم و شش مجتهد بر جبهه شوق و او ام بجای
 کاشف مشکلات العقیده نافه المعضلات الشکلیه معا ذوالی الاعیار
 والیقین لا ذوالعلی المحققه فی لایزال او ناه و فای صفه صمدیه
 میدارد و از حضرت غوث غر شانه سبب نفسی مملقات صوری
 با شش مناسکند و چون کعبه شش قطب و شش باقی مخلص چگونگی
 حدت اشغال بره فرا و این شخص را از ان قبل است که بجز بر حزن
 محافل و کوان مملکت الارض من شجره افلام فی البحر عینه
 و تفریح مجاسر انطق الله الذی انطق کل شیء
 مقرر و مقرر کرد و لهذا از شرح و بسط آن اراض منیا بدو توقع انکه بوسه
 رباض محبت و اخلاص ابر شمع مودت ششم سربلای زنده و ربا
 حدیثا خصا صحر ابر شمع رفته شاه استبانه و چون ربا
 ازین ماطلب موجب تصدیق و کلال میگرد و بدعا اخضا رفت
 الواح آمانه فی نبوتش مفا صد و چهار فی نفوسش و بر البعباد

متران

اولا

نوعی که در تبار وجود و او السعود عا لجنه قدسی منزلت عالی نبوت
 سامی رتبت متفخر ربا بل شریع و الافضل قد و اصحاب العضا بل و
 الکمال جامع المعقول المنقول و می افروع و الاصول مخدوم و مالا حسبه
 الاعلان فی الاولان مجتهد العصر الزمان فلان بدت بغا فاد انهم لای
 المیزان بر بند فاده و هر استخفا و ممکن بود و حلال شکلات
 غیبی و کشف معضلات حارث یقین باشد بحق محمد و آله بعد از
 ابد تحت حقیقت و اقیات مخلصانه و استخاف بهایا لاکبات مجانبه
 منهی ای شرح آرا میگرداند که خدا و عیزه الله تعالی از خلوص عقیدت
 و صفای طوبت سلامتات قدسی صفات که نظیر لطافت لای
 و اسند است با مفا دت که نظیر فیوضات نامتاسی است از حضرت
 و احسب اعطای مستعدی است و جوایای ادراک سعادت کمال است
 آن عالی منزلت که سرانجام عیش و نفعات و اربین مقصدان بود
 هست امید که بتل مرام بر وفق آرزوی مخلص صادق حاصل کرد و بدو
 برای انور سوره نماند که در بنو قوت حضور غلانی بواسطه مقدمه که فیما
 مشا ابد و فلان واقعت رجوع شده لهذا رفت بناه غلانی را با نصوب

دست ما و مقرب از حکام خلاق که موی اله را مستمال با اتفاق نافع
 روانه است و بگرداند که موافق حق و حساب مقدمات مذکور را
 فیصله داد و باز روانه خدمت کرده اند و بر جو عادت لایق و انبیا موجودات
 محب معتقد خود را رسد و رساخته مجوز لبان نباشند ایام افاد
 و افاد صفت و رافت بمانا **نوعی** که متبینه هوا عذمت و واداد
 و مخدیه چنان معاف و مودت و انجا خود را فرایا و خاطر حضرت افاد
 و از ساد و پناه عزت و افاد و دست سگاه خدایق و معارف سگاه اسلام
 ملاذ قدسی صفات علامه اعلیٰ اتفاق ملاک است مذهب خلاق
 زنده افضل بلا استحقاق خلقت قواعد شریعه و افاد و از نشانی
 چنان لایم و لایزال لافاضته و هدایت مسووله علی معارف اهل اسلام
 ساخته که همواره بگذرد و پس تنه ذیل طوار و حکام اخلاق بمانا
 ایضاح حسن سیر و محاسن شغاف آن برگزیده آفاق طلب الهی
 و عذب الپسان است و چون شرح تشوق و غرام محبت آن زنده
 کرام از ان مسوول ترست که مختصری از جمیع آنرا شرح بر توان نمود و لهذا
 تنها شایعین لا طلب در بیان آن خوض نکرد و ببل آن طلب که

منفی

مستی المطلب نبایه لایم خاطر فائز و ضمیر مودت تا ثرت از حضرت و
 اعطایا و عالم لایسپار و انجا با سلسلت بمانا میدکد بزو و بی
 مختصر نافع و طریق معتبر میگردد و چون غرض تفسیح مباحث اخلاص بود
 و توضیح مسائل خاص بمانا و در فزاحم اوقات قدسی ساعات نشد ظلال
 افاد و تنها بر معارف بل امان مخلص مستندم با و رب العباد
نوعی که بوسلایق در لغت از اسم را دست نهاد و اخلاصی که بکمالوارم
 اعتقاد و اختصاص خود را فرایا و خاطر حضرت افاد و از نشانی
 و هدایت بپناه خدایق و معارف کمال اسلام و اسلامیان ملاذ خدایم
 و مطلق طوایف نام خلقت طلال افاد و افاضته علی معارف اهل
 الاسلام عمت برکات هدایت و علو طهالی بوم لایم و همواره و مستحق
 بنوعی لطافت خدام بود و دست بیل این مظلوم بر وجه مرعوب
 بر سبب اعباد چون تشوق صحبت لازم نیست زیاد و از انست که
 بیست تباری که و پایی مردنی و عشری از معارف آن صحیفه پرواز بمان
 کرد و لهذا اهل آن وادی نمود و از حضرت حق سبحانه و ادراک صحبت
 لازم صحبت خوانا نیست امید که سرانجام فریاد بر وجه مختصر نافع میگردد

رغب چنانست که تا ادراک صحبت سانی سرگودهی خدمتی که داشته
 باشد در خیر اعلام آورند که حسب الامکان بنصل رسانند طلال فاضل
 بانا و بر لب العباد **نوعی** که برنده صا و قی لا خلاص فلان همیشه روی نیاز
 بر زمین است و غبار آسمان دارد و طلال آفتاب شال سایه بلند با چرخ
 و برق ملت و پادشاهت و افاضت و سبکجه اسلامیان ملا و بلج اهل
 مقتدا و مرفعی ملک است سلام قبله طوایف امام سلطان العلماء و الجنا
 فی الامم و اتفاق برمان الفضلا و احکام علی الاطلاق بالاکتفا فی الد
 حصنه نقد بالنفس العتد یو الربا لایستین نقد علی العالمین و ام
 طلاله علی غار فی المسلمین ببحاج پلایه و مرصه و غره و اقبال ایلوم
 الدین را که با فی خل نقد و بلج ایلان که است از حضرت و اسب
 العطا یا استعدافی کا بدایه سمیع و بحب بعد از نقیل عتبه علیه و نسیم
 سده سبیه مقدره معروض می خدمتی عطا ملا زمان سده مکان سیکرد
 که حق تعالی طلب العضا برت که تا سرم از سجد خاک پای پیشانی
 خدا م سده مقام که با بایل پیش کحل احوال سروده اصحاب و دانش است
 محروم مانده همواره چیدن عیوب و بیت وجهه بندی و مسکنت بر زمین خلایق

و خضوع و سجد که نیاز و خضوع نناده و ولست پای بوس نواب را که کوس
 سر او از دست از حضرت و حسب العطا یا استعدافی عتبه علیه و نسیم
 و از دست که شب با علی الراس بر روی خود را سعادت زمین بوسی ایلوم
 کرد و انداخت نقد تعالی مامول زمین که ان گشته از زمان شرف ملازمت
 اوقات خاطر عطر و توجیه بنمیزه خوش بشناسان کافل با فی
 این بند که تیرن فرموده که سی بوازشش نامی سترغا حضرت و سنان
 این مخلص با وج غرت رسانند که استند و دولت و وجهانی و من
 سعادت جاودانی سید کاست و رجوع خدمات و اشارت علیه
 این که تیرن در ملک سید کان خدمت کار و خدمتکاران عیوب و بیت
 سفاخره کر و اند چون عرض عرض سیدکی بود و بر و ابد قدم عزت
 و کتاشی بر لب و ایلان طایفه و بدعا احتشاکر و طلال آفتاب شال
 بر غارق عالمیان مخلص و مسبوط با و بر لب العباد و لب و آله الامجاد
نوعی که برنده راسخ العیوب و بیت فلان چون خلاص و افتخار و وجهه
 و اکسار بر زمین خضوع و ارض خضوع نناده و استقامت طلال
 خورشید نشان است سده غرت و جلای اضم و الامتعام فلان

سنة ثلاثين بطلبه وطلال مرحمه وشمع المومنين تارة جليلة على عارف
الانام الى يوم القيام تضرع وانهال على سابل است وحمولة ملثوم
وركا ملازمان عالميكما تراعب ويايل في نسيم وحب اميد وازمكة
ابن سنده صاوق العبيدة والا خلاص از حلة سده سلسله بهبه وسند
مقدمه عليه است بوفور التفات وغبابت وظهر رحمت في ثبات
سرمه حضرت وسمامات زرا في زمانه چون غرض عرض نميكي بود
زياده جبارت اطباء كجاست باخي وا طالت نمود سايه بلند بايه
غائب خدام بر عارف بل سلام مخلصه و سپتام با **نوعی کبر**
در اعداد ساعات و امير في قات خورشيد غيبات و مهر محبت في
خدا مفرشته اخترم غلاني بر فوضور و حضور و ساخت حال و سطر
آمال بن رشت ليرحوال نه اختم خانه دل خلاص منزل شمع کا کور
نامه عزيز شام نور و روشن ساخت **پت** منور ساختن في شمع بان
مضمارا فروغ خانه خورشيد و اوي منزل را اميد که همیشه نور نشا
درايت معكفان در ظلمت ضلالت غيبات بياست نوبت في جاد
تجنيق انا بکشد چون غرض عرض خلاص محبت و صفای طلب

لبنه

سنة ثلاثين درايت نشان بود و شمشاد با عمر السوء والا سب
بر عاظمه وطلال مهر نشان فاوت و درايت و ارشاد بر عارف
اسلام با بنده **نوعی کبر** و دعای جوف طر صاحب ذوق حال
فيش ناروشاني مثل موي مجلس قيس ان باب شوق و کمال نوراني
نثار مجرک لا فاضله ان مقداي و رکا رخلد طلالت معارفه علمي
و ابدت کمال جنابته و عوارف على المستعبد بن سکر و اندر سر بنده بعد
جاني مانع قرب روحاني نيت و دوری صوري حاجت موصلت
معنوي بکشد يده قانع نشود و بچال دل قناعت نميکنه بخير اميد
نقار بيش ج کنگار في الارواح على پنج الصلح ميگر و در قرب
انکه در خلوت قرب طاعت و ساعات شهو و عبادت و صبر
منبر الهام بذر محو و از خاطر ملکوت ناظر مني نغمه بلند طلال
و معارف مخلصه و سپتام با **نوعی کبر** رب کما جعالت باها الى طر
الرشاد و ممد با في منج اسحق و الپت و در سل جلفي مخلصه طلال نشا
و مراحمه و انعام و بداريه و معارفه و الهنا تيالي يوم النشاد **پت**
سر چند ده ذره في راه و روي نيت کون خورشيد را و جو و نهد بش نشا

منهای

تا در طایفه و کینه و غرض و غلبه است از فیض عام و بنور روشنی تاب
 بنده صادق الاعقاد و فلان بشت همارا نوار خاق و عرفان اینک
 اسرار معارف و ایمان خود را در ده صفت در معرض قیام عالم
 خاطر خورشید مظهر غلانی در می آورد امیدوار است که در هنگام
 مراقبت خاطر اجاب از خاطر فیض تراحم و منی نباشد که تشبیه
 نول و بعل المیتق لای خدام و الامقام است ان شاء الله در اوقات
 تو صبر کاه قاضی حاجات از مذکوران صمیمانه فیض تاثیر بوده باشد
 طلال هدایت و فان بر غایت ایل ایمان مخلص با در بلب و **نوع**
و دیگر چون شرح شداید فواید پان تحریر بشت باقی ماند بکارم خلاق
 غلانی از ان بوسط نرسد که بارش و زمان و ادرا و علم و بیان نهایی
 آن تواند رسید و درین مختصرات رقم بضاح بر صفحات آن تواند
 کشید اندر شرح از ان ممنوع دانسته همواره بذكر المحبت و الاطلاق
 و القوا عدا المعرفه و الاضخاص که مسایل شایسته و مذاکره در سر
 خضایل پست خدام فرشته خدام اشتغال دارد و در حضرت
 الاسباب علی سبیل است که فواید بجا و در مجلس فیض بخش کنی

الکبر

المطلوب است بوجه مختصر و طریق معتبر فایز کرده و از کرامت اهلها از خلاص
 اختر از و اجتناب نموده با تمثال انعام واقع شد **بیت** همیشه تا زره
 علم بقول و تقوی پس قدمی بنویسد صورت سیوی را از شر انعام
 جمع بوجوه آن که فایز باشد عقول ولی را **نوع** **و دیگر** همیشه مطلع
 شرف و سعادت از طبع و نورش بفاوالت افاضت خدام شری
 الاضرام لا زال فی مجلس علما صدر او فی السما لافاده و الافاضه
 بدر استوار و بعد از تربیت مقدمات ضرعت و دعا و قوا و عطا
 اخلاص و لا و کسب مغزوات محبت شما بوقت عرض میرساند بعلیه
 و کفایت باندیشید که تا بد و از سطر المظلمت غا و ملا حظه محاوره
 بجا و تفتیش و پستور شده همیشه در مدرسه بندگی و اخلاص و معلم
 اعتقاد و اخلاص و بشر شرح تجرید ذات معسر صفات و بیان
 مباحث لغز و جو و فایض البحو و تجرید سمات خدام و الا مقام خود
 و چون شرح شوق و غرام با دراک بجا و در خدمت کثیر الاقا و کثیر
 الاقا و در پیشگاه که منطقه نطق محط آن نماند و با درین مختصرات
 خانه و با هر دی ماه حاشیه برادر صیغه بیان کرده و در زیر حلال بود

آورد و لکن اغان بنان از وادی پان آن صرف نمود و امیدوار است
 که نماز آن شرف لازم است که اسم مقاصد است از حاشیه ضمیمه انوار
 محو نفر نمایند و بجای که کلمات آن معانی پان ارقام یافت و اقامت
 بر صفحات طول کرم نکند و زیاده کلماتی در بساطت نمود
 مرطولات قصص معنی است را به عام مختصر ساخت اندک بکلام بخت
 و صوره و جیب که منبر غویب البقیه **ششم ماه محرم شد بقا**
که با از وی خد و خلق رهی همواره ذات مجرد صفات
 فانی و خدای عالم جامع عالم حضرت سبادت و شریعت
 و افاضات و افاضات و افاضات و معارف آگاه علامه العالی
 بر تان حکما بی سید المصطفی ثانی المعجزین شیخ الاسلام و المسلمین
 القضاة و الفضلاء فی الشافعیین مبدع اختصار فی اصول الدین فی الشافعیین
 نعم حکم علی المستعبدین لازل خلال شریعت و افاضات و افاضات و افاضات
 و افاضات مبدع علی مفاصل الطایفه الی یوم الدین بر سبب شریعت
 و افاضات و سبب افاضات معانی و شکران و مظهر تجرد و ذره خاک
 بعض اصحاب زراعت پیش طریقه و آفت عالم تاب ضمیمه نیز در بعض

و سند الفریق

جلوه در می آید و شوق و آرزو مندی بقیه امان شریعت و منبر
 منیفه که منفع مقاصد و مطالب و مراح ارباب حاجات و مآرب
 پیش از آن مرطوب است که در متون این مختصرات پان نوان نمود
 در مبانی آن بحث شروع نمود و غنائ منطق را از پان آن کلام
 بخوبی بیکر صرف نموده سایل است که از حاشیه ضمیمه نیز شرح را
 حکمت با شریعتی نمود و در موقوفات و مراح و اماکن آنجا
 در مکارم خدام آن عالمیست که بکمال و غضب شامل بهره ور
 کرده و در زمان سبب بخت و ناصی حال زبان کلک کو
 افشان معانی پان مذکور و جاری سازند چون غرض شیخ
 و مساجد خلاص بود از اطناب اجتناب نموده بدعا ختم کرد و طلال
 خورشید مثال شریعت و افاضات و افاضات و افاضات و افاضات
نوعی دیگر و دعای مطیب از وایح ارواح و اشباح در مطهره
 خدمت فلان عرض نماید و چون شوق و شغف با دراک ملات
 کثیر البهت پیش از است که استندایام از عهد و تحریر و کشف
 آن پروان تواند آمد لاجرم مختصر در بیان آن نمود و شهادت خلوص

بیکر

اعقاد فطری و رسوم اخلاص و دایمی خود را که نسبت بان
خاندان عالیشان از عهد الست است و قلب و افوا نور
آن عالیه بر سواد بیخالتش بدر خیر علان آورده که از مجتبیان
خاطر خیر و فراموشان ضمیمه منبر نبو و باشد و بار جاع خدمات
همیشه شوق بوده و دست امیده که طلال شریعت و افاد و افاد
بانان و نوعی **کبر** عجله و عانی بجل بسجل خلاص و صغیر نیانی تحت
ثبوت و دعوی اختصاص مجلس شریع آرای فلانی میباشد که چون کمر را
بندگی و رفیت ثبوت قرار عودیت شده و درین مقصود ضمیمه لایم
شاهد عدل و نبیه نقد است خاصه احتیاج بایات و ابضاح نخواهد بود
پست بهندگی تو صده بار کرده ام قرار درین مقصود کوا و اسط
الاسرار ما سوال از ملازمان گنایان مقیدان زندان سحران و تنهایی
و زمین حسن حرمان و جلانی را بفتح الباب بکتابت شریعت و در سلا
لطیفه که مورت نوید مراحم و شمر مرده و عواطف و مکارم باشد از
اندوه ربانی بخشند صلیه و جو و شریعت و در ترجیح امور دین
و اسطام شریع مبین باشد و مستدام با و بر لب العباد **نوعی کبر**

کتاب لازم که بکرم بسجل بسجل اکرام و خطا با حجاب العظیم محترم ثبوت
المقام خدام شریع احترم عالیه شریعت و افاد و افاد
افاضت فتوی دست که و خلاق معارف کاد اسلام ملا و شعر
و ملت اعتقاد و افضی القضاات فی ممالک الاسلام و الی الولا
پهلا نام محبتی آثار الشریع و الذی حی و البیضین خلد مقدمه طلال
شریعت و افاضه و خالفه علی غایت البیضین و جعل موافق و انضام
برضا نامی یوم الدین فلانی در شرف نام کالو حی المنزل بجایست
نبدگان مستهام و اردو و نازل گشت **محمد بنی الذی**
انزل علی عبده الکتاب و چون از معنویان محتاجی
شروء امین امان بعینی نوید مراحم و عواطف پکران سیم مختصا
و داعیان رسیده و مورت مبانات و افشار و معتمد مناصروا
گشت باضفا فی المکارم و عواطف و تحریک و عبادت شما
و خدمات مناصت صفات هدیه مجلس مقدس بنیاد و نیکو
علیه میگرداند که چون در دعوی بندگی و اخلاص و افاضه مکتبی
و اختصاص ضمیمه منبر خاقان ما شریف شاهد عدل و نبیه نقد است خاصه

بأبوابه والاضلاع محتاج نحو الهدى وهاكه توسع شوق باوراك ملازمت
عليه وبنيل ملاقات عتبة بهشت از انسنت كه باعد و مدا و اقامت خود
نوازش شد لهذا شروع دران منهي ممنوع دانسته است و اگر
حضرت قاضي حاجات آن سعادت را كه مقتضی حصول مقاصد و مراد
بر وفق مدعا ميگرداند بفرموده امر و ضرراي دسين استا ميگرداند كه انك
عليه در باب انجام بعضي مامت شرف صدور یافته بود استمالا
الاعالي حسب المعذور والميسور دران باب استا نارسا و كنجاري نظير
رسانيد و چنانچه حقيقت آن بر راي حسب ايقانها ظاهر خواهد شد
ماحول از ملازمان چنانست كه تا زمان فوز خدمت عالي همواره
بنيل ايشان در لاي از بجا رانان ملق فضيل حسب و كتمان امان
مخلصان و عاكوبان را ملو و مشون گردانند و از خاطر علم
بحر مضاطر مونس از چو غرض عرض خدمت بود و زياره كتمان
و مباشرت بنحو و طلال محشر شريف افاضت و حياي معرفت
مخلد با در بلبا و **نوع ديگر** هاء الرسول الكشي اقول اني انخذت
سبليل مع الرسول شرف بورد و الكتاب مولانا لانا المعظم

الهام المكرم المبدل المجلد المظهر للعالم المحجب الطود والاشم المصنوع
الملك والدين كج الشريعة والاسلام والمبين علامة العالم عظم
مجمع النواضل ملة طفلة الوارف وصدع ساجدة الصوارف وافتا
من عين الكمال و محمد و لال و اليعطرت الكنا و بنو عت اعطفا
نبايم خلافة العطر العقيق و لطايم شبيه الطير الملبى لمول من عليم لا
رحيم الا نشان لطيف المناسبت اخو المحب الذكر والمخلص الشكر
على صفات شريفة كخاطر و التفات با رجاغ باسح ككلم من المهاد
بن هداية النجدة والاشارة منكم كفيدو السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
و على من اتبع الهدى **بفتح تاء حاء من بن** **محرر ختم زده**
لوا مع دعائي كه بار تو حرام صبح اخلاص سبب انعام شكوه
وسمعه كرد و وسواس ثنائي كه انوار صفاتش رسك و دشنامي سبار
سبعه باشد با هدايت نيلاني كه ورو و كلشن ستقامش زك
الفضل عذرو و در رايحين جو پيار و روشن لوى الفضل انكرو
ايشان مجلس شريف و ثمار محفل شريف عاليجهرت سامي رقيب تعا
منزلت رقيب رقيب بالانك شكوت و حمت نيا و عظميت بهت

و جلالت است که بنا برت و شهادت و بسانت انبیا را رفت و عطا
 و محبت است که بنا بر صدقت و وفات و موت شاعر عالمی
 رکن السلطنة العلیة العالیة سما فانه عند الخلافة و الهیة لزامه ^{السلطنة}
 خانی عظیم الشان فی سنین المکفی شیخ الاحسانی مد ظله السامی ابدت
 ایام باله و شوکت و سطوته و اقباله الی یوم الدین مکرر اند چون قصه
 شوق و غم بر یافت صحبت ملاقات فایض البرکات زیاده
 از آنست که برید شیر کام افلام او نام در مدت عمر سر پای عرض طول
 آنرا بکام تحریر و بیان نواند چو دلاجرم علی آن وادی نموده مستند
 که غریب ملاقات سامی جوی جوهر آینه بدیده شود و در او باشد
 طبعه صبیح حضور و بدله دل و جگر در کف ظلام مجری ستور نماند
 چون غوغا شمع بر سوخت تا بر آنست که هموار مجلس عالی را بنور و
 محبت افشار روشن گرداند لهذا بدین وسیله صریح اوقات
 فرخنده سعادت گردید که در سبک فراموشان خاطر فیض یافتند
 نکرد و ترصد آنکه خدشی که بود بهشت اشاره فرمایند که همایکن بنقشه
 زیاده و طایفه نمود و ایام و ولست اقبال او را و بر بعباد ^{نوعی} برکت

از کان نصرت و محبت و دوستی توایم سر بر اهبت و دولت
 به چو سعادت و ردد و عالجی نصرت و یغیرت بین منزلت معص
 العالی سبای آوازه یالت و شوکت و جنت اقبال انبیا عظیم
 و بنا برت و نصفت اقبال است که باهبت و رفعت و سعادت
 انبیا محبت و موت و ملاطفت اکتفا فارس شهادت و ملک
 بهاری طریس ارکان محبت و کثرت را فی خانی عالیشان برقع
 العذر و المکفی ابدت ایام باله و شوکت و غزوه و قرب
 و رفته و اقباله الی یوم الدین پست و در روز بوده ذات عظیم
 که پیش جمع اخلاق حسین و مستودع اطوار پسندیده است از مفاسد
 دوران و مکاره زمان مصون و محفوظ با و بر بعباد و چون پیش
 در عبادت و کوشش در استعارت طرز و قانون رباب رفیع
 و تحریر مراتب غلت و آرز و مندی و فقر و حجاب اتحاد و بنا برت
 زیاده از آنست که کاک سحر طراز و خانه عبادت پر و در کمال آن توان
 نمود لهذا طریس و ای رپسی نموده انکشاف مکنونات خاطر محبت
 حواله انجمن معصوم باطنی قدس که از میولای نقطه موسمی نیز آریات

[illegible]

در بحث سرخاطر ترا را ده سخن یک سبب صداقت و قصد
مبنی بر صدق است مودت خالی نبوده لیکن چون فلاح این باب
حواله با ملایط آن عاجب و بگویند خاطر محبت آن
از قوت بغض نمی آید آنکه ندانند که ای باب این مودت و مودت
و مودت آن کس و غیره آنکه مباد که مودت مودت کرد و مودت
که با سال مراسبات که احسن مکارم خلافت و دستاورد
که فایده زمین است مفاوضات بی در پی مباحثه باشند چون
شرح از مودت بی در پی یافت ملازمت سامی و مودت و مودت
پرواز و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت
تو بر و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت
نشاید یافت و شوکت و اقبال و مودت و مودت و مودت
با پسند مودت و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت
نیز این ولایت و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت
داشت و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت
خدمت شود و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت و مودت

او نفرمانده عماره آخر سعادت اقبال و پوسته کوکب عظمیٰ جلالت
 از افق کمالی طالع و لامع با در بلب العباد و السبب فی الاله الاولاد
 نوعی **بکر** عماره حدیقه ریاض البیت و اجلال و از مار و دود و شکست
 و اقبال بیکان رسیع حالتان تموا لکمان عقده اکبیر چاد
 و اقبال آخر بجز شرف و اجلال علی الحینرت رسیع قرب سامی البیت
 حلف صدق سلسله دولت شیرازه اوراقی غنینه عزت فخر غلام
 سعادت کسری فارس مضمار شجاعت و ولیری ذوالعذر و الاخر
 مستغنی لالعالی خانی عالیشان رسیع لکمانی منبع الاحسان فی مدینه
 السامی سبزه یونان با در بلب العباد و بعد از غنینه قوا احد خلعت و دلو
 و تشبیه بانی مودت و انحاء منتهی فی قمر ضیاء خورشید عکاسی
 که اگر چه دوستان طایفی را که عماره مقاربت و حالی میرست رفت
 جسمانی شکوه نمودن در خور و مناسب نیست تا خاطر خلعت ناظر
 دوست صدف آینه تبرک آداب که شایع و متعارفست رخی نبیند
 و با وجود و زود و حدیقه نوی مودت که دماغ جان شتاق
 از استنهام و رواج خلعت معطر مبارز و قابل نیست مگر بستان

نامه و پیغام و سپیدن محبت با محبت که صندل صندل صندل
 منتظر شایه راه اشتیاق است فنون تنلی بر دل سیما بکون
 توان خواند امید که صورت کز نقش بر چهره آمان که خبر و مشاهدات
 شریعت است بکجا بد و کسب القصد صحت صورتی از پرده خفا
 مضمین نور ساز چون مدنی بود که بنا بر کثرت سفوف خدات از سلسله
 ذات و لیج لازم الاتباع اطلاعی بدارت رفت پناه فلانی
 روانه ملازمت سامی بنود که از کجای حالات و از احوال خبر مال
 و در بدل نز و یکسنگ گاه ساز و طمع آن و مامول خیا نیست
 مبین عطار و نشان را مامور سازند که محرک سلسله رفت و
 کشته خیا طایر از دلم کند و مفارقت که با سید طلوع صبح ملاقات
 منتظر است بکجا شسته خامه مودت رقم پستی نماید و بزال رشتا
 اطلالم کبریا بر بوستان موالات و مواخات را حضرت و نصرت
 بخش نیرمال از افق اقبال طالع و لامع با و بالون القاصد **و جی**
 لوامع خورشید رخشان جاه و اجلال شش مهر بزم بیت و اقبال
 اغنی کتابت کبریا طراز و خطاب لازم الاعزاز عا لجنه رفعت

شاید

سینه نزلت سامی نبت ابات و شوکت و جنت اقبال نباه
و صفات اجل است کما هایت و شجاعت و معدلت انباه
بنامت و شهادت بابت کتاه عالجه عالم بقدر کوشید
استهنا عظیم لوقار خانی عظیم الشان فی سنج الکما فی سنج لاحت
مد ظلال عالی شبد الله تعالی طناب و لته باوما و دوام قیام
الی قیام الساعه و روانی سما بون و زمانی غفور و خرمی مقرون بر تو
بر ساحت احوال محبان حقیقی انداخته ضایع بخش خط مر که کنی محبت
افزای ل خیرین کرده باز صدایه فقرات محبت اشارات دلپذیر
که سر کلید از ان بویستانی بو و مینو نشان در روضه کامرانی عباد
صدقت کزین مرغی امن کل و یاسمین آرزو و خرمین لاله بر با
بدعا فرام آورده و از مشکوته عبارات محبت بنیات دلاوری
سر سطر ای از ان فشان بی بود عالم افزوز در شبنان ل تجر ارجان
جهان شمع و چرخ بشاکه کواکب ثابت و سیارات روشن و افروز
در ازاد این مومنت کرامی و در مقابل این عطای سامی دعا کنی که
سجده ملا اعلی از فرط عزت مر صلیح و مساجد و در سجده

بفر

اعتبار و افتخار سازند با مهران مزار سلام لا کلام از صحن نشو و نما
سایمی مجلس شریف و نامی منحل شیف رفیع مکر و نود و جموار و قلم نامی کجا
اندیشه صورت ادراک صحبت موفور المهرت که بی شایسته تکلف و زحمت
و ملا بلا انفصال هم غوشش تصویر خیال است بر صفات خاطر
فاخر بیکبار و دوبار اتصال کثیر لافضال از مرفق شست اری
طالع و تابان و نسایم مواصلت لازم بهجت از مهربان را تو
لم برلی عطرسان بیا و بیان شرح کثرت ششیا و شدت آلام
از مقوله شغفات لهندا خانه بیان ز تحریک آن بجز فدا وانی محتر
گشته است عارف موانع ملاقات صوری از درگاه همین
منعالمی نماید به بیع و محبت خواش خصم صدقت نظیر است که
حمایت روا بط الفت و یکجا کنی را با و ما و جلود مودت شبد
و مستحکم داشته کثرت را مشتاقان فائز انا قانما از شرح غام فلام
عقبه فام مخصوص بان سازند و ما و ان حضور موفور رسد و بر جو
ند مات منت نمند که حسب المعه و المیسور بقدر هم رسانیده و
با و بودی که در صحبت فلانی ارسال فرموده بود و در صحن سار از غاف

کرد و بایام حکام و دوستان باد **نوعی و کبریا** لوی فلک فرسای خورشید
 کا سکار و رایت خروزی آیت سلاطین مدار بر مرقای جهان
 سایه پست بر باشد و جود فیض کج و عالج حضرت سامی رتبت شمع
 نیرت رفیع مرتبت باله شوکت و جنت و اقبال عظیمت
 و ایت و نصرت اجلان پستگاه رفیع ایجاد مملکت مدار
 کرد و لایق قدر طالع حکام العظام قد و الهول و الکرام فی الام
 منظر آرا رفت و امتنان ناشر بشارت عدالت و احسان خانی
 عایشانی خلعت طلال ایلان و شکر و عدالت و احسان
 الی یوم العیام و ایت بیامین اقبال و جلالت و احسان و امتنان
 بد و ام لایلی و الام بام در غلظت غایت پیغابت و غنچه بیست
 نوا کجا میا بپهر کاب کرد و خجابت قدسی القاب ابد خلد
 و همواره آستان اقبال پاسبان ولی نعمت جنتی که جان خلعت
 بفرشتگان و سجده کاه غلامان بود و قدرشنا سالین دولت
 از سجود آن درگاه کامیاب و بهره مند باشند مضمی نامه که کنیز
 محرومی از صحبت عالی کشور و انبوی خراب دار و کد از شمع

صبر کشتی ای سواهی نام انجاسیج سر انجام نوار و امید که کریم علی
 الاطلاق ذات عدم المثال آن حاجب را در پناه خود نگه دارد
 و ایا با رتبت غایت زلی همدوش و بشا پخت و دولت
 هم اغوش بود و این کجا پیوسته را از فیض شجاعت سحاب بود
 مجید و اطراوت پذیر گردانند و زیاده ازین مجوز بنیان نباشند
 چون غرض عرض اظهار نمودت بود زیاده اطناب نمودت
 و ترصد چنانست که بفر و اخبار سلامتی ذات حجبته صفات
 و ارجاع خدمات مجاز اسپر و سازند ایا مالت و کسوت
 و اقبال کجا و بر بایا **فی جوابه** کلام مصافات پیام و پانام
 البیام که مرقوم قلام مشکبیری ارقام غیش عطار و شان نوا
 عالیه حضرت فلک و رحمت کیوان لغت بر حسن سعادت بهرام
 صولت خورشید طلعت نامید عشرت عطار و فطرت فرشت
 ممدار کان شوکت و جنت مشب بنیان بهت و نصرت کجا
 مضمار شجاعت و سخاوت حاکمین سواد مالت و ایا مالت
 صد زینین مصلح و اقبال سندانای بارگاه و جلال مالت

اصحاب فضل و کمال هر چه ارباب علم و اخلاق و دانا علی القیاس
زنده خوانند صاحب صدر الطالع سنان السعادة کالبد
خاق المیشان لا زالت رباضق و لینه الی یوم الدیوان شده
بود و ساعت مسعود شرف و روز دوازدهم انشت و مشاهد
آن صغیر صفوت و ضفا و لوحه فتوت و وفامرت افزای دل
مشتاق کرد بد و مورت صفای خاطر و غمرا بخلاهی باطن طای
شد و سبانی که چینی بیکانی است حکمای تازه پذیرفت و توابع و متقی
و کینا ولی استقامی بی انداز و گرفت و استخراجه بنی که در غیب
ادراک ملاقات روحانی و مسکال جنانیت مجالست صورتی و
طامری جسمانی را نعم البدل توان شد و دوازدهم آن افتد است
و در معانی غیایات پغیایات خدمات و مدحیات محالست تمام
محبت علامت عرض مجلس عالی و محفل تعالی نمود و چون در امرات
ضمیمه زیر که تائید هر مہر تنویر و آئید خاطر و با معطر صورت انکار
و اعتقاد و مخلص اصل انعام و کثرت شوق غرام تنانی و انبسام
آفتاب انعام و حمیمه مناس و در انجام حجاب ناپر و کث انداخت

خانی عالی شانی تنواری که گرانیده همواره بوستان میزن نشان
 موافقت و کشتان ارم نبیان موافقت را از تازه کلماتی که
 و ریاضت بیغ بیگانه که روضه رضوانی غیرت حدیقه بنیان ساخته
 صیقله خلاصه ای که خط و خال نه پان می نگار و اگر چه دل محبت منزل
 بنابر و ثوق عینا و صیقل و لیدر القلب بعدی لی القلب که مفرغ
 نه بر مانی الضمیر و کسب تانیث در پان شرح اشتیاق خاموش
 کرده و لیکن بنیان که ترجمانی لپست و اطمینان آرزو مندی ز زبان
 کشته غمان پان لغز پس کباب نام قلم سپرد و هر حله پنهانی
 نیازمند نیست با همه کجا پوی ممکن نیست که اگر در جمع عمری سپرد
 سعی کرده و مقدور را و شود که بشیر یاز فراخ بی نه های شوق بکام
 مدعا تواند سپرد **پیت** قلم از قشقه شوق تو نویسد همه عمر
 عمر آخر شود و قشقه به پان **پیت** پس طایری ادی بنود و طریق
 احتضار اختیار و سعادت ملاقات کثیر الیکات از درگاه قائم
 دو اجمال **سند** علی بودن بصواب قرب نیست امید که و آسب
 اعطا با و سبیل که موجب ملاقات سامی بود و بشارت زوای بر خیزد

بفر

مبینه طنوی جلوه گر گشته دولت بهار بزو دی روزی کرد و میند جو
 بعد از گذارشن غامض و رای خوش شیدا بجلایمیکرد اندک چون
 از بار بچی که بحسب تقدیر فیما بین بعد سافت است او تا غایت
 پشیمان از سحاب کلاک عین سلاست بنیان بلاعت نشان کشت
 ز راه احوال مجبان صادق لولا ستر شخ نشد و بود ازان سبب غیظ
 مخزون زنگ کشانی و بر کشتن داشت اندک غلانی را بجهه انفسا
 احوال غیر آن استخبار مزاج و مانع و مخدع بهر اسم کجایی و انحاء که
 سنج شد و استحکام دارد و روانه صوب ملازمت گردانید
 اسکا که صغیر و خانه در آن محرم نیست رجوع بقدر و لیدر نشان را لیدر
 که در محل حضور بعضی ساد و صمدانکه همواره ریاضت با او مانی مجبای
 از نایم محبت ممانی و مفاوضه کرامی و انهما سلامت ذات است
 خوشبو و معطر ساخته خدمتی که بود و بوش اشارت و فرمانده که همان
 نه خدمت رسانند با مایالت شکست و اقبال کانا و بر لب العباد **فی جلال**
 ریشات کلاک کو سر بار و نفحات خامودت کجا که از سحاب
 مکرمت و کلاک عین طوفان است طاعت لاجنرت سامی تربت

ملات

وصول آن با ضلالت از روی زده و نصاری فی بی اندازد شد
 و از صنمون رحمت نبیان که شمعان صحت مزاج و طبع بودنها
 امانی با نما را امید و مراد بار و رکشت امید که مخلص از بود و شد
 رخصیه با آوری که از رضا بصریات ملک صفات نفسی همان است
 و شسته کشتن با فی را با بخار احوال خبر آید اعلام حالات ساخته
 که باعث سرور و حضور جا و بدست مختصر و ریاض زند بعد از طریقه
 رسمی مشهور و ضیاء مودت آنجا میگرداند که غار شکی که بر بخت پناه
 نموده بود و بدست غیر و پذیرا و امن و دو جواب از چون مشارالیه
 هر دو معجزه داشت که شمع شریف خواهد رسانید در جمیع دیگر ضیاء
 منظر الاثر را است که بهر چه فرامیاید بجان منست دانسته تقدیم بر

رای خوشبخت

زیاده

زیاده و طلب نمی نماید بام شکست و با است اقبال انا و بر لب اعباد
 نوعی دیگر مخلص است شتاب فلان نسیم و عوانی که شمیم جلوه نمیشد
 بهار اجابت را با استقبال آورده و شمیم تجلی که نسیم گلشن جنت را در گوشه
 خجالت گذارد و در مجلس شریف بنده کان نواب مستطاب علی
 فلک جناب کرد و افتاب با است شکست و عظمت و اقبال پناه نصرت
 و اهبت و اجلال است که شاه شهابت و بسالت کستنا
 عدالت و شجاعت و مناعت انبیا و عا حجب و مجانی مخلصان
 امید که عظیم الوفا و خوش بدشتار خانی عظیم شانی منیع الکمال
 منیع الحی و الاحسان فی مظهر العالی بدست ایام با لیه و شکسته و عطیه
 و راقیه و قبایلی بودم الدین بیکرو اند شوق و آرزو مندگی که سرآینه
 بر مرآت صمیم عطف و شفقت ما شربت نصیب و عکس پذیر آن خواهد بود و شفی
 از اظهارد دانسته خاد را به تبریک آن کما عت میدارد و در پوسنه
 از چهره کشتی صورت خانه نقدیر متوقع است که از رفیع حجاب
 ووری ضروری کایباب جلوه نشا بدو مواصلت کرد و دمنده و فوج
 نامه محبت شهاد که در بنویلا نامزد و مخلص نموده بود و بدست فزای

خاطر گن گزیده و در سبزه ساعی لغز و آفتا بر شد و معنی
علی نور در سبزه ظهور بگوید رسا بنده ای از آن کلمه پسته مراد که است
افزای شایم محبت و واد بود روح و و از موسم بهار جبهه می
شده از آن گل افشانی سلی قلب و اطمینان خاطر تقدیم رسا بنده
مملو از طلوع صبح نصرت آبی بر تو عنایت شایسته گشت
بود و چه شاهد عنایت را از تقم و تمت خجالت عاری نیستند
مستصد است که چنین شب و مرضیه امنظور داشته بار جلع خط
و آنها فرود سلامت ذات فاضل البرکات سرش افزای خاطر
مودت آنکر که و ندایام ابالت شوکت و اقبال ^{بسیار} ایضا ^{جانی}
داعی ابلا شنبه جمعا صخر خود افلان فیهانده که بجز زبان عذر
النفات خدام و الامقام فرشته احترام نواب مستطابق سی
القاب فلکینا علیا ایالت در صدف ایالت و نادر یزید
عظمت و عنایت باری کوسه دریای شجاعت و مملکت داری مهند
معدلت و جهان آری شایسته ارکان انصاف و کشور گشایی کنین
خاتم غ و اقبال غر کنین بیت و اجلان عالمشان ستمو امکان

آنچه آگاه به تاثیر و الزام و ادا و امتناع ایام و ولادت و ایالاته و شکوه و قوت
 و اقبال آله بقیام اقامت و وسعت اقیام که در نیل ابوسبانه نام
 و ملاطفت کرامی و اوای ناماء البکوة و المعانی و مبانی فوخصول احسنی
 آینه جمال جلال **اِنِّیْ صَظِیْقُکَ بِرِیْا لَاقِیْ وَ بَکَلَا حِی**
 و اعتبار بآواوری فرمود و به بند خواهد احکم الله علی نعمته که سو
 و به امید ارازل حافظه شد مرا تا نور کرد و به چشم سطرار
 آن خط مشکبار و روشنی مبر و محصل شد به کس از آن طاف
 و تعطفات صد کونه بحیات محبت آیات المبلغ و ارسال شته
 حقا که آرزو مندی به میا رجعت نام بسیارست و نشوق بو
 ملازمت فرخنده مال بهر و از انقدر و دشوار توقع آن است
 چنانست که همواره صفحات مخمضه از بار قاف محبت از
 مزین سازند و صحایف مال مخمضه از ناخطوات مودت افلام
 نگاشته ارقام محبت الیتام فرمایند با هم عادت انجامستند
 با و رب العباد و النسبی الی الامجاد و **اِیضاً فِی جَوَابِهِ** صحیفه
 که سواد باغ غرض او را نش نمودار **فِی احْسِنِ نَفَقَتِیْمِ**

بود و غنی نامی طراز لازم الاغراض عدم و الا مقام بندگان عالمیان
سمو المکان نواب است خطاب کردند و نواب فلک جناب ابرار نیان است
عظم الشان فی مد ظله العالی شیدائمه اطنا ب و لیت یونا و خلوا و
الی قیام الساعه و الساعه انعام در زمانی کرم و حید و اونی محترم
چون روز عید شش آب است جهت فغانی از سما کمرست و دو کسکه
نزل شده از مطا لویط و خال مویش که فی الحقیقه بخارند و نفویش
امانی و آماست بخلی و فروختی بخارنایز که و بد و در برابر آن ملا طفه
گرامی در مقابل آن معاطفه سامی است بم عزیز شایم بحسب و دغایی
منتهما مصحوب جلیل آرزو مندی و ولانثا مجلس شریف و محفل
میزب میگرداند و چون شرح غلوی شوق و غرام زمان است خند و
وار و که مرغ قوی بال هم هوای قشای آن تواند پرید و بار بد خاکیم
جهت بشوئین تو صبیح آن تواند رسید لهذا قدم جواد قدم نهاد
رقم از نگاهبوی عرصه آن کشیده بشواید قلب سلیم که بر صدق این
دعوی شایع است رجوع نموده سعادت ملاقات فیض شش
که همواره هرگز خاطر فارت از درگاه حق و ارباب العطا با سندی بی

اندر سمع و حجب بالا جات حد مد متو عنفت که تا سکام مشرف ملاک است
عالی با رجاء خدمات مختصر را سرور فرمایند که لطف حدی کار می بر
جان سببه معجزیم رسا ندز یاد بی دبی نموده و طلال عالی لا برای با
بر لب احبا و نوعی که عرض داشت مخلص است شیدا و فلان بعد از
و طایف و عاکوبی و لوازم نه خوانی که شیدا و مخلصان و اعیان
صمیمی است مذروه عرض بندگان لطف تو امان نواب است خطاب
فلک جناب علی انعام کردند و نواب را بالت و شوکت و عظمت
و اقبال پناه ارب و سطوت و بساطت و اقبال است که
شهادت و مناعت بنام است که شهادت و شجاعت و جلالت
و سعادت انبیا و مغان و مخلصان میباید که عالمی که درین
السلطنة العلیه العالمیه الخافیه عضد الدوله البهیه الزاهره السلطه
خانی عظیم الشان فی منبج الاحسانی منبج المکانی مد ظله العالی اند
طلال جلالت باله و عظمیه و اقبال الی یوم الدین میرساند و لغنون عیون
خالصه و ضرر و منعیات متخفصه که بیانات آیات از آفتاب
عالم پاک در مدارج معارج افلاک بسجده کواکب ثابت و سید

اورا و عقیق صلوات و اندر روشن ضمیران صومعه محبت و وود
که دانا و ترا که شک و باد و صد نشینان محافل معرفت و عفا
نقد اخلاص خویش را بیکه صفای آن سگ کوک که است از غر و صبا
تا طره ارواح در طمانناجیت و عافا و انصابت رجاسه
و از با و موع خضوع و بنابر سجاده سینه و محراب دل در سجده که
معبد فایده و کل است از حضرت نشان بالاح حوائی است
که بغا و ارتقای آن عالم نشان چون قید مینا فام آسمان پس نهاد
استد و زمان و محمد و ججات عالم کون و مکان باشد نمود
و چون و غور خدمت لازم است زیاده از است که تعقل و
از قله قافا در کاسا پس در معارج سپاری را تواند و بدو با
طبع جانی بقوا دم و خوافی و قدرت سمیت وانی بواوی پان بل
مبادی فیانی آن تواند پرده لاجرم پان پان از اذیال آن کونا نمود
امید که ذات معنی صفات که همیشه زینت بخش مسند دولت و
بود و دولت اعتبار و قربانخت را تا فاما در تضاعف و ترا
برای عباد و انسب و آلا محاد و اعی خیر و اعلان بعد از وظایف

و عا کوبی

و عا کوبی که شجوه و اعیان جمعی است موقت عرض نواب سلطان
قدسی القاب بالمت و شکوت و شمت و اقبال پناه عظمت و است
و لغت و اجلا است بکاه بنامت و شهاست بابت کتا
شجاعت و معدلت و راحت است با مجبان و و اعیان امیر
عالمی و خوش بدشها که و و نفا مغربا بختی و العلیه العالیه
الحاقا فایده عضد الدوله الهیه از جسد و السطی نه خانی عظیم الشان
منبع المکانی منبع الاحسانی مد ظلت له العالی و ادم بعد طلال جلال
ایالت و شوکت و ولایت و رفعت و اقبال و ابدی و مالدین میرساند و
دوره و در زمره و ثا کویان مجای علی در می آور و نامر آن به ملک
نیک و خدمتکاری در ملازمت منکات است از جمله نیایش خاطر
فیض مظفر بنوده باشد امید که خلوص عقیدتین را رخ الارادت
مشهد نبیان خدمت آغا لایزال بود و شرف قبول در پادشاه
و البیال اذا عیس عسر و الضیق اذا تنقسن موجب توبه
الحبيب دعوة الداع اذا دعلن و تغضی خیر محبت از من
تقریبی در اعانیت الهیه با عا بر ابع صناع بود و عا که در دنیا

و شوق آن صورت قبول اجابت بدو فوایم جامه **اولی الحقیقه**
مستحق ثلاث و ذی الباع هر فرغ و معروض میدارد و استعدا
از کس که ارم خلق و عالم شافی خداوندی چنانست که بنده معتقد
منظور نظر رحمت است مروت جنبی که با کاذبه عباد الله عاکست
در باره داعی با خلاص دریغ نه داشته که بمن حفظ العین آن خداوند
این مروت بوده باشد چون بعد از غایت آبی منو سل شفقت
عالی است که بشمول انکشاف الفاحش او بوده باشد زیاده
فی اوبی حد و مبداء بطلال عالی مخلصه تمام با و بر با عباد و
و کبر و خطه دعوائی که غنهای کلین خلاصه شریک منم شوق آرزو منه
سکینه و خندان و حدیقت بیانی که بنده کاشن احضار شریک شحات
سحاب قطش و نیاز مندی مختصر و بیان کرد و تحفه مجلس فلانی ساخته
مستو و رای مودت انما میگرداند که اگر چه بستی بلای مشاعل و
و نه استعلائی نوا بر شبنام سعاد و سعادت مودتی بود
تغلب جو از بزرگو مندی و تسلط و داعی البیاع نیاز مندی
توفیق رفیق آدی نگریند و رقم انهای فرصت حکم که اشک شکیبای

علی الراس بقدم جبهه و اوی غارفت چو و در شرف تعارضت شرف
شدی آنا چو سود که اسباب تعلق موفور و رسیدن باین طلب
اقضی نیاز بر فرغ مضایب را غیر مقدورست امید که فلک بوقیون
رفیع حجاب دوری ضروری که کوشیده چهره کثای صورت مطلوب
کر و بدو مرغ دل محبت نمر که در پست آمو زلفات سامی است
و همواره در هوای صحت نامی طیاران دار و بجنور موفور التو و سرور
و مانوس کرد و میند وجود چون موجب مشیر رضیده ضمیمه
مخلص را بارسان که چون است عالی بلند پرواز بود با و آوری
و حالا و وسال شد که ابواب پست را آن مفتوح نیست و تدارک آن
بازار لطف عمیر متو تعنت اگر بستانی با فاعات چند دست باز کرد
ملازمان ذی شان بود و باشد و در نیوقت در سر کاران عالیجا
خواهد بود و لطف ارسال فرما بینه نظم بسیار شاف و الطاف بکرا
هشتم جنبه شکیبا **نهم مستوفیان کبا**
چون شرح اخلاص و خدمتکاری و کفایت و کمیت و و اخلاصی جان
سپاری مخلصان حقیقی نسبت ملازمان خدام بر حسب شرام

عالمی حضرت سلیمان علیه السلام منبت بیخ شتران منبت عیترت رفت و عجات
و صنعت و اقبال بنده اوست مناعت و شهادت در احوال و کسب
صدقات و خلعت و رافقت کت نامه شفقت و رحمت و عطفت
انبا و عالمی و مرجع الاعاظم مجمع سکارم الاحلاق مستوفی الاما
بالارث و الاستحقاق لالال موجود و المظهر براه الصابین
الارست که در او نام و کتابان افهام در طو با رزو و چارچوب
بدفحات مفردی راجع الی انقضییل نو اند و او با عشری ارشاد
ان بیزنل حرد نو اندنچند لهذا از ان بابت حرفی مذکور شده
بدعای دولت اکفانو و طلال ابو و اتصال و زارت و احلال از
صا من لکست تغییر و زوال و تحویل انتقال مصون و محرومان و
برای العباد **نوعی دیگر** و عالمی از خبر حساب بیرون و از در جاعدا و الفرو
مستوجب جلال فی داشته قسم سراج احسا سبیل که گفتن افرا و جن
و انصر و دفاتر و مثبت است و کسبت افعال جزو و کل موجودات
بر اوراق و روزنامه و دانش و درج که بقایا نوع و ایام جبات علی بنج
الاستمرار بدعا و کنای و شما خوانی الی عالمی و صرف و خروج و بابت

و چون شرح بجهت زیاده از اوست که در طرف حروف کجند
و با مد و مداد و قلم استیفا و بجای از انوار دان تواند کرد و لهذا در تفریح
آن و توقف را بر شرف و راجه دانست طبع آن و توقع چنانست
که نادانان در ادا ک معادت خدمت حرف صداقت را از صفای
کرمت حکم نظر نموده و همواره ابواب مکیات ثابت شریفه را مفتوح
سازند که خاطر غایب از آن رفته باز آید و جمع شود و از صیغه خاطر
مظاہر و صیغه ضمیر نیز با هم انفرامند چون بدعفات سوا از حالت
معرض شد و پیش از این طلب نموده بدعاف حشم کرد و **میت** بمیش
تا که پیاپی سوا جمع آیند مساوات لبالی برای ضبط حساب
حساب عمر و بقای تو با و چند **که** از مسوده عاجز شود و کلام
نوعی دیگر عجب از اشفاق و محبت فلانی که در بندت مباحثت
اصلا بدو کلام که مستحق رخصتی بمینی بر سلامت ذات شریف
بوده باشد مخلص خود را با و نشاند و نغمه نایند و و قمر عهد و میثاق
محبت را بر طاف لبیان که آشته توجه در کار سازی مخلص نظر اند
این طرز از عزیزان بسیار بعیدست که آدمی تا در نظر باشد در خاطر

بود محبت او را در وقت خیر خواهی ضمیر نهفته نماند و چون غایب
 کرد و با کجای از خاطر غایب میماند و در دنیا دنیا انگارند اگر مخلص
 می بود کار سازی آتش ناپاک نماند علیا آنش سیر بود و ما
 و منشی که از امید و باس صورت و دهر باری فراموشی از خاطر مجرب بود
 بر لب العباد و لیسب فی آلا محبا **و هم با طیب بیان مکت شعا**
نوشته چمن نامه شکیبا مادام که فخر علماء طبعیت بل
 حقایق حکما طب معرفت احوال آن انسان را در محدوده فخر خود
 خبر و فصل دانی نهند نفس نفیس و عرض منزه علی البخیرت مستخرج
 سیادت غایت بهریت و اقبال پناه حکمت و خدایت و افاضت
 و اجلائیست بیکاه افاد و مناجات و مناجات انبیا و افاضت و
 و خلعت کتبا و عالمی و جلی الانسانی سیح انسانی جالینوس
 الزمانی فراط الاوانی مقرب حضرت العالیه العالمه الخاقانی که فانی
 اعدا و صحت و ازاله علت است از عوارض امراض و اعراض
 اسقام محفوظ و اعراض و معاصد آن و غیره انفس و اما بعد از نیاز
 انانی حاصل و با سببی آلا محبا و محب خیر خوا که نفیر و دل

و کتب و دل خفاقی از مفرحات و عفوفا و او و به و کتب و در غایت
 صدق محبت و کمال خلاصه ارادت میکند و عیالی که شربت صافی
 آن در کام عقیدت از و پست طلب **و اذا عرضت فیهما**
 سخن حکام هیچ میکند و فیه میکند آثار شوق و آرزو مندی که از امور
 خارج طبعیت است و اسباب علامات نیاز مندی که بر حقیقت
 احوال این برهان دلالت میکند از آن واضح ترست که بواسطه
 مسائل نفس معرفت و احیای نفس و غیره و بخت طلاق و
 با دوان قرص جرات و اقل لایم هم وصال آن نیکو خصال اندمال
 پذیر و موداد و آرام آرام لایم و دعوات استعطاف و در پناه
 استعطاف و محلات استنباس آن زنده کرام مستفیع شود
 آن دانی و صحتی به یک و سرچین خلقی چنان بی بدیل
 از هیچ مودت غریزی عدول نمود و دست و مزاج معتدل از صحت
 صداقت صلی الخراف کرد و با این صیغه تر جت و دل در حالت
 سکون و حرکت و نوم و بقیطت و اکل و شرب و عوارض انسان
 خیر خواهی او نفس منزه و خیر خصال جلال او نصب العین میدارد و

این کشتگی که بجهت نفوذ و حرکت آن عالج است سدر و دوزخ
که با استعمال بوب و فوا که فاضله و چون غرض آن غرض است و در سراسر
عملی است و تمام صندک کا فو و مضطر است و شش شاق علاج
پذیرد اما بکوی سکوئی هم از رو کار و سازگار است چه سبب
فراق و دستان که غرض آن شوق و علت است و علت تفرق
الاتصال مخصوص است و تمام انوار آلام است و ما را با
فوت و احوال و غایت و مکرر و با ابتهاج جسم و ضعف عضو
احتمال اعیان و آن متشبه چه با نجر و سموم روزگار بخا و دست
و بار و جوشت و اعلی و اوسس عالج مرض علی و سبب
مرارت چه و غفل و نکار و کشتی و کشتافت غرض آن در کام
انجام بجهت صحت و دار و در و باشد که آن عالج و کشتی و کشت
ریاضت بر قدم را دست کامی چند بجانب شتافان بر سبب
و از طریق طب اندیشه نماید که حرکت سبب تحلیل طبابت
کرد که آن مغرط بود و مغرط و چنانکه سکون مغرط که حافض فضیلت
و مطفی حرارت غری شود و اگر چنانکه بر سهو و عادت و مالوف

طبیعت با محبان صادق و دوستان موافق در محافل و طهارت
اخلاق خواهد کرد و سرانجام بر کثرت و کثرت فوای باطن یک سبب
چون استندال لبو الهضم بر مرض معده و بر اطمینان و بر غرض
عضو حساس از این بشود طامات و آ و بجهت و طب و ریل
هم بر آسجین پس کرد و چه بسیار که آن چشمال کوید بر زبان صخرت
که مرتب معاصرین مصطلحات و مرکب عقاید برین طمانت
بدین تطویل از در باب است طین و فیتون و بلبل و سود و غار و فو
و شراب و زوفا چاره نیست امبد که افراق و باروی در و فراق کلی
باطل شود و بل سبب غرض افراق و افراق کرد و **دست** و اوسس
در و شدا چنانچه امید است نایل شدن عارضه و صحت
نوعی دیگر که در عیانی شافی مجامع شریف عالیه حضرت فخریت
افادت و افادت و حکمت و اقبال پناه خداوند و مناعت
و طاعت و اجلال است که صدافت خلقت و رافت کنش
شفقت و رحمت و عطف و انباده جالبیوسر ازانی مسیح
الشیانی بغیر طالادانی مغرط با سخا فانی به اسبک و اند چون حضرت

حکیم بی علت جلت قدرته بقدرت تام و حکمت عام در برابر
 سروری را دوانی و سر برنجی را شغابی نهاد و آرزوی دل آشت
 و شمول خاطر انکار پشانت که مژمن فراق و دور و افتراق را بنا بر مصدق
 شفا القلوب لغا المحبوب از شربت صال و آروای انصاف نهای
 کامل و صحت عاقلان اصل شو چون از کلیات امور خبری و از کمال
 حالات مختصری حاصل صحیفه الا خلاص عرض نماید با ده مزاج و صد
 نشانه امید که موار مزاج اعتدال مزاج بصحت و سلامت مفرد و آن
 بر لب العباد و اللب فی آله الامجا **و نوعی دیگر** که موار مزاج را موار مزاج
 ارواح و اجساد برقرار مزاج شریف و معتدل طبع خدام از مطام
 حضرت حکمت و افادت نباه افادت و خلافت و شکاه عزت
 و شفقت انبیا و لقمان سمات فطاطون صفات عاوی سطاوی
 العلم علان جامع علوم الا و بان و الابدان ادام الله تعالی برکات
 انفس النبیة و انفاضه غلبه شامخات سبحان قلام و مراحله صنفه
 از اخلاط رد و بجهت و غم و با و نای فاسد در پنج و الم صحیح و سالم
 با و خدمات منفرج و غمزدای و نجات چون انفس سبع روح افرا

متخف و مبدی میگرداند و چون حرارت امراض متفاوت بجهان و موار
 علف فاسد حرمان در زمان استفا فراق و زمان بجهان فراق
 و رطب و کام این توان چندان شیر کرد که بغیر از حلا وصال
 و شربت انصال معالج و دوائی توان اند کرد و لاجرم شروع در بیان
 این نموده و موار را از دوائی لطیف احسان و شربت خاند برو
 و انسان حضرت حکیم علی الاطلاق نباه و زاری رفیع لام دو و یکا
 که شغابی انعام مجرب است سنده بنما بدامید که بقانون حکمت مژمن
و اذا مضت جهنم یقیین در و موارفت را دوانی و رنج
 مباحثت را شغابی که رامت نماید بنما نیکه تا زمان ملازمت نفس
 بخش موار با علام سلامتی مزاج صحیح لا فتنه و اجبار بجهت انما
 صحت ذات حکمت سمات سرور و زمان بند چون غرض نموده و انفا
 و تصنیفات اختصاص بود زیاده و تصدیع نذا و طلال حکمت و انفا
 و انفاضت با ما و بر لب العجب **و نوعی دیگر** که خواص امور کون و کون
 و انفاضت با سبب و علل انفا و انفا و انفا و انفا و انفا و انفا
 سامی رتبت منبع منزلت مفره شجره نبوت کو سر کج حکمت و حد ذات

ز لایان هیچ کمال نبرفته که شمع بود لم تحش بر بلبل بوستان هدایت
 شمع شبستان بخوابت کوسر شاموار سحر **وَعَلَّيْنَا مِنْ لَدُنَّا**
عَلَمًا لَعْنَانٍ سَبَّحُوا بُكْرَةً وَأَصْبَحًا
فِي كُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا راحت لارواح و شفا العلوب و الاستباح
 هر نضوی متبانی جلای لایان سبوح الشی فی بقرط الاوانی عجب
 میرزانی محمول و کشف ذات شریف و غصه لطیف آن عالی
 منیف بجلال قرب و دولت را پسته و موصوف باو پر العباد
 صنوف عوات خالصه البیات و الوف جنات صا و قد الایات
 که درک و فایق خاقان خصاصش بصیر بصیرت فہام را در صند
 و احصای عیار ملک خلاص و اشش بد و سر برت صدر شینان
 ارا یک نفس را نهایت مقصد شمع مجلس شریف و منیل منیف کرده
 چون فوز شوق صحبت زان افزونست که در بصر اعلان آورده
 کشا شسته بیان از دوا آمار زومندی که از امور خارج طبع است
 و اسباب علامت نیا زمندی که بر صیغه احوال این بر مان دلان
 میکنند از انی انصحررت اسپین نض معرفت و احسان نفیر و بخت

اسطوری

اسطوری و اسکناس فنی با لہذا بان زبان کو یا و دشتہ مفر
 شجر درجا و چین ل که بصفت **أَصْلًا ثَابِتًا وَفَرْغًا فِي السَّائِ**
 موصوف مت و غنائی بکست سوار امید بصوب اصواب لا
بَنَّا سَوَامِن رَفِيعَ الدِّجَارِ معطوف ساختہ امید و ارسن که قرض
 جرات فراق مہر هم وصال اندال پذیرد و غریبات سبب طلاف
 و محلات استیناس مندرغ شو و مجید واکه تر و چنانست که پسته
 بانبار سلطانیت شریف فحاصرا زمر و ساخته بخور زبان شینان
نوعی که ذات شریف فلانی از عوارض مقام و الام محفوظ باو بر
 العباد چون استنیاف بد ریافت بجات ملاقات در ان مرتب
 که التہاب درون طلاب بقطرات رشحات سحاب خطاب و جوا
 انظفا پذیرد و احراض سده که از لوازم کثرت عینیت است بد بخت
 که بطالعہ رسا و سایل انفا یا بدیس طلی این وادی نمودن و پیش طلی
 مہانی خلاص تر بنیب حس عبادت را پستی بر اوقی و اف ملک
 طباق و طاسر انموہیات سالب کیمات و استعارات پسر تن
 و بدست مشاطہ خیال رضا و خورشید انارت سورت مال بوسم

لفظ و خط بر او ضیق چه در پیمت مصر و دوا و مهر بکلیه کلمات که ناما کن
نموده و موزون موشخ ساختن خارج طرق فراست بنابرین فارس
بنام از ان تمت مصروف کشیدن بجای حصول اصل رب که عا
سلامت شربت شربت معطوفت ساختن و از سلاک تکلف و
و مدارک اوصاف عدوان شریف بر کوی عا و بنا و تکلف کشیدن
اصوب و دیار بند که حکیم حلیت بکند دل چا و مجاز از انقباضی خبر
و اذا مرضت فهو يشفين شربت حاصل قسبان عا
که نصف انبغات **ما هو شفاء و رحمة للعالمين**
ارحام مراد انصال مفضل المرام و زری که زنا و باطنی الی نزدیک
و ترصد چنانست که چون رعایت نوا بین خط العیب عین فرصت
محب خود را انصب العین چنانکه نیز المام پذیر ساخته در جمع مود و قریب
نفرمود و چو سبب بفرده سلامت ذات باریکات و ارجاع خدا
بشهر و مسرور و فایز زاده اطلبان نفرمود و ایا مسمیات و حکمت
و حد اقصای ما و بر لب العباد **و سبحان** همیشه ما انجم و افلا
بر هارست متنازه ثوابت سبب لای برقرار جو شربت انفا

الکر

و که کس نداشت خدام شری احترام کسان مقامها لجنه افلا طون
رای محبطی کشی بیاح مشارال فلاک افضل من شی علی که با سجا کن
سپهر فغان بد بر نیزنا انبان انکه زینت لوح فلک از نظم او است
و تقوی مجرب ثوابت بسیار موقوف رقم و لازالت شمس حکمت و افلا
طالع من انی الکمان القمار غنیه و افلا و طالع من اوج الافضل
شرف مشرق سعادت ثابان و نمایان باد و عاوت چون عا
بیابان و سفار الا حصی بخت اندک کارم ذات ملائک سمات
بغایت و تمتع الا قصار محمد و جهات خلاص محمد فو اعدا
ساخته خاک که موار چون حجره خدمت بر میانست و مانند مال
طوق عبودیت در گردن و شوق خواهم الفوار مجاوره مهر آما
و انبار خدام نه دران مرتبه و مشا بارت که طواق عرض مساحت آن
بزرع عمارت استعارت مساحت پذیرد و لاجرم در پان آن عرض
مفود امید و ارست که شرف مفارم و سعادت انصال آن که هر چه
افاضت و کمال که همیشه مصور و پرفنا و معصود خاطر مودت
افضاست بروفق مراد محصل کرد و متفرقت که انظار سعادت

در زینت

آنها را در محاسن شاعر و درین نظر مود و تا اوان شرف ملازمت از
 صیقل پذیر نبود و چون از مدتی غرض خلوص شایسته بود
 زیاده گشتاخی نمود و سابقا بیاد افادت و افاضت مبطوط باد
 بر سبب اعدا و نوعی که چنانچه تا واحد صمد که **مرجبا المشرق والمغرب**
 است را کتب اسد را که کواکب است از فنی **والتعلم ذات**
البرق طالع و در حوض و ثبات عالم حضرت ساقی است
 افادت و افاضت و اقبال و انبساط و غایت و احوال است که در
 مرجع ارباب تعظیم و زنده اصحاب چشم عطار و الزمان قد و چو بس
 الاطلاق فی الاوان و غیرین که پس از او الاجرام صمد و انعامین بدین
 حرکات النجوم و خفا و بقیات الاحکام مقرر است که فی طایفه از اینها
 تجویس و مقابلات فواید عجیب و در بار و بربا جاده داعی ضرر و
 که نجم محبت از سمارا و ثبات قیامت و مذهب شیعی شمس بر کفایت نیاز مندی
 ثابت و شرطی از روی مندی که جلال البیر بر آن ضم است در برج و
 بر قلب سده مقدم است و افعی دعا نامیر سده چون نخستگی و فال
 و انضمام و انکشاف و در دستندان خبر سیده که سعادت و اقبال

از

نزول فرمود و تا بدین مقال شرف کردید که احمد شد الذی جعل سعودا ماطعة
 و النجیب عاریتاً فیما کنیت و اخرا ان فی غیر بیت الا فراح و انجل
 شد از بارخ قد و مشرب لبی با عات ایام و لبالی و شوار از کم فصل
 که مجموع حرکات زمانه فی فکاکت و رککات یکدشت که رای و فیه
 نورانی که غیر عظم و وسطا انما الرابعه فروغ نور از وی طلبید و بر نوح
 از وی قیاس پس کند و جرم ششتری نیز در جنب او چون سها جبر
 بینا در مسطرین گوشه گرفته که در زاویه غزلت و اخفا بعین ظهور
 ما و می کنند و خطوط نظر اتصال بیرون مخصوص نیک و انسد از جانب
 شمال بر یکبار غیر می کنند و تا کواکب و زایره بعد از اثنای می باید
 چون ذات شریف از ما بنظر تلک که تمام دوستی مرموق است
 در مقابل آن نظر نندیشی که اعتبار نیم دوستی از حرکت خاص
 و خاصیت ارادت و جواهر احباب در حساب بدو داشت باری
 بر رصد طار است که تا کواکب غیر بود اسطر شرف حضور و انس
 از مبطوط عقیبت و وبال حشمت خلاصی بدو زیاده و اطناب نمود و اما
 بکام دوستان و **باب سیم در اخوان مان و اما تلک یکدیگر گویند**

سوم

صورت آشنایی و آرزو مندی و پس از مدتی که در آنجا را بکار کشید
 و بنا بر مندی مرفوع رای ملک آرا و شهنشاه و جبهه پشایضا میکرد و اندک
 چون پنج سکه کنون خاطر مکرر کن و مکرر صبر محبت این آن بود که
 را بط آشنایی معنوی بیا بین پنج باب بکتابت و مراسلات
 صورتی میشد و حکم بود و طریق بجا رو آمد شد و افق و افق کاش که
 تا حال بواسطه نگه داشت و جبهه پشایضا کلاه اخفی دانی و الا قدر
 سده و ستان و ادعیه رفتن قندهار و زمین و او در خاطر قرار داد
 بود چند مرتبه عا کر خود را بالک و کر و رفرم پنجه و لایات مذکور
 فرستاد و او زکات سپ و دارا شکوه که از شد و او را دست
 سرداران لشکر و ده و دوازده و او بفرقی اندک بجهان از قوت
 بفرمانده درین ایام فخرده انجام که از تائیدات حضرت باری تعالی
 در کار و کاری بنشاند و از میان حضرت پیر حصو مین صلوات
 و سلام علیه و جمیع اقبال بیرونی و دولت اجنبه مصلون
 از احتلال سیدگان نواب است طباب کامیا با شرف اقدس
 از معنایون شای غلالتی که جامع قربان خال پای مبارکش باد

این مختصر آشنایی با اوجی جواب داده و مشکوب و ذیل طریق فارسی گرفته
 بقدر صلی شتا قندهار و از همه معلوم نیست که که بکر و ادعیه پنجه سودی
 گرفتن و لایات مذکور در خاطر و هم شاطر ایشان خطور نماید
 فلانی را بنا بر تاکید و ابط آشنایی و اتحاد و تاسیس میان صحت
 و دود و دلداری و اطمینان خاطر بجا بر جبهه دار و اندک انصوب نمود
 اگر از اینجا نب نیر این شیوه و پشینه و ضمیر و دنا غیر نموده و کلام
 انکالیشان با قنای طریق سینه خلت و ارسال مودت مامور
 کرد و اندک مرتبه مضمون خدای خالق و باعث رفاه حال خلایق
 و عمومی و آبادانی ملک از طرفین خواهد بود و ترصد کند که مکرر نمی
 و خدمتی که در مضروب داشتند باشند بر صحنه این شفاق نگاشته
 بر جرح آن منت ننند که هم امکان انجام آن قیام و اقدام نماید
 همواره مبنای سلطنت و اقبال را کان خلود و دوا مبنای مصلحت
 میشد و مستحکم با و بر بالعباد **فی جواب** نواب علی جناب رفت
 جناب غرت و معالج ایه ایاالت و کفالت دست که جهنت
 و ادبش نشانه فروغ چهره و دولت و نادراری غده ناصیه

مبنی و بنسبای و شکاکات بزرگ و خشم عده صفتها و جرمها
 کرام صد رشتن یوان ایاالت سسند کزین یوان امارت مشرب
 فتح و فزونی طراز بخش علم سعادت و بروری سنج امارت دینی
 و ستمندی مشارا را نیک رایی و از چندی نفا و خبر اندیش
 زوشن ضمیر عصا و الدوله العلیا سسنا و اختلاف الکبری قدوه
 سعادت و فندان روزگار سوده و و نهند اعلی بعیت دار خان عالیشان
 صغیر دوران او تار خان همواره بر است غرت و عیار و دعا
 نخر و افخ را فزایشند و شقیه حدیقه جنت پیکر و ذریه سبزه
 عیدت شکر که پروا تار آن شاه حال سپن صدق جهان و کو
 معال صدافت آیین رستمی ما بایش در ساعت و زمان
 سعید زول و صول زرائی داشت و بود و آن سرست
 کشنده دراز آن تفقدات و تو جهات نامیه شربط اقبال سسنا
 رسیده چون از ناله کشای آن بوی سلامی و ضربت دانت
 مجمع الصفت پادشاه جهان پناه فلاح بود از روح آن فواح
 آن مملکت بشام جان رسیده و موجب فرخ روز افزون کرد

و از شایسته شایسته آن میان نقل مینه احتضار که در استیجاب و ستم
 از سخت شایسته که نشسته و معارج اخسان از عرش معلی توفیق و بری
 حبه و مجد و آزار کی و عزمی حاصل آورد و حضرت و طراوت آن
 موجب روح و رونق گلشن جان و باغ جهان کشت چون همیشه غضا
 بآن دولتشای اقبال نشاند و درجه کمال است و از روی جلوس نام
 متوسل بآن خاندان سعادت مینا سبب بخت است که تا
 دلا و بر اخلاص بطون سزای جا و خطا طر صاف خاندان آن
 ملائکه آستان خدایان خواهد بود و حاکم همیشه عزم خاطر لوف بران
 و مصروفیت که آن شایسته ای عالم آرا که از آهای عظام ارشام
 داشت همچون خطوط شعاعی مهر و صین تخیل و اخبار و شش بخش دل
 اهل صفا و زهره و فایا بام نوم خلاص قمر شده بود که قبل ازین
 سبب لشکر کشی والی سند و سستان و طغیان او نزد و تجار و
 زمین و اور و مینه نارسد و دلو و و ترو و منتر و دین حد و اکون
 بنو فغات لایبی و لایات مذکور که در تحت تصرف بندگان
 در کاهت و کبر ملاحظه اسپینی خطری با نخواست مستور و ریت بعین

بازگشتن و اختصاص کار که باعث تصدیق آن محرم ملک عظام
 کوشیدن اولی و استیلاست و استیلاست و استیلاست و استیلاست
 بعزت بعد از تبلیغ دعوات غیبات و ترسیل نجبات از کلمات محاسن
 غیبات بران مظهر کمال است صوری و معنوی منور نماید که بجای
 حالات بجهت بر وفق راوده و در میان عالم شود و کمال
 بر شایسته که این باطن از دست بخش برسان مقصود هر چند زمان
 گذارنی آید و الی این احوال است اینها را به حق تعالی موافقت نماید از هر
 و از سبب باران که بر او از مظهر عطا یابی آید و در شایسته و حصول
 این موهبت کبری از اثر دعای جانب انتمای آن دوست ضامن
 و غریب من جمیع انجمنات موافق میداند که در میان جانب اول
 اعکاس حرم محرم و اما کن مشرفه مکان است بجا نیست از کمال
 صدق و و در حق محبان صادق الا عطا و میفرماید امید که
 حضرت و اسب العطا با جل شانه آن فضایل آید را چنانکه در شایسته
 و بنویسب سبب منست محرم محرم که قبله طاعت اهل ایمان و بنویسب
 این که به **وَمَنْ دَخَلَ كَانِ امْنًا** اصل است بر کافه

شرف امتیاز بخشیده در نشاء خدای در ملک شرف کشید که به
 غایت **حَتَّىٰ تَدْخُلُوا هَا لَدَيْنَ** سرافراز کرد و این
 مظهر و آینه اند که در حقوق و عاقلان بدین شکر فضیلت شفت آینه که
 از روی مهربانی بداند در ملک شکر بر بندج فرموده اند بجای آورد
 اعظم تقدیر که جمیع حقوق در ضایع و موافقت شفا آن شد
 طریق صواب چون در خوشاب در گوش جان کشیده آنچه در سربا
 از روی خیر خواستی مال اندیشی قوم قلم شفت رقم نموده و بد
 باعث تفریح و تخیل قلب صدافت آید که روند فرموده و آن که
 و ابره و انش و پیش از اسمعاط طاعت گفته منیع صواب دانست
 اشاره که در طاعت فرمان و رعایت ادب اعلی حضرت نبوت
 نسب مرقنوی حسب سلیمان کنین نور شد که بن مظهر لطافت
 کرد کار و سبب حضرت آفرید کار مبط انوار رفیوضات الهی آید
 و مظهر آیت شایسته خلد اند که واسطه اند و افاض علی العالی
 برده و عدله و احسان نموده بود و در سر که و نبات در اکسین و غفل
 منور و حضرت فقیه شایسته فرست را میرست اطاعت اود

و توانی و شایان عظیم الشان که ظل داشت سبحانی و مشرق نور ربانی
 بر خود اجماع فراغ میداد علی کف و صل این بنده اخلاص این که بر حق
 بی غایت علی حضرت سلیمان مکانی و فیض عطیه نسبت خدمت حجاب
 بارگاه خاقانی در نظر خاص عالم متحر و سرافراز و آن معزز و متکبر بود
 چگونه در طریق بندگی تعاهد و رز و یاد و نواهد دعا گوئی اطاعت نما
 سرگاه بر کافرانام محض آنکه چهره حدیث محبت سلطنت جهان کشاید
 از جواد شایان غنی و کشتار در طریقی آسوده باشند و عای و دام و
 اندر قربی اجیب شد برای داعی و دام دولت فایده که سعادت غنا
 بندگی خاص سعادت اوجب خواهد بود و و شکرت از این عظیم علی
 و الا بحکم اسم حمد الهی مستغنی که **الحمد لله الذی هدانا لهذا**
وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله سکر معقم و اجیب آمد بر جز
 و زنه بخند و در چشم آمد
 الی انقضای زمان چهر فلک فرسای عالم آرای پادشاه و جمیع عرش
 سکنه نشان سلیمان مکان کجی و عمتا نوین و آن عدالت فاطمین
 حضرت فردون امین بنده تاج و تخت و مکن شرف آفتابان خلق

مطلع استحقاق فاکرم جهان لاسر با حق رب کا نورت اللسان عاقلین
 با نوار از زاهد و شکوه و شرف رقبه لایزال لایم غلبه با طاعت
 و بنیه و زین صد و رالد مور تمام بنفای مکه وقت زده تا ظهور رنج
 و بر و زنده و شور و فرین قدس که در و بی علی مرتبه بسته کافیه خلق عا
 عباد و خلایق حیرت یون در کمال اسیر امان مرقد اسحاق فارغ الب
 بدار و بسبب ای که الامجا و از نواهد اتحاد و روابط و داد که فتنه
 سمت قدمت گرفته مترقیست که در اوقات زیارت و محال است
 دعای نیای عرواز و با جاده و جلال علی حضرت سلیمان بر دست
 سمت خود و جوب و لازم بل فرض و نتیجه ساخته در موطنیت آن شخص
 راسخ او و در زمین منت بی منتها کرد اند و چنانچه در شرایط و
 و اشفاق بدل جبهه فرموده و لازم اتحاد و بجای آورد و اندامین اکسار
 بر جمع آری این دوست صادق اخلاص و الا عفا و مر حج و مقدم
 نفاست که امتداد این دولت بدو پند باعث رفیه حال خلقی
 از مومنین مسلمان است و آن فد و ابرار از مذکرا این عا عظیم
 خواهد بود **وان الله لا یضیع لجز الخیر** اگر چه شایان منسوبان

و متعلقان که در بوقت خدمت میسرند بان غمخوار با فضل و کمال
تحصیل حاصل است و حقین صدق که در سزای انا مور که اشفاق و مهر با
آن شیخ لطیف رخ و بار داشتان ضرور افتد از محاکم خلاق در مجاد
و اشفاق خود را معاف داشته اند از انصاف بجای می آورند و محض
مخلص از منسوب خود و متبذرندها علی اکبر هم فرایا و خاطر اشفاق
ناظر می آورد و که نوعی از دربار ایشان خواهد فرمود که باعث اطمینان
قلب میجو کرد و و پیوسته ثمره سلامت ذات قدسی صفات
و ارجاع خدمات فرج افرای خاطر ملت ناظر کرد و زبا و اطناب جواب
نیتضع اوقات و تصدیع مشو و هموار داریات محفوظ بود و از رشک
خدمت پست اند محاکم کاسب ثنائین بشه بر سبالعجا العالی
الامجاد و المانی نانی و اما و که دام نانی جواش نانی نانی
سرکب که دام الامحنا نانی که نانی محبت افزا از گلشن جنب نانی
و زود و نسیبانی که نانی مودت افزا از بوستان حضرت سعادت
نعمه مجلس فلانی ساخته مشهورای مضایضا میکرواند که حضرت معنی
و حدت زانی و کیفیت مطالبات و معنوی که سبب علایق ظاهر

در پرده خفا سینه زنده بود و راوده داشت که بوسه بدمای میسر میساید
مصورای بارکب پنهان تل تفاح میاید چون شرح شوق و غم اطمینان
محبت خدام در خبر خبر میانی بد و خاطر محبت اکین بنچو که کمر کی غیر
مفاسد و و داد و وطنی که خبر مهند باط استخا و باشد بر زبان گذارد
چانهیز کرات بنیات محبت موجب استکمال مود افلاست و چنان
امور سبب فتح ابواب مرسلات و بوسه بدمای میسر میساید
لبنانی دلی نو و ده مین در نجره اخلاص مصدع اوقات شریف و
حاشی خبر محبت تاثیر آنست که آنان را طریق سل و رسائل فیما بین
کشاده گردانیده سلسله یکجائی چون روابط اخلاص شبد بود
باشد امید که مود و تقدرات و مطلقات کونا کون الهی گردیده و کایا
صورت و معنوی بود و در شرب و دستکاری بغیر اطلاق که ورت
که ذکر و دانش را راجع خدمات چکنجا پیش و دایم بکام و دولت
سند باد **دلی جواب** در شحات فیاض البرکات که در غم ملک
عزیز ملک در بابضا میسکین شاه منشیان ملاعت نشان فلان
منشخ و ستم شده بود و در بهترین زمانی و شرفترین مکانی از ارضیان

و حصول آن روضه خاطر مرا کین نصارت نازده و نصارت بی اندازده
یافته نال بر منده مالی و مال بیوهای لذت و لذت بر مرا و در امر شمر و با
کرو بد و در انداز آن محاطه سامی ملاطفت کرامی حدیقه و دعای که بخند
ولا و زخمی نصرت از غلبه غم غلظت غم غلبه غم غلبه غم غلبه غم غلبه
و شمر درستان موافقت عذر درستان نوای فرح افزای بکا کانی
و استخار و شمشاد بودت با شش ششم ششم ششم ششم ششم ششم
دشسته ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم ششم
طالب حصول مطالب و حیاتی و سایل سایل طافات سالی نامی است
امید که شرف طافات صوری بر وجه حسن عاقر سرب روی با و
العبا و زرقب و زرقب و زرقب و زرقب و زرقب و زرقب و زرقب و زرقب
بار طالع خدمات مفتوح ابواب و الفت و استخار و بود و باشد که بجان
دانشته و در اینجا آن معنی موافقت هم رساند با مام دولت و جواب
پاینده با و بر لب العبا و نوعی **مکر** مکر مکر مکر مکر مکر مکر مکر مکر
و در و بجدت فلان عرض کند هر چند کشور دل و معجزه چشم
محبت منزل از کین با شش کرجان و ناخت و بغای مکر حرام دور

از آن استخوان روی در و برانی و پریشانی و بی سامانی نهاده و بجهت
والله که مبانی عبودیت و خدمتکاری حکم و استوار است و توایم
قصود جانشیناری بی تصور و پادیا را سید که غنیرت دید و امید و
بنیاد که کل اما را قدم خدام خجسته و منور کرد و در چنین خضوع آیین
عجبه دولت و پادشاه و زو و موافقت و تحبب از سوی ادب را آرد
بود و جافه کلام من و وظیفه علی الی انقراض از زمان لایالی با و
بر سبب العبا و اولسبی و آلا العجا و **دلی** دلی دلی دلی دلی دلی دلی دلی
و مراحم و رسیدن بحایت و کما رحم فلانی غبار و جو دایره
بجهت دار بر اوج اعتبار افتد بر فراشت **پت** پت پت پت پت پت پت پت پت
خبار در ره سحر شیطانی طواف خاک بر گرفت و در مقابل آن نذر
پروری بخودهای زاید جا و حشمت خدام عالی اقسام جازت
بر آید و بانا آن مرحمت کسری بعد از استقامت عافیت شکست
و اهت ملازمان رفیع مکان چایید و شایید امید که پوسته غلبه
نواز بود و این شیوه سینه و در ضیاع امری داشته بار طالع خدمات
و مکر و سلامت ذات مجازا مسرور ساخته مجر لسان نباشند

اطلب نموده ایم شفت و محبت و عظمت با ما و بالون و الص
نوعی دیگر ذات فاضل البرکات فلانی از عوارض مان و طوارق
 در حفظ امان ملک سبحان بود و پیوسته بر وفق خواش و اراده
 اجاب بر سندی و زارت و مقر عزت و تکریم کما سبب مطالب نشین
 باشند بنی محمد و آل بعد از تهید قواعد محبت و دوا و تشبیه با
 خلعت و احاطه و بیان شوق آرزو مندی در برافت شرف صحبت
 و افزای محبت منتهی ای نوید بگرداند که سرچند فاین ملاقات صوری
 در پرده اشفا مانده فاما اتحاد روحانی عواره محرک سلسله و دوا
 و خود را از جمله محبان دانسته در پیچ و خم از اوقات از ذکر خیر و بیان
 اوصاف حمیده و دقایق سلامت فانی عدم المثل فارغ نیست
 و بعد صوری مانع اتحاد روحانی مقتضای العقب همدی الی القلب
 نبیند و از یککارم خلاف ترقیب است که آن پیونده صفات
 نیز محب خود را از جمله متحدان دانسته ابواب یکجاست و هر ملا
 مفتوح داشته بار جاع خدمات و انعام جو عات متبج و سرور گردانند
 تا سرانجام موجب از یاد بکشد که در چون معصوم و بیان مودت و بعضی

مطالب را فی صحیفه الاملاص بخندمت عرض خواهم نمود و بخواهد اطلب
 نمود و امید که همیشه دوست کام و مضی الام باشد بنی محمد و آل **نیج**
 کلام مصافات پیام و پیام موالا الت بام که در نیولار قم زده و کلام
 غیر ملک فشان عطار و نشان فلانی شده بود و در بهترین عتی
 از ساعات و شرفی از اوقات شرف و در و از زانی داشت
 و در و در سرت مور و در و در شایع است و سرور کرد بدین کلام که
 خلوص عیوبیت محبت فی طوبیت مفتوح ابواب یکجاست و تشبیه
 مر جعات و خدمات شد تا سرانجام اتحاد معنوی با موانع صوری
 متحد بود و چهار بابی شبیه مر جعات را می دارند بعد از تهید قواعد
 خلعت و دوا و تشبیه با فی مودت و اتحاد و تبلیغ و دعوت
 و اقیات مصافات آیات مشهور و شریف میگردد که اشاره که
 در بعضی مقدمات که بر رفت پناه فلانی سفارش نموده بود و تبلیغ
 رسالت ابوابی بود و آنچه طلب فرموده بود و در مصحوب شد
 بخندمت فرستاده شده بود که خدمات که در مضیوب است باشد
 منتظر الاشاره است که بغایت الله تعالی میما کن تقدیر سالیان

کلام و حسن بیان و نوعی که چون بیان و شیرین کجاست شایسته
و مجالست جهانی عالی حضرت سامی رفعت منزلت عطار و

افلاطون در ابست آصف صفات کلمات کلمات مدار فیض و
عالیجائی پست و الوهانی غلامی که اسباب برادر بیخلص صافی
با زبان مصداق است با آن عالیجست تشبیه و استحکام
کلام و آرمون و که در صحن دریافت شرف ملازمت معروض کرد
امید که اشعه خورشید صحبت کرامی صورتی که جلوه مراتب کمال
مخوبیت خاطر خلاصه تر از روشنی حاصل و ضمای کامل گردید

متوقع و مترصد است که تا هنگام قبض صحبت موفور است ابواب
مراسلات مفتوح داشت و بار جاع خدمات منت نهند که در

در فضل آن کوکب و بغایت الله شیت هدیه و مصدع
اوقات فزنده ساعات نشد ظلال عالی محمدی و **نوعی** جواهر رشحات

ککب جوهر سکه قطرات مطرات غام افلام کوهر ارقام ضام کرام
فلانی در اشرف از منزه بکشت زار آمال جبر باحوال فله صاکی لوجی انشا
من السما نازل سب طراوت و حضارت تمام و سرسری و نریت

لا کلام شد در مقابل آن معاطفه کرامی و ملاطفه سامی و غای با جاست
فرزین اصفا مضامعه به مجلس لعین میکرد اندموار و آرزو میشد
صبح و افراست استعالی لاجب و بود و می باشد امید که سر بیافز
میر و محصل کرد و چون شوق و آرزو و مندی با دراک شرف است
سامی فوق مدر که افهام و زیاده و از تصور او ماست لهذا غایت
بنیان را از زبان و کوناه و کشیده و سید و همیشه را و اعطای
موجبات سعادت و دولت ملازمت راسایل برض قبول و
زیاده اوقات قدسی سمات نبشود و دعا اقتضار و اختصار کردن
اولی نظر ظلیل ابدی الغفلان و در باب العباد **نوعی** که بنده داعی و
حاکم هموار و جبهه نراید جا و نفضا عفت حشمت اقبال خدام عابد
و نواب در امیر لامانی آفاق سلطان الحکام و اولاد با کمال
رفع الله تعالی اعلام حشمت و اقباله علی فرق الفرقین لازالت ربان
عدا لیه و ایتبه و اجلا له مبوطه فی الخافین بدعوات اجابت
و او را و استجابات باد و امت و موطنین میناید و فانی
اعدا ای این دولت بیروالی اعدام صند و این حشمت بی

از حضرت همین تعالی پستند عا و مسلت منجابه و چون از ثواب ربا
 مبرست و از ریت غرض نهرا بقین کشمبول میا بدین بجایت خوا
 یافت منبه وجوده بعد پد برای ملک آرا عا لک کان عرضت میدارد که
 امجد پست چانه پین ولت بد معز و ن مجاری مصارف امور
 و احوال این حدود مطا بقا رزوی و موافق مد عای جای دولت
 روز افزونست و از هیچ جانب مری که سترم قورع خاطر خدام
 عالی اشقام بوده باشد و غیر نفرت ضمیر نیز آفتاب تنویر ملازمان عالیه
 ساجد و افعینیت و همام مملکت در غایت ضبط و اشقام و نسق
 امور مد عای و لای این جماعت بر دوام و در اقامت انجام خدام
 و اشقامت سابقه و لایحه با فضی الغایت کوشیده و یکوشد چنانکه
 انشاء الله تعالی بزودی از عجب ده فیصل آن پروان خواهد آمد و غیر
 آثار آن بر ثواب سمت ظهور خواهد یافت مبد که پستند و ام
 وسطا و عت و شرف مبامات و معا خرت ارزانی فرموده و نظر
 التفات و مراحم در یغ فرما بند چون عرضت شد مبانی عبودیت
 و دولتی اسی بود زبانه ملی ادنی نمون و طلال جلال خورشید مثال

بدر

ایالت و اقبال لایزال با و بر بعباده و لولسبی الامجاد **فی جواب**
 ثوابم الکتاب و پیا ج فضل الخطاب بعینی کرامی مخاطبه صدافت
 آیین و سامی معا وضعت سراید محبت تر بین فلانی که در مشرب
 حقیقت و رزان وحدت اندیش آداب وحدت نشان حقیقت
 کیش نفیر و با و یک شکوی روحانی و روز معنویت در بنو لایطریقی
 منزل در طی سفارت غیر عند لب شاطر خنده تاثر جلوه و کشف
 و نشین و شب و بای خاطر کربن مضه پری صلیبه طنوت آمده
 چون لب لرم روی بهشت اتمز بخش چمن محبت و و او نصارت
 افزای بوستان بکنادلی و صفا کرد و بد چون شادانوار اخبار و
 وصحت و آثار و ثبار عشرت فشی عافیت از چهره آینه شاش طبع
 بود از و روشنی ال خلاص منزل چون آینه از صیقل صفای ناز
 و روشنی زیاده از حوصله و انداز و روی همد و امید مند است که
 نمایند عین العین موبد و موافق بود و بوجده اشش شوق بند
 قرب آرزو و طرز دلخواه جوده صبح صهبای بزم وصال مبد کرد
 بعد از در نوشتن بساط سکانه رسوم رسمی جلوه کاه میبخش خاطر

منصف پس آنکه ملتته تعالی که جاری حالات استخود و ازین قبیل بیجا
 الاتصال که درستیابی بیوی از زمان و و اشک که ماه بروقی از
 اجناد دولت وین پرورست و امری که موجب کراه خاطر اولیای
 فاسد بود و بدو باشد واقع و سناج فبت خواست مجاز است که موافق
 بر شمع نایز و افکار رعایت ارشاد عطار و فطرتان و پیرستان کمال
 عالی چمن رسان رسایل را غزوه سلاستی ذات شریف و ارجاع
 خدمات شاد و آب سسته باشا را که موجب شکام مبان کیچستی
 خوشدلی افکار و مذکور است خورشید قبال از مطلع احوال طالع
 بر لب آب و مخلص حقیقی کی و چو امید به لحظه و سر آن بفرایض
 بنیان مصدح اوقات استادگان مجلس شریف نشان و باران
 محفل از مزین بهشت عنوان بندگان رفیع الشان منیع الجواهر
 نواب مستطاب معبد چناب معالی القاب مبادی آداب فلک
 افتخار خوشبختیها را عالمی قدر کمالت مدار عالیجانی مخلصان
 استظهاری و کچنان خادمان امید کامی علامه العلمانی برهان
 اکملانی مد ظله السامی شده اصلا از ان معدن مکارم و منسج

و اینجاست که...

مراحم بر خلاف توقع طبع شغفت خوی بد امور است نفقده و شمع شمع
 بشام جان تن این غلام نوزید جبار و قهر خور و در سلاک ملازمان
 و مستبان آن مخدوم زمان ششم و به سبیل بختی غنا نشان بی
 و برتری جنبه رشک فرمای عالم و عالمیان باشد سرچاشنی
 خواند بخان آن یکانه زمانه در غیر شبه زیاده خواهی و جوع فرا
 نامبخواست و کزانی از کجا و شعله غافل و بی توجهی عالم سوز
 ملازمان از در کشت بر و مند امید و خیر و خفا و بندگان خالص
 الوداد و کربسی و زور عد و سوز آباب مراحم و اشفاق عالی سر سبز
 و شاد و آب شده چار و بار و پس و فوج این و مقدمه مستغنی
 از جنبه و برهان است همان بهتر که چون بنده ات خدمت مستری
 خود را از دست نداده آنا فانا و در زیاده آن بدک جان بکوشد
 آنخود و مولان و صاحب مخلصان نیز شیب و زیدی خود را
 فراموش نفرموده بلا خط کم و صلیکهای کثیرین کرد و ز پر و دراز و باد
 نکوشند کجا مشرانیه مقرر راضی شده بر خلافت با هم سالف با رجا
 خدمات با بشارت لازم لا مثالش اعلام سلامتی بر کاتنجسته

صفحات عدیم المثال متحر و فارغ بال ساخته با پنج مطالب آری باری
 نامدگان که کس ظلال ممدلت تو مانند اگر بعضی بعدس
 باشد ملازمی از ملازمان یقین خواهد شد مود و زیاده و کمبود بود
 بدعا دست برداشتن بجهنم این است و کسی که کار نکند
 بدوق برنج بهمانه و عامی عالم اولی و اسبندیدامید که رشحات
 سحاب که مروت لعلات آفتاب شفقت بر کفار امان او گشت زار
 زلال عنایت و مقنن انوار هدایت پائیده باد
 نایغ بود نامهربان علی نامت فکرت را بنود و پیم غفل
 در باغ جانت نوز و باطل بر قصه وجودت نرسد و غفل
 آیین باری عالمین اوانی و اوجیه و معانی و مسانی نور قبول
 انانی یعنی شرح نامه نامی ملاطفه کرامی که از سحاب گلک مودت
 سلک مشایخ ملاعت نشاء الحیضرت غانی شرح شده و مجیبانی
 الواد و وانی الاغفا و از روی لطفت و احسان صادر گشته بود
 در بهترین مانی و شیرین ترین کانی شرف و حصول شرف نزل از رانی و
 در از آن ملاطفه محبت مبنیان و در مقام امان ماسله مودت نشان

در

حدیقه و جانی که تازه گامای خصوصیت و ولایت کبریا چنان شریف و نیر
 دستمان صفت بر شمشاد طوبی تا بر شمشاد دستمان شرف
 بر سر بری اشخاف و ابدی سیدار و در سپید قبول بر و صندرم نیایش
 و زبده باد و رب العباد و سر جنبه چاکسار توپ چو اسن طعن و ظاهر
 و سمند شیر کام سر برع الاشغال طر را در شپ فرا صفت و مجاز
 مبداء اند که تیر تیر سپ عباتی صید نو و نهنگ از دراک بقدر
 او که و از نور سپا پیش از زبان علم عرب که معرا زرع و وحش
 کبوش خوش بن ندای میرسد که **افلاک شطیح امر** فده لاجرم طعی ای
 تکلفات پس می نمود و همواره از صمیم قلب مهر آیین صداقت کن
 از حضرت رب العالمین حصول مطالب و وجهانی و سالی و سالی ملاقات
 سامی آن نور العبادت سیم قبول بر کفار این دعا و زبده و باقی
 و آله الامجاد و الاجواد و اعدا کر از روشن عالمی جاست مودا مشهور
 رای محبت افغانیک و اند که اشاره در باب نعلات غمان توجه
 محب از صوب مهربانی و یاد آوری بجا بستان فرمان فرموده
 حق سبحانه و تعالی علیم است که درین مدت روی ل محبت آیین

اخلاص این از قبل عقدت و محبت منحرف نبوده و عیان توجیه از صواب
 و عا کوی بجانب سببان مخطیث گشته و پیوسته بوسله صلیه الله علیه
 مصدع اوقات فایض البرکات کرده نهایش شاید که ملازمان آن
 بجانب پناه چون تخفیف تصدیق را احسن انواع خدمت دانسته
 باشند از آن سبب بنظر شریف نرسانیده باشند چنانکه بر روی
 و کفر نموده طبع و وسوسه و خواستش میباید چنانست که همواره شیخ
 نامیده فلام براعت را تمام چنان ارسال پس در سایل را نشاء اب
 در آتش با شعاعالات سلامتی فایده سامی و ارجاع همات کرام
 که موجب آنی که هستی است خوشدل افرازدند زیاده الطناب نموده
 با هم بجانب و رفعت و رافت و اقبال الاله در باب العباد **نوعی** که سامی
 مجاز نهایت مصداقت و پامی شعر از غایت ملافت مرفوع میگردد
 و سرخندار تباط فطری و اختلاط جلی تمامی دوری و طول زمان مجوزی
 تغییر پذیر نیست فاما امتداد و حذر از اق سبب جانور است و استمداد
 مواد استباقی بجانب محبت اندوزانیده که فریاد صبح وصال از افق
 آرزو لایع گردد و در هر اتصال از مشرق مراد ساطع و ظالم چون معصوم و

اسواق بود زیاده الطناب نموده و با هم دولت باید مقرون با لبیبی
 و آله الامجاد و **نوعی** که سبب مفاوضه مکرمات آیین و ملاطفه غایت نزن
 که از چمن محبت و دود اندک آن غلافی و زنده به آراستگی تمام غم
 و روبرو با شرف زمان بطلان آن سرور و محبوب گشته باشد
 از بوی تازه گلها می فروغ و فانی که از کلمات میون نشان آن
 سنگینی داشت تنشانی و با صبر امیدواری را از گردن آستان
 به نشان روشنمانی حاصل کرد بدو توقع و ترقب از یکبارم علیه
 آنکه همواره باین سبب رضیه عمل نموده تا وان ملاقات سامی نامی
 فاما از رشحات سحاب قلام که در تمام حدایق مراقبت را نرسید
 بخت شد و نهال بر موند از رومندی را لغو که مراد بارور حشر
 از خزان سببان محفوظ دارند **نوعی** که در هر چند مفارقت جسمانی
 مانع تعارض روحانی نیست و دوری صوری را بجز فزونی
 لیکن بدیده فانی نشو و نجبال و قناعت میکند بنسب
 بذاتی الاستیلاح کالتما فی الارواح میگرد و امید که پیوسته
 بنسایم محبت و دود و در باح مودت و انجا و غبار اندوه و غصه

خاطر فزونی و اسد و اشتغال نوار اشتقاق بنظر اند **فی ج** ایسم عظیم
 کرم و در شحات کثیر الکرکات سحاب مومبت که از مهب و فاف
 و وفای و غام حسن انفاق غلافی سبیم و ترشح شده بود در خوشترین
 بوسید فلانی امتزاجش خاطر هر لکین کرد باز نیم و رو و حجت نه
 مورد و شرح پنجه شادمانی خندان و از ترشح وصول محبت موشوش
 سیر کمانی ربان کردید درازا آن ملاطفت کرامی رواج سببمانی
 بشان میونشان آشنایی قدیم را بنازکی طراوت بخشد و صفت
 بجای که کمالیوسف شال و ابط سابق را در خط و خال بخشد بدانش
 و به با جهان جهان اشتیاق و عالم عالم آرزو مندی تخته مجسم
 میگرداند و موارده کلین هو العت را بزال خلوص عقیدت را در جفا
 دل اشتیاق پرورش ناز کلهای خلو و دوام آسپسته نشا
 و باغ جان و مشام جهان دور و نزدیک از بوی دلاویز
 آن معطر میسازد و سبیم قبول بر و خندان و زبده با و چون آینه
 صبر صدافت تاثر که نقش بر پر صورت کبریا بجای است بنوع
 از صقل محبت آن عالم ربنا و روشنی گرفته که تا بوم انشور

بتوفیق الله تعالی رنگ پذیر تغییر و یکسانی نخواهد بود و متوقع است که
 آن عالیه نیز سرشته شده و موافقت را با با وی خلو و دوام
 نگاه داشته در تشریفاتی مولات و روضه آن بشوای استقامت
 که بصاریف و مورخانی بارکان را سینه البیان او را هینا بدختمی که
 داشته باشد و خبر اعلان آورد باشاره علیه در لغزیند که بجان
 منته است و تقدیر رسا ندایم کام و دستان با و بالون الصا
نوعی دیگر شرح اشتغال فی ارجحان بیان التهاب مشاعر جان
 ازان روشن ترست که بشیم زبان چنان آن باید نو و مادر اصلاح
 آن نو انداز قزو و لعل طوطی را آن خوشن کز و مترقب است که
 بنجام وصال بی را شش فانی فاشاند و به سیم اتصال شعله باز
 اشتیاق را منقش گردانند **بیت** چو شمع سوخت ز حیران کجاش
 کجاست که که آبی زنده بر آتشین طلال کجاست که خلق جفا
 سوختگان حرارت اشتیاق مبسوط با و بر لب اعباد و لب و اللالی
فی ج ایسم عظیم و دوام و سما فی خال مودت
 و صفا اعنی نه نامی طس از لازم الاعز افلاکی که از اوج بهر وزی

و صحرای فیروزی پرواز داشت در زمانی خرم و او انی مکرّم خلیج ورثه
 و سبب وصول گسترانید باعث انشراح صد و رو سپهر و قلعه کج
 و چون دست آموز آتشبان بیکانگی و انحاء بود دل محبت منزل
 با آن آشنایی و غنای کلام حصول پوست و در انداختن ملاطفت
 کرامی و در مقابل آن عارف نامی چند لبیب عانی بالجان بیکانگی نغم
 و طوطی ثنائی بکلمات رفیع بیکانگی حکم بجلش لبیب رفیع بیکانگی
 و در شرح تشوق و آرزومندی و غنای نسی که چون از انحاء
 آن عظیم لاشعاف نهایت دارد و شروع نمی نماید و سعادت ملاقات
 که غایت مطلب است از حضرت عزت سلسلت منیا بدست می آید
 بر رو خدا آن وزیده با در صد چنانست که چو سینه بن تو و در صد
 مرغی داشته بر جاع خدمات و غمزه سلامتی ذات حجت صیفا
 می آید و سرور و شادمانی نباشند **و غنی بیکانگی** و عانی مطهر غنا
 انحاء و ثنائی بیکانگی و او او منوچهر مجلس فلانی و آن
 چون مباحثت جمعی معارض تقاربت روحانی نیست و لغت
 بی کلفت عانی موقوف بر صحبت حسدانی نه لهند همیشه خود را طبع

مجلس جان اینس مفضل وصال حبه مال میداند امید که حجاب وکی
 از میان بر خیزد و دل بی سرو پا و دست آرزو بدین مقصود در آید و
 همیشه اسباب قبایل صلی **و غنی بیکانگی** شکین طراز و خط
 مستطاب بیکانگی نواز که از اوج شرف و اقبال غمزه کمرین کمان
 ساکن ز او به غمزه بیکانگی شده بود و سر مغفرت و مباحثات این نور
 چه قدر را با اوج فلک و وار رسانید امید که همیشه نهد و نواز بود
 این شب و در ضربه را میداند که شسته گشت زار و مخلص از ابرش
 اعلام محبت ارتسام سر سبز و ریان خسته بر خیزد و دست بی کلفت
 نواز و شکی نباشد نه سازد با هم بکام و دوستان با **و غنی بیکانگی** در تمام
 اعلام حکم طول عهد جوان و درازی با هم حرمان کرد و مقصود و غمزه
 بر بساط جمال توانا و فضا مذمذمات مبنی از جذبات و و او و تحت
 مشر از ساقها و ایدامیک و اند چون مباحثه در بیان شرح و آشنایی
 و ابر و در اطمینان خلوص و فاق دست آوید از باب تکلف شده با
 استغاده اصحاب تصانیف کشته و درین باب سلوک طریق انجزار
 مطابق صواب میداند امول آنکه بخلاف ماضی همواره بر شتاب اعلام

خدا هم فلان زیاده از ادراک و نام و پیش از یافت انعام است چنان
 آن ابرام نمی نماید مگر که جسمی بوجود و اجمال امکان چهره وصال
 از نقاب غطاء نه و سو بدست و و جمال است و از حجاب خدای دوری
 نمایان و پیدا چون غرض از بین نیاید مگر که در نهایت و زیاده
 الطناب نمود امید که شرف و وجهانی و غرض وانی و زینت آمانی
 با و بر لب لعبا و فی جواب بر باطن ضلالت و اخلاص از برکات
 رشحات غلام در نظام فلانی بنا زکی صفت حضرت و صورت ایشان
 پذیرفت و در از آن مو حبت عظمی نسیم و عالی بر و ارج است
 از آن نه مصحوب برید صاحب محراب عالی و هدیه محض متعالی میباشد
 و یکی اوقات از و یاد و جاه و جلالت استندامت عمر و اقبال آن
 جو و معدن افضل از درگاه همین تعالی است عدلت رسیده
 رشف اجابت مغرور کرد و مینه وجود و توقع از عایم اشفاق چنان
 مناصحی از ی که شیشه و مضمین آن صاحب النفس القدسی است
 همیشه مبدول فرمود و عبادات لایعده مجاز از اینج و مسرور فرمایند
 لغایت الله تعالی حسب الامکان بقدر هم رسا بدو **نوعی دیگر دعا**

حزین

چون خاطر ارباب قلوب معتمد و مضمین ثانی مانند طاعات صحیح
 کمال از شوق ریا بر سر و سر راه مجلس شریف و محض شیف فلانی
 بیکر و اندر چند از فضل و وصال را دار است اما از قرب خیال چنانچه
 در اتصال لهذا اظنا رشوق و آرزو مندی سلطان فی نمایه و بشا به
 قلب سلیم حواله مید و چرا که در پان حواشا به صیر وانی و بیند
 خاطر فیض مظالم کافیت چون خیال تو اینست که در
 شرم که شکایت کنم از معجزی امید که بجالت جهانی علاء
 موانست روحانی شده و محاطت صورتی معجز و مرصاف و فت
 کرد و ایام غم و اقبال بر و ام محبت سید الانام **فی جواب** الحمد لله که
 سواد و دیده مبدل و از امل خطه باطن به مهر آناه حضرت رفتیم
 منبع منزلت ایل و شوکت و عظمت پناه جلالت و مناعت
 و حشمت دستگاه محبت صدقت ائمه و عالمچه و مونس
 النصفه و المعده که شید مانی از فتح عالمی جلالت ملک عزیز مسرور
 و چشم شکار شید از مظالم آن خطا سنجار روشنی میر میسر
 و در مقابل هر یک از ان قطعات و توظفات با ملل غایت بدو دعا

از احوال شریفش خواص نطق و نظر بسوی من مبرود و ارسال شریفش
 بشیر از آن کشتن منبت پای پروش شک و عجز نهد ساکت است
 خواش و دوشکی شسته همواره حصول طالب آریسان عالمی
 از درگاه ملک ذوالجلال و میریجالی مستعدیت امید که بعد از آن
 مقرون گردد و در وقت و برصد چنانست که همواره صفیات خاطر خاص
 با تمام محبت از تمام من سازند و صحایف مال شخصان را بخل
 اقدام مودت التیام بکاشته فرمایند بام سعادت انجام ستود
نوعی دیگر چون شرح استیلا انواع حیران و بیان استعلائی
 بحر حیران طایفی پیش از آنست که در این صغیر بام بوسه بماند افلاک
 و زمین توانند آمدند اعراض از صوب نور آن اصوب میداند
 از او ای نهر انبیا خایه بکشتیم و آب سیرت از سر رشوق کل
 نه در نهر بر ما کجند در نهر بر ما امید که سعادت موهبت
 بزودی ساعد شود و فیروزی تلقی بروقی آرزو غرق رب روزی
 کرد و در وقت مخلد و سعادت مودید با و بر لبها و فی حجاب دعا
 بصفت مصداق و عیونیت مرسوم و ثباتی سمیت محاصرت

دم از

و خدمت موصوف شریف مجلس اعلیٰ محض اسی فلان ساخته همواره
 اینها با خاطر خیر است و بیجاست صمیمیت بر ما
 مستظهر و چون شرح شداید غارت از ملازمت و وصف
 مکار بهما جرت از خدمت مستعد را انعام و پتیل الا نفع
 بعضی آن فراهم و منحصر آن نشود و امید که مواد حیران سرعیا
 مرفوع گردد و او اسباب حیران فرمایند و فیقه بکاشته
 شامه و فیقه که رقم زده کلک مبرک شد و بود و در طبیب از
 از رواج الطاف و فوایح اعطاف دماغ جان شام روح
 فخلصان مطیب و معطر ساخت و با صناعات بجات کسنت
 التوحات صدقات انصاف در مقابل عیدی و است و شوق
 بصحبت شکیب کنت مانند اخلاق طیده حضرت از غایت کنت
 محلیج بار بار و افشا مینماید که بزودی شام جان از شمیم وصال
 معطر و دماغ جان از رایحه انصال مطیب که چون از فحوی کلام
 حامل نامه و صمیمیت شام کنت خلاص خواهد فرمود و زیاده
 اینها با زلفت همواره مجلس شریف محض از فوایح اخلاق

طبع اعراف خدام هر یک است این باب در بر لب العباد و نوعی دیگر ذکر است
 صفات فلانی از حوادث از منتهی مصون و محروم پس در بر لب العباد
 بعد از تبلیغ دعوات مصداق آیت و ترسیل تجلیات مومنین
 میشود و را می آید که چون در نبوت بود و فلانی از جنان
 اگر ملازم از معرفت را باند که کار ساز می شد را به نمود و در او
 اینجاست که دانند که بعد از انجام مطلبی با دوست بزرگوار
 خدمت کرده اند و بتوانند بگویند که محبت نمودن به شخص خود را
 بعد از انجام مقرون خوانند و هر دو چون عرض منحصراً بزرگوار
 اظنا بتمنوا با هم بکام دولت مستدام **فی جوابه** ما عطف
 آجین و منتهی نیست ترنم که از قلم نشان بلاغت نشان فلانی
 مرقوم صحنه بیان کرده بود و در بهترین وقتی طرب انفرادی خاطر
 مبر آید که در کلمات شفقانه و فقرات مجانی که بخاطر زوایا و وفا
 و وفا که یکپارچه بود و دل شتاق را نفیج و انباشتن تمام حاصل
 گشت چون شرح مراتب از زمندی زیاده از انست که بجز فوجی
 نماند بقوت طیلان غلغله فانی آن تواند رسید لهذا اطلاق نمود

ن

نام

خانه نفرز را مکتف شجر بر آن نبیسا زو و پوست از چهره کشی صورت
 خانه نقد پرست عیت که از رفح حجاب دوری کا میاب جلوه فلانی
 مواصالت کرد و مینه وجوده اشعاری که در باب فرستادن فلانی
 نموده بودند رضای خاطر آن عالمچه را بر مطلب و مهم خود
 راجع دانستند و بدست فرستادن و ترصدیت که تا مکنام ملاقات
 صورتی بقون ملاقات و رجوع خدمات مخلصا زاسر و کزاند
نوعی دیگر عده آفاق را از نفحات سکرام اخلاق عالم حضرت فکری
 بخت که سرشمار غرض و شرف کچو که نو از من عرف نفعه فخر
 فلانی معطر و ذات فایض الکبریا کاشش با نوار الطاف ایزدی نمود
 بر لب العباد و کفیه به **شبهه** که محض جاذب ذوق بدر یافت
 ملاقات در آن مریاست که از حد بیان و عبارت پروازی سپرد
 لهذا خان بخت غریب از آن سمت معطوف داشته بجا
 حصول اصل آرب مصر و فستخذه ذکر آنرا بوجدان صبر منیر شرق
 این که مظهر تجلیات رب العالمین است باز گذشت امید که
 فادرجون و سلطان نافذ زمان **اذا اناد سبعا ان یقول**

بکجه

العقاب میدی الی القاب پنجه خشمی از مشارا خلاص بشن پیش
 بشاده نابد و همچو کله در کجایم حضور کای خود را در حاشیه
 مجلس نینف میدید بدستور در اوان عینت پسم خود را در حاشیه
 کماست فیض بوسبت ملاطفت تواند نمود و اگر چه غایت که حال
 ضعیفان در آن طرفض تا چون قطره است که در بار رسد محو گردد
 اما نوع از نفوت جلی آن عاجب است که محضاً ترا بکار
 از حاشیه بنیز کمالاً که در محبط فوضات است محو نموده
 کای بکلیک رزین پیماید کان صادق لولا خود را که چنین
 باغ بندگی نریخته در راه طبع غلامی کردن عوی صدق و فرا
 و منتظر تو حیات بود و یاد آوری فرمود و بهشت نمر سازند زبانه
 نمود و ظل ظلیل عالی ستند ام باد بر لب العباد **فی جواب** کله است
 بوستان بکرست و اشتقاق که بزمک و بوی و فاد و فاق و کله
 داشت اخفی نامی طلب را از واجب لا غرازا لبحیرت شنید
 غر و حلال محمد ارکان مجد و کمال غلانی دروقعی خرم و زمانی مکره غری
 خاطر بر گیرن گشته از علوه بمنبت موصول آن دهن من کل مراد

۵

دخانم

در کلام رحمت و از کل افشانی مضمون غلت آمیزش که طراوت
 کلش کلارانی بود و نهانی مال میوای کامرانی بارور کرد و بدینچه
 دل شکفته و چراغ امید افروخته گشت در از آن ملاطفت محبت نینان
 و در مقابل آن در پسند نمودن نشان حدیقه و عالی که تازه کمال
 خصوصیت و ولای از کلین افلاش بتسم و سزار پستان عینیت
 بر شایسته طوبی آثارش بخوار پستان ستر غم کبر سبزی افشا
 و ایدی سیدار و لب قبول بر و رضا رزم نیایش و زنده باد
 چون غلای شوق و آرزو مندی و هجوم تعطف و نیاز مندی
 لازم المهرت نه در آن و جبارست که غری از رخساران سباهای
 فرادوان و قرینهای بی پایان مرقوم پان توان نمود و لهند اظلی آن
 و او می نمود و امیدوارست که چهره مقصود آید و مکرشم نه
 غم غریب ویده در سحران ویده از ویدا فیض ثار منور و کاس
 کرد و بخی محمد و آله زلف و رصده چنانست که همیشه این شبیه
 مرعی است و بفرموده سلامت فایض البركات و ارجاع
 خدمات سرت بخش خاطر خلعت ناظر کرد و نذر با و اطباء نمود

و علامه که کاتبان لوح نقد برود و بران معلوم قضا در کتب نه
والفکر و ما یبظرون با قلام غلو و با سوکاین دار قلام
 انوار قلام تحریر و تعلیق آن نموده اند و بر و انقضای سینه شوی
 از صفای روزگار و اوراق بس و نه از مجوز ابل نخواهد شد
 لهذا غمان جو و قلم از مضمار و میدان پان آن منقطع و
 میگرداند و شوق و آرزو بصحبت کبیر الافاضه که نامش خفا
 پیش از آنست که زبان قلم از عهد تحریر و قلم زبان از نظر بر آن
 قلم صحیفه شوق زلف را بر او
 انوار غنچه زلف بر کنار نویسد
 امید که کرام الکاتبین سبب حصول سعادت ملاقات بر
 تقدیر شبت و مرقوم گردانند و متروک و مترصد است بپوسته
 برقع کبیر الاشعاع مشتمل بر سلامتی ذات حجب نه سات
 مجازا سرور فرمایند و بر شجاعت سحاب کلام جوهر سکانت
 سطر است غلام قلام کوهر قلام خبار مروج آلام بر صفحات خاطر
 سگشت نه زد ایند چون عرض از قلام و ارتام صحایف و صفای
 اخلاص بود و همین اخلاص قطع نمود **بصیا و نویسد** محمل کبوتر

دل محبت آشیان مودت پنهان پنهان و در چرخ است مینو باد
 مفارقت و از شطار و منقلب شدیدا لعاب مهاجرت و صطبا
 اسیر و گرفتار است که تاسف نکام بر و از روح از نفس پنهان
 گرفتاری امید خلاصی است کساری داشته باشد لهذا طوطی
 بنابر در پان آن چو فانی خسته طوق عجز و تصور در گردان انصاف
 افکنده و عند لپس طقه را ازین مقال خاموشی را در و در آن
 شهابی با جامه شوق که طالع نامه است آتشنا بگفت و صحبت
 پر شکایت بجران و جلالی میکند از او امید که طایر فرخنده
 وصال و مایون بل اتصال بزودی سایه کبر و دیگر کبر
 و چه نویسد همیشه شاه باز سعادت بر اوج اعزاز در و در و در
 و شکار و قار بر بهله آهنگ را آن عالمی قدر شبنم کند و در
 العباد **بشعر نویسد** جوهر دعا بی منظوم برشته خلاص
 ثنایی شبت از کجوا اخلاص صلی سلطانی مطلع تا مقطع منتخب
 از جریده محبت و بختی از انبیا انما محبت مع از مجموع بود
 کلو نویسد شور شرار مجلس فضل اثر حضرت مضاحت و غلا

باعث و ابلت تا حشر و دیوان کمال فطرت فضا
 حسن الاطوار و الما قولنا نظم جو ابر معانی نهجینه بحر سخنانی
 فربدا الزمانی و چند الدورانی انکس و نهجیت ذات کاشش
 و پاجه بر دیوان و فنوت صفات وجود پشاش مکر و نکر
 کردیده چون رزوی طبع و موای خاطر باستفا صحت
 کبر الیهج زبانه از انست که قطعه از ان در صحت پش
 و صفای عین او نام و ابکار مندرج و مرقوم نو اندیشه بر بن
 اشغاری بان نموده و زبانی ان بن ممال کو بانی دارد
 خانه بکشیتم و لب بستم از سر زانو کان نه در سخن بریا کج نه در خبر
 انش الله تعالی که مبر وصال از مطلع بیت لا اتصال علی حسن
 الحال طالع و لام کرد و هیچ و ابل طبع و توقع انکه همواره
 از جو امر منطوق معدن طبع فیاض آمال غرضه از بحر خاطر عطر
 و امیر انانی و حبیب امید محض از اشتیاق و مملو گردانند
 و از ضمیر فیض کثر جو نغمه باند چون غرض نظم کوسر اخلاص
 زیاده اطباء کلام نموده و تخلص بدعا و انفع شد همیشه ای

دیر

صاحب اسباب فراغت رویت حال غم احوال و مبدلان بود
 سرخدا نیه صبر و سکون و مبدانی طاعت و توان بنابر قصارین با هم
 جبران و احوام حریان خلد تمام و اندام مالا کلام باقیه فاما انچه بقدر
 که کاس خازنه مهر و محبت پادارست و میان کاشانه صداقت و مودت
 محکم و استوار است که غم غریب چون قمر سر بر التبت نازل و نورانی
 بنیزل واصلت سکینه بدو بطریق چسب سرای غارت نشین چون
 غرضت بس و ترصیع میان دوستی بود و بدعا ختم نمود و تمهید بود
 محبت و مودت از قصود و نور اندام با و بر لب العباد **نقصانی**
 هر طرفه دوستمانی و کجانه است قصه غرضه جبران می فضا است
 چون داستان بی پایان فراق حکایت پر کشایت اشتیاق
 پیش از انست که مبر و دور و دور و انقضای سنین و شهور و فصلی از ان
 ابر و یا سطر از ان روایت توان کرد و بکده شروع و ان موجب
 افسانه پردازی و زبان دراز است اما این کلمات را قصار نموده
 قلم رضیه شوق نو نویسد **ع** غم خورشود و قصه بد با بیان
 همواره در مکر که سخنوری و فصاحت کسری منکمل با و بر لب العباد

نقصانی

بر شد محمد امینا کار نوشته تا جام زرین در شید و برین قیام
 فام آسمان و بر جهان افروز عالم امان در کوشش است ساع
 جیات حضرت به علی فطرت قطب فلک بگین مرکز عالم بچشمین
 صاحب کالات صوری و جنوی قابل تربیت جنروی رحید الزمان
 نازده الاوانی فلانی از صهبای مرا دلبر زرام و سپر و جو و فایض
 انجوشن و فضل کسیر توصفات کنی صاحب عیان نام با در عباد
 والنسب و آله الامجاد اگر چه دل محبت منزل که صاحب خلوت است
 صاحب دل است مدعی است که پی حقیقت از اوقات نیست که حقیقت
 اشتیاق بدربافت صحبت صوری نهی خیمه کیمیا نایب نکرده اند
 موت ناظره مدکر یعنی شد که صورت مغنی زلی نام مندر سازد
 غافل ازین که قدرت خایه و صنعت نامه در خور بیان شوق مشتاقان
 نیست لهذا بنا بر اضنی خاطر باطنی را می از مرابت آرزو مند
 کس تا می نمود امید که خواست ظاهر و باطن متوجه دراک صحبت کثیر
 البحت است و سببی که منضم حصول مطلوب شد از پرده غیب
 بعوضه ظهور رسد و بخلاف گذشته اخبار سلامتی و انصاف فی البرکات

و ارجاع مهمات مسرت بخش خاطر مودت تا ترک دیده سبتان مینو
 نشان و پستی اربنجات سبحان فلام محبت ارشام سر سبز
 و محض و ربان ساحت چشمه مودت را بنجاک و خاشاک فراموشی
 انباشته سازد چون غرض اهلنا را شتیاق و دوستی بود و بزر
 الطناب نمود و با هم فضیلت صدقت و رفعت و اجلال بنام و
 بر سبب اجناد و تجار **نویسنده** از امتعه بلا آشنایی و اخلاص
 و از مضامین کثور موفقت و اختصاص بخدمت جناب توفیق
 رفعت و غرث و ثمار محاسن و محامد شاعران و ارباب الامثال
 و الدین زنده کساج و المعتمدين فلانی ادام الله برکات سعادت
 و توفیق علیه علی المومنین ضاعف در جانب محامده و حسناته الی
 يوم الدين رسال میگوید مذموره در بار خیر احوال بودی
 او را که بچاوت انصال آن مرضیه انحصال که سر مایه زندگانی و رسال
 المال صحبت شادمانی است شغال اردو در احوال و محبت
 لازم بچشمه باین فعال منعم که **بار سببی** سازد که آن یار و رفیق
 باز آید و بر نام از محنت بجز **۴** ان شاء الله تعالی تیر دعا میند

آمد و روی بد یافت نمود و مواصلا سو و مند شود و درین سو و مند
 آرزو نمائید و در هرمان مرسوم کند و توقع آنست که کاهی از رخسار
 شریف آن تجلیات حجب صفات و سوغات نوید استقامت
 مزاج کثیر الالباب و ابواب حجب و شادمانی معشوق سازند و مخلصا
 فراموش سازند چون غرض ایند افضاحت اختصاص بود و زیاده و کم
 نمودن و ایام بکام و دستاورد **باب طرب نویسنده** حفا که از بیم
 مواصلا و در شده و از محل مقاربت مجبور باد و ماله و مساز و
 عنوان صفت با نفع و نفعان هم آواز در طبایعهای سلفی و تن
 و ابره و وارپوستیت بر روی استخوان و اکثر شادمانی
 صحبت سر استخوان نموسیتی از با جسم تر از بفریاد و نفعان
 نفعی قریب ساعدا از استماع نغمات و وصل و زعفرهای اتصال
 کرد و توقع آنکه از زمان حضور موقوف **نویسنده** و پسته سر شده و در
 با ستمکام و تا دایم از کوشیده قانون محبت را از چنگل گذارند
 و کای بسلع صدای نی قلم ملاطفت رقم مجبان خود را بنوازند و سید
 طرب میا و امور فراغت باز نو با و بریا لعبا و **نوعی** کبریا بر بلند

اوج مقام وصال و مکان اتصال طایر و جسم پتخراست که چگونه بران
 عروج کند مرغ اندیشه سرگردان که چو سان به سر آمدن آن پرواز نماید
 و حفا که میوارد و و کاه صبح و سه کاه شام بلکه چنگا **نویسنده**
 مغر و ضد بل طلال و اوم صحبت سبقت آید آن فضاحت شعار
 باعث ساز و نوای عشاق است و ما به سر و راضیا به شیباق طاب
 و سایل است و صد آنکه بن مغلوب جنود و سحران و رنجور صرا زار که
 بواسطه ساز کای در مخالف از محض مواصلا و در افشای
 بسلع صدای قلم محبت رقم سرور سازند بلکه بنوازند و سوار عیش
 حضور و طرب و سرور قریب **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده**
نویسنده **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده** **نویسنده**
 خاکستان ملکای سببان که کعبه مبد حاجت دارند بوفت
 عرض میرسانند که ام و زده و زده و زده که با وجود پست و چنانچه
 کوفت که از تر قانون شکسته وجود پستیاری مضرب بلا
 چون زنگوله در صدا و نداشت بیلای تب محرق گرفتار شده در گوشه
 پست الاخران فاشه نزاری که بصورت مهربانی لمحه کوشش بر خیزد

از دلو به جرم علت بین بهر کسی بهر در و دو طسب چو بدین کفا
 که بر هم کفن غیب کوید با و علی نای رک نغمه چیرش کرده کجا بجا
 می آوند که بجا ای تی را پوشیده مات زخمه نزار و حجاب بی نفاق
 چون نفاق امراض را در سگام میبوی عشاق ملاحظه نموده اند
 در صفا مخالفت کریمه دلان مقام هم بزخمه زایل صحبت میدارند
 چرا که سرچشمه ملاحظه و مشاهده سپنما با بساب پطالعی و پریشانی
 با وج رسیده اگر با طسب پنجم معالجه بینا بکمر بعضی امیرست
 آلت قتل خود را به خوان که پان سازم مهیا دار دنیا بر عدم قدرت
 سکوت اختیار نموده و نیز خواه که ملک موت بینا بکمر این قسم کارها
 بی زکر و کار است قاضی روح هم در استخلاص این سیرت
 تقدیر نکالی دارد سبحان الله بخت بدین کز اجل سزا می آید
 راست سخن آنکه از بس که بفا که را سیده ام قدرت برادر بچکاره
 نذارم دستم ز بر سرند که آلت قتل خود را بطیب مهربان رسانم که
 او بهر نوع که بوده باشد نصیرا برین امید بخت دهد که درون نیرنگ است
 بزار مرطبه این غلیظ نا نواز از خاک نبش بود و در انداخته پای امید را

به وجود آمده که آلت نیرنگ بود
 اول پنجم می نماید

سینه کجا حرامان گردانند و قدر و قیمت که خود را بر وضه مام بچرخان و کاس
 شانی لایحه صین که جوهر فردا را در شایسته در سلوک بوسلیک سل
 و از شقایق لایحه صین نهایی داده رسانم آنکه در سه گاه شام و دوگاه
 که اوقات استیجاب دعاست چون حجاز زبان بدرگاه حکیم بی نیا
 طبع قدرت و علت می نماید و بروج پاک شنیدان و حسنین
 دشت که با بساب پطالعی و پریشانی در توفیق برودیم که ده بشود و کای
 در خاطر مخطوبه میسند که قطع نظر از بزرگ و کوچک عراق عجم نموده
 از راه دنیا و مدغم عراق عرب کنم و فنی که نظر میکنم نامی بجات
 و نه پای رفقا رونق قدرت صبر و سکین **ان هذا لشی عجب**
 چند در از نشی که کنم که موجب کمال ملال طبع و قافا و بوده باشد
 احوال آنکه عرض کرده ام زد و ستان و آشنایان و طسب و
 قدرت و استطاعت از جمله طهرانی حاکمه **نوعی دیگر کتاب بود**
 در مقام محبت و وفا نسیم و عانی منتخب از سبقتن مودت
 و ولا مصحوب شمال صبا بجات عند لب کلمات فصاحت
 و خوشحال بختی و طوطی شکرستان مباحث و شیرین زبان

افرد دوران و نواد عراق و خراسان آنگاه از جسم صحت غرض
 در عرب و عجم دایره صوت و صدای لطف نول و اویش
 در حجاز و ترکستان سایر همیشه باوصاف کاشن زبان برگ
 و کوچک کویاست و زفره سپان چین سیر و اعلاش هر مجلس
 عشاق بنوا ارسال میروند چون باصول مجلس فرج فرای آن می
 فروع و اصول پیش از است که لوح پان بقدر آن نقش می کرد
 بنابر آن شک شروع در آن نموده همواره زبان معانی را
 مترجم است که در اصل از ارضای بنوا هم پاکه کوشن را و
 چشم بر اسم انشا الله تعالی بزودی با صراحت و بر و صحت
 منور کرد و دو ساعده با بستمی آن و فرین بیشتر ترقب نمود بر صد
 چنانست که گاه گاه به عمل لغات صراحت نام محبت را تمام
 نو بدو صحت و محرومان بزم مفاربت سرور و خوشحال سازند
 بلکه بنوا بد چون آن متعظم است و بکن که با نور زبان کوشه لغات
 افتد زیاده ازین گفت و شنود همواره در مجلس حال بود و محو
 کال بلند آوازه باشند بنی محمد و آله **در پیشگاه** مخلص ملک استبانه

بعد از وظایف و عا کونی و لوازم شادمانی که شیوه و اعیان صحت
 بود و کمالان میرساند که از استماع خبر ملایست اثر اشرف مزاج
 و هیچ سبب علی رضه که درین اوقات ساختن شده نبات المومنین
 روی نمود خاطر عصمت ناظر فرین حزن و ملال کرد و به خاطر و غرض
 بعد که از بنا وی اطلاع الی الان سپیخت از اوقات گذشته
 که به نفع سلامت فایده عیال حاصل حصول شفا فی عاجل صحت
 کامل آن مخدومی مشغول نموده باشد امید که طب سبب طاعت
 قدرته از شفا خانه اذام صحت نمودن شفا صحت کلی که است
 کنایه و وجوده است عا از کارم اخلاق و عا به شفا فی
 که فرود بخار و صحت ذات خجسته صفات و ارجاع حدیث
 مبتدع و سرور فرماید **نوعی که** چنانکه در کتب مزاج صحت مزاج
 و حد و شایسته و وجود مقرون با فایده دل کاشته است
 اندوه چهار است و تن خسته با مرض محنت و غم گرفتار امید که هم
 علی الاطلاق از دار الشفای **و اذام صحت** هم **تقیقین** بجا
 شفا فی عاجل و صحت کامل که امت فرماید و بزودی صورت نکات

مخلص خود را

و بهیود در آینه ذات جمیده سمات با جمل وجودی نماید چو شقای
 سر درونج منوط بدعاست بهمان اختصار نمود و همواره چو انظار
 از اعراض مضایع با **و بهیود در آینه ذات جمیده سمات** سرچشمه بچشم صورت عاقل
 نامی و شریف ادراک کرامی قلائی مبر و محصل نشد اما همواره خیال
 و بهیود در آینه ذات جمیده سمات سرور و حدیثانی لاجه نفس الرحمن
 من قبل الیقین بغایت مشهورست و بر سر زبان مذکور گردیده چو
 بانچه پیش منی امید که کشنای ارواح و سید فربش باج
 کرد و ارتباط معنوی باعث اخلاط صوری چون غرض اطنای
 جمعی مختصر بود زیاده اطناب از او بهیود سبب حصول اقبال
 و بی و بیونوی و موجبات وصول مطالب صوری و معنوی
در دایره کمال سرچشمه دوری ز خدمت بغایت صعب و دشوار
 و اسباب کشنای درین مجری پس با استوارا چون سیرت نقد
 و سیکرست و بکنند فضا گرفتار و اسیر دل و آره را بغیر از صوب
 چه چاره و خاطر برایش از بغیر از کشنای چه دران آن نیست که
 قدرت دل و آره بداند است **و بهیود در آینه ذات جمیده سمات**

۱۰۰

امید که جاوید کند محبت بازم بزودی خدمت آور و در سپاهان نشا
 پیش از این که گذارد **و بهیود در آینه ذات جمیده سمات** ای خوشدل اندم که شو و جاسر کوی تو مرا آورد
 جاوید شوق بسوی تو مرا بچاوت و جهانی بغیر و زی روزی با
نوعی دیگر چون جاوید بودت و قلاب محبت ز نام غرمت محضان
 و غمان را دوت ستخصصان بسوی کنحضرت کشیده و مستغایب
 دیده از دیدار محبت تا زو مان از رایحه شکیبار خدام منور و
 خواهد شد رفیع حالات مصدع نشد **در محبت سحر** که نقد و الموده
 که کشنای جهان سیرت و صبح وصال زانق آمان برآمد سزار
 شکوه ایام محنت آخر شد **و بهیود در آینه ذات جمیده سمات** و صبح وصال که نشانی
 و چون نشا الله تعالی مستغایب بچاوت اتصال خواهد بود و بیونوی
 وصال وصال پس اندازد و ابد اطناب زلفت شرف و وجهان
 و غرت جاودانی و قریح آمانی و بر لب اعباد **در غرق** چون اند
 اسناد و زمان و آقام و اسقام نماید بام شبنام آخر
 حد پروست بلکه از آنچه عقل تصور کند افزون اند اطلول و غرض
 آن ای را بقدم اختصار طی نمود و همواره این حال و روزان

حال

جلالت خوشن گماز سفر آن سر و نماز بر آید چه سرو و آب
 با آید امید که این عاجز و حق عاجز را آید و آن عطا و بزرگو
 از در و در آید و تصدیق که ما او را صلا با علام احوال خبر آید سر و کرد
 و کثرت تصدیقات را از و فورا خلاص اندام عزم علی مغرور
 خوشنالی با و خدا که از فرود آمدن و قرب وصال مرغ روح بریم
 استقبال پر و از امتزاج است و از نو بدو قدم بجهت از و مایه
 فرج و شادمانی بروی آمان آمانی باز آمد بعد از ای از و مایه
 انحراف چون سربعد و عتبات صد شرف حضرت که است تمام
 خواهد رسید پیش ازین فراموشی زسانه همیشه عادت باقی
 و غرضی معاون با و سرب و وری از و روز با و مایه وصال
 چو و چون شبهای تنهایی ایام فراق در پی بود چه حاصل
 از و سر و روزه آشنایی که و عتبات زمان جدایی بسای امید که
 روزگار حیران بپایان رسیده و روز فراق از شفا خانه وصال
 روی نماید سبب جمعیت آماده و ابواب حضور و حور و کشت
نوعی که چون آلام استقام روی در رضا عفت و او و در حیران

تا توانی و در بخوری صفت را و در و سندی فراق زده بخور و در و در
 و بهاران اشتیاق را بغیر از جان سپردن چه چاره است چه هم
 لب نشسته و دیدار که شربت وصل و دای من چار کند امید که
 حرارت حیران فریاد بجا بکشد صال تنگی کرد و و حرارت حیران
 بهشت اتصال منفی همواره ذات شریف و عطر لطیف استقام
 آلام مصون و محروم پس با و در **فصل** بهار نویسد حیران
 شد در این بهاری و پستی کلین و در و در و دغاری اگر چه
 چرخ حیران در این حیرت تمام بهار از کثرت ریاحین از بارش
 روضه رضوان و نمونه کاستان چنانست کسی او را چون غنچه
 فراق کلی در پادشاه از تماشای آن چه کشت بدید چرخ فراقی
 دوران از مقدم ریح از سبب باری کاهای کونا کونا سبب
 موزون ثانی باغ ارم و مایه سبب باقی عالم است کسی که چون
 لاله و باغ فراق بر دل بخونست از ملاحظه آن چه خط روی نماید
 بوستان آمان و بوستان که بود اسطه عدم مبادت و صحر
 مفارقت خشک و پژمرده شده از نیم حیرت وصال و حیران

را بچو اصفان زده و سر سبز کرد و دو نهال اقبال عوارده سبزه باد
ایضا در بهار نویسنده بهار و چشم جهان بین جدا ز دیدن بارت
 خزان غم نیست این را بین چه بهار است اگر چه از آثار عدالت سلطان
 عالم کلمات است و از پر تو انوار است که در و از ما جهان نمونه روضه
 رضوان سبزه غنچه دل پر نور از خار حیران بر جاست و جگر
 پر کال پر کال چون لاله باغ حیران منبلا خنده کل غنچه کشف است
 چهره است آن غنچه شمرده که شکفتن است نه دیده غنچه
 از نشانه کل و شکوه نور نیست و نه دل از زو منزل از تماشا
 کل سوری و سروری نو کا مذهبانی ل خاری نداری کشف است
 مرغ کوشک شوان دل پر چون بایغ آمد امید که پروی غنچه از روی
 آمل از نسیم وصال شکفتن کیسه و و دیده است و اگر چون کرس
 سفید شده از شاخه جمال و کشتی پذیر و همه کلمات از زو
 و بوستان مانی آن مایه شادمانی بطراوت و نوازش و نوازش
 و حضرت مغرور باد **ایضا** در طریب و قات از نسیم نسیم کل
 مولات غنچه سبزه نموده و در باغ کثیر لاریج مضافات بفضا

احال رسم

ایضا

و شکفتن آفتاب و دیده اندک آن خط سبز از نیش بود از صفی سمن می
 با سبزی و روش کل سبزه قاصد رسید و کرد و معطر شام من در
 نامه داشت که مکرنا فضا من نامه بنویسد بلکه برین خطه باغبان چند چمن
 بنشیند و چیده و زمین و با صفا و بختی که در شجاعت جنبش موجب
 زراعت است با بین خلاص کرد و در دهانی که مظهر طراوت غنچه بود
 باعث طراوت و مایه اقیانوس است در سال مکرر از ده جوار شوق
 دریافت گلشن مواصلت سامی عالم مبه حاصل است و خار خا
 ادراک مجال است کرامی در غنچه دل حیران انشا الله کلمات این
 شکفتن کیسه و چمن این از و سر سبز می پذیرد و چون مدعا بدعا بود
 باین مکتب ختم نمود غبار غم نبوی مرد و نوجوان مراد و بهار
 آفت خزان مراد و در **مضامین** بوقت برگ بران بی نوک شاد و غم
 ناشای خزان کشت بساطی تم با دایره چند سطل العجم سبزه
 بوستان و با خطه سبزه الوان کلمات از اوراق کونا کونا
 و صفحات الوان بوستان باعث سرور و لهای عزیز بنفشه
 صور خواطر گلشن است از بدن آن دیده و فراق دیده بغیر از

ارغوانی بر رخسار حسرتی جاری نشود و از نظاره آن دل بجز آن
 کشید و بجز خون بدیده بر چهره زعفران جاری نمیشد از امید که چون
 سحر قرآنی را بهاری در پی پست و غمی افروزی در عجب نسیم بهار صلال
 وزیدن کیمس و دیرمردی خزان فراق نصارت و شکستگی پذیرد
در تابستان نویسد بجلال الهام بموم جان سوز پنهان و فراق
 و اشتغال نوار صاعقه عالم فروز با دیده دوران بر تنه و نشانه
 آنست که اگر طایرانندیش از هوای آن بگذرد چون پروانه بال کش
 بسوزد و اگر مرغ و سم درخت را آن پرواز نماید چون غنچه شش
 از خود برافروزد و پوسته از حرارت سحران منور کشد و غنچه چون
 قبله شمع در سوز و کداز است و همیشه از آتش شعل سینه ام آه آتشین
 سحر و دمساز در برین شش که سحران نوا فروختند مزارم چاره
 می آیدم سوختند امید که نسیم مرا حجاب سحران برداشته چهره
 وصال بنصه ظهور رساند و سجایا لطافت بر فراق سوختگان
 با دیده شوق سایه گستر اندمجه و آله **در زمستان نویسد** بفرمان
 شدت مراد و بهار عمر از بسکه و مبدع منم منم و یکشتم از شدت بخت

و غلام عطا

ز مهر بر سحران شش عرضی در بدن فرو برده و اگر کثرت دم سحر در
 صرصه حرارت غریزی در تن فرو نهاده گشت خون بتن و روح در بدن
 نه از افسردگی آه آتش بری از سینه بحال ظهورست و نه از انجاشک
 خونین را بر چهره قوت عبور امید که آفتاب وصال از مطلع انصال
 بر آید و افسردگی و پیرمردی شب دراز سحران بسپارد همیشه نماند
 آمل در چمن قبال از مهر بر جوادش بام محو و سوسن مصون و در غایت
روزی باران نویسد روز باران خواب از چشمم نرم خون آمد کجای
 من نثار و میل بر بدن مجله اما سحاب فراق حجاب و مانع
 آفتاب عالم تاب شد و بچوبسته باران حرمان از بار و بدیده باران
 و آتش حسرت و ندانست از چشمه چشم بران تا صورت زبای تو
 رفت از نظرم از که بنیاسود و می چشمم ترمانه و در صبر که سحران
 سیلاب بدیده را که دار و دونه پای را قوت نکه در کل لای وادی
 حرمان قدیمی بجانب طلوع گذارد و بسکه سیر زو چشمم و مبدع سیکاب
 مانده در رفته نای قیام در کل مامول آنکه رنج از زو بر قیام
 فراق را از جمال وصال براندازد و چهره آفتاب مواصلت را از زو

اجتماع اخلاص سازد خوشتر از آن وقت که چون کل رخ جویتما
 همیشه باران رحمت و احسان برکت از احصایان باران باد
 و رشتات سحاب فضل و تقاطر و فیض سان **روز نوزدهم**
 من بدروزه قدم حجیت لزوم نوزدهم خط چون از سحران آن
 روز نوزدهم چشم بگشاید **شبستان** آن روز نوزدهم بود
 یا رم بودی و بر روز نوزدهم چشم بگشاید و دل غم اندوز را
 از وصل فصل بهار چه شگفتی چون از آن شع شنبه افروز محرم روز نوزدهم
 افروخت فصل نوزدهم در غم آن روی چو ماه روز نوزدهم
 شب سحران کو ماه امید که درازی شب سحران بگذرد و یو یو
 در روز نوزدهم در وصل پیغمبر از اطناس اعتبار نموده عا
 ختم نمود حمد سالت بخیر مفرود و همیشه روزت بشاد می فروری
 مشحون باد **در عید نویسنده** عیدی که در آن از ماه ربوئی نشانی
 نباشد و از باری امید مبارک بادی چه فرخ و شادی روی نماید
 مکه چنان بر غم و اندوه میفراید عید آمد و افروز دلم غم دیگر
 ما غم زده را عید بود ما غم دیگر امید که بزودی بلال وصال از رفت

افصال

افصال برآمد و آن آسمان کمال مبارک از درو آید نیست بی عید
 هم شادی من درویش را عید آن باشد که چشم روی خوشتر
 قطع اطناس بدعا اولی و بدعه عمرت بخیر می چون صبح نوزدهم
 روزت چون روز عید حید و بفرود **در عید نویسنده**
 بیماری را که امید پرستش از عیسی می رخ نداده در مان بر کوی
 کمان عبادتی از سجد می بنویسد بغیر از جان سپردن چه علاج
 بگره بوم پرستش عار غمت کن **تاجان** بلب لب مدد باز مری
 چون ضعف فوت تمام گرفته و ناتوانی لا کلام یافته زیاده از
 مصدع نشد همیشه ذات شریف صحبت مفرود باد و بنا کی
 از فواج روح این ابوی محبت بشام آمان و فافوز دو دغانی که
 از طایفه ای آن صدای مودت بگوشت خوشلرباب صدق و صبر
 رسد سلام شسته همواره بستاند زنا و شتاب استمار محاذات
 هند سبک و وجو و مکارم و رود که همچو حسن خلایق سما
 قبول کمالات فضایل است شتغال اردو چون با و آن صحت
 گذشته شمع حسرت و الم است و منتظر اندوه و غم در آن با غمت

ایام بکام دوستی با و در عدم و **دواع نویسنده** طلوعی عذرا لیس
 سکرستان مکرمت و اجلال و بلبل غش الحان سربستان غش
 و اقبال یعنی نکاشته کلک سحر کلاه روغاه بدیع آثار دلفانی هوای
 التفات از اوج عشرت بال کشایی داشت و زمانی که بگویند
 انزان از بیخ خیال راجع و بر حسن سرت از افعی عشرت طلوع شد
 از روز و نشاط طساطر کستر اندوه و خلوت شری آل زر و مندر اشته
 نفیسه مراد و هر امر استیجی داد و زنگ کدورتی که در وقت
 محرومی از ملازمت سامی بود اسطه عدم فرصت ملاقات کرامی
 آینه خاطر فائز را کند داشت بر بوشنهای کلمات التفات از
 زده و کشت چویم که روزگار غدار چه کلهای حسرت در نیم
 ریخت چه نویسم که ایام نافرجام چه زنده ناکامی با ده عشرت
 آسخت امین که حجاب دوری ضروری مزودی مرتفع گشته
 آفتاب وصال از شرق مدعا طالع کرد و در مقام بلبلین
 کرامی مایه دعایی که کلهای آرزو در چمن لطافتش و بد و با حین شوقی
 بر کنار چو ساز کشش گشته نیمه مجلس شرف میگرداند و چو سینه زفاور

لازال ستم غیبت که شام فراق بوجه حسن اصبح وصال سدل کرد
 التفات بر نودی سیر و محصل کرد و زیادت جبارت نمود ایام بکام
 و دولت ستم دارم با و بر لب العبا و لیسب می آله لا مجا **دواع دیگر**
 توان بجز تو آسای دواع جان **دواع** ولی دواع تو آسان نیستی
 اگر از عدم حضور در ستم کام و دواع بغایت شمر سارت لیکن
 مشاهده انقطاع جان از تنی توان هم بی نهایت و شوارست
 کرک و دواع کرده ام مخدوم **دواع** نوجان نمی دواع جان تو کرد
 رجا و اوق که سر لیا و فریاد بقریب بخت و اقبال موافقت اما
 و آمال صحت سلامت امان فراغت و عاقبت بنیل مقصود
 و مقصد مطلوب برسد تو مع انکما بریا فیکان محروم و محروم
 از خدمت و زمان شرف ملازمت و مواصلت از خاطر مکرمت
 تا فرموده نماید عمار و خطا بر روی بد قهر راه با و **باب چهارم در تنها**
و تعاریف الهانی فی تنبیه المنصب لوان دعوی که فروع صحیح
 اجانبش چرخ دولت و دوست کاهی روشن می اضاء بخشند و
 نیل مانی که نیم غیر شمع استجابتش چمن سعادت و کامرانی را حضانت

و به مجلس فلانی گردانیده شواستق و آرزومندی به دران
 مرتبه استعلا و بلند می دارد و کمر خجال و سوامی آن طیران تواند
 و با برید سر کام و حتی خطوط خطوط شعاعی بدیده آن تواند رسیده
 لهند اعنان جواد و حلقه جنبه رقم را از کجا بوی فضایی آفران بار کشیده
 سعادت ملاقات سامی را که احسن مطالب است از درگاه غت
 سست بنیاد مید که کوکب صال ز شارق اتصال در ادب
 المرام طالع کشته از خلو شری خاطر هر که بن بود و حضور و موعود
 سوکر و مبد و جود و بعد از گذار شرف عای بی ریا شهووری
 خوشید ضیا محبت و ضیا میکرو اندک خفا و کفی با مبد بهبلا که در
 آنکه در بنوخت سر سمار اشرفات خاطر فیض مظاهر ملکوت باظر
 بندگان نواب کا میاب شرف بر وجبات احوال نا صید باقی
 آن بالالت و شوکت منزلت تا فخر مرتبه بلند می خانی بن الا فون
 سرافراز و ممتاز ساختن بالالت لکها فلا ترا غایت و محبت و نمود
 بچندان سرور و خوشحال گردیده که بشیر راست آید امید که مبارک بود
 سایه خورشید پای به بندگان شرف از سر غلامان درگاه کم نشد

دولت روز افزون ابد مقروضش زبان دعوت با حضرت حضرت
 صاحب الامر الزمان متصل و مقرون با و همیشه اتفاقا لیسند
 ایالت ممکن بوده و موافقات کونا کون و نوارشات از حد ضرر
 بیرون بود و داشت بجای محمد و آل و قرب خاست که پوسه به
 صاحب قلام محبت را تمام چهره رسال رسال را مضمور و بان خفا
 سر حقیقه محبت را بجا و خفا شک و فراموشی نباشد نه سازند **نوعی**
 امید که باز نیاید پرواز دولت و اقبال نشانی شرف رخ و اصل
 خدام و الامام عا ل حضرت فیه عزت و شرف و غایت و غایت
 و نمداری غره ناصیه بلند می و بختیاری و شکالالت بزرگ تمام
 زنده ضنا و بامداد اکر ام فلا فی از صده غفاب سکا بد چرخ و وار خط
 و اما ن پرواز و کار بوده در ع صده شکار کار و روزگار سر روز و
 تازه و عونی بی اندازه صید و شکار آن عالچس که کرده و جو
 شرفش بابت غت و اعتبار و مدارج فخر و افتخار فیض باشد
 بجای محمد و آل و بعد از طیران مرفان عا مشهور در پی پنهان صبا میکرو
 در ساعی صید و بد فرج افزای رجوع مضرب جلیل القدر میر شکار

کوشش و شتاب و شوق رسید که بعد از مدتی علی نهاده که صاحب و یوان
 ازل و بطور از افشان روزگار به حسن چو کثابت نشان نصب
 جلیل القدر آن عالیشان نمود و امید که این عطیه شایع غایت پادشاهی
 بر آن عالمجاری مبارک با و ترقی از نکاح اخلاق چنانست که
 تا حکام شرف ملاقات فایض البرکات بنوشته اخبار سلامتی
 ذات بخت صفات و ارجاع مهمات سرت بخش خاطر محبت
 کرد و مذکور و اظنا بتمنوی و ایام دولت و کامرانی ستادام باد
و البته نوعی بر و وافر السعوه غلانی زینت بخش منعمت
 و زینت افزای مقرر دولت بود و جهاد و تشرش بر وفق راه داده جا
 آفاقا در زاید و مضاعفت و بر باریجا و مخلص و ای که اتصال
 و عاکوبی در خلاصه و قات از فرا بصر شمار و در و راق و فائنا
 کسری مفرات صفات چسبند سبکبار و جمیع جو است ظاهر و باطن
 از حرف ثانی پر و اخته چرخل صحبت شریف مرکوز خاطر اصیغه بود
 از شوخ و اندیشه بار آمال را از لطف خلاص و جلیل انصاف و نصیحت
 داده و جز و جمال که مفضل اجمال خلوص عقیدت تعلیم اندیشه صحیح

نهاده و شرفترین و عظمی که محاسب و هم از خدا و شرافت انعامش
 عاجز آید و بهترین بخائی که مستوفی را با التماس و بل خیال در انقطاع
 لب و نهاده از جمیع لطایف کاشش با حرف حاصل بیع اوقات و
 انبیا عجات و استعمال انحراف و مانع و انقطاع الفاظ و تبدیل
 معنی بر تسلیم صیغه تسلیم بر زمین نهاده و بجز و انکسار اعتراف
 به مجلس شریف نموده و زبان قلم تینت منصب جلیل القدر استیفا
 بقایا خاصه شریفه و اینها بدست محمد علی نهاده که صاحب رقم ازل
 و مستوفی و قرضانه لم نزل و ارجع طالع و خزانه مطالع آن محدوده
 به حسن الوجوه و تحفه نموده و ضابطه نویس الطاف پادشاهی
 اعطاف کونا کون شامشاسی که هنوز در مشیت انجلیت
 بصیغه موجود و قلم مستوفی بقایا ایام داده و بنایت السجانه
 در پرده عین است هنوز بچهار امید که این عطیه آبی حیات
 شای بران عالمحضرت جمیع احباب مبارک باد و متمسک الیکم خاصا
 صادق الولا خود را از حاشیه ضمیمه طومار خاطر خطیر وضع نفرموده
 از تحفه خدمات تحفه عقد و رسید فراز فرماید اشارت علیه السلام

گوشه انصاف و نشر لطف بدین سلی عفو و سخاوت و از غم خلاصه شدیم
 رساند ز یاد و جبارت نمود و با هم کجا هم دولت است مدام با دریا
نوع دیگر که در کار کان حضرت شمت و اقبال و فوایم سند شوکت
 و اجلال بوجود فیاض وجود و افراسعود و نواب مستطاب ملکین باب
 مبادی و ابیالت و شوکت و حشمت و اقبال و نایب عظمت و نبوت
 و ابریت و شکوه و شهادت جلالت و ابالت که شهادت عظم
 و معدلت و نصف امتیاز و مجاز و محاسن امیدگاه عالمی و فانی
 است و او برقرار بود و جاده و شرفش بر روی راه احبانه افکار و
 و تضاعف و چند که نعمت بلندش بر ضد و بدو رای روشن
 کند و در ارتفاع و در جلال و اسرار و صد که انانی با نادر بر لب العجا
 بعد از عرض عای خالی از شایسته و ریاست و برائی تضاعف و صد که
 در ساحتی که بعد از کبر سبط و در از آن بنمود و شتری بسیار فضل
 الهی و مطلع فیوضات نامتناهی طالع بود و در و درج افزای جود
 مضرب جلیل القدر و لازمی که بی آن عالمیان محرمت و سبب
 که پیش از باب شوق رسید و آنکه تقدیر علی نعمانه که هر روز غایتی لطف

و منصبی نیست که نرود از نفس و ذات اصل است از غیبات
 شامد شای و تقدیرات پادشاهی آن عالمی عای که و امید که
 الی انقضای زمان بن حقیقه فرو و پس نشان در طلیعت نوب
 اشرف و کسری یون و دولت و زرافزون از رشتن سحاب
 عا طفت ملک بجان خضر و ناصر بوده و نسبت بخش خاطر احب
 با و الی سببی آله الامجاد و زو فوار بن خیر حجت اثر و سرور و نیکو
 عند لیب لسان و در چهره آن بچه دستان سراید که شرایط و ای
 نسبت بقدر هم تواند رساند و پان طوایر ابلاغ نسبت مکرر
 شرح نماید که از طریق خلاص بنده کی مراد پس از بجای تواند
 چون مجاز و صادق و نیکوکان موافق و اذیت و ابلاغ
 از فوایض و شمارند لهذا بدین در تعبیر الا خلاص صمد اوقات
 فانی و الی البرکات که در بدو زبان قلم نسبت مضرب جلیل القدر و او
 بینا و امید که این عطیله الهی و غایت شای بران عالمی بسیار
 و لید و رانی ظن غمزه و عده و ماسورانی فعال اعمه و غایت که آنجا
 شرف ملازمت که اکثر امور و سبب سامی هر گونه خدمتی که فزاج و حال خاص

و اندام شاه عالی درین تقریب که بجان مست است استیلا بکائنات
 متقدم بر ساند **نوعی دیگر** مخلص است به بوسید عرض محبت و خلایق
 و اسامی عیونیت و احضار خود را در کور خاطر عاقل فاضلان تا شکر و
 و همواره از منبت عیال پست مدعی است که اگر کان فخر شریف و اقبال
 و توابعینان عدالت و اجلال بوجوه و افاضل وجود و افزای سعادت و ان
 استوار و برقرار بود و در مملکتش بر وفق راده اجبا آنا تا فاضلا
 بوده چند نکته محبت بکشتن فاضل کند در ارتفاع در و در اجلال
 و ارتقاء عرصه کمال فی دار و بالسنی که الامجا و بعد از عرض
 و عالم که شبیه و عا کویان بی ریاست مشهور و رای خورشید صبا
 میگرداند که در ساعتی سعید چون صبح عبودیت و فرج افزای بر صفت
 نظارت بان عالیشان که پوشش رباب شوق رسید امید که عشا
 شامی و تغذیه پادشاهی لی اقرض از زمان بان عالیشان و در
 بروز در نرید و تضاعف بود این حدیقه فروس نشان در
 رافت نواب شرفنا هت پس ارفع مایون مولت روز افزون
 از رشحات سحاب ملک بجان حاضر و ناظر بوده زینت بخش

نصف

من

مست غرت و اعتبار بوده باشند و منسوب خلیل العذر بوجوه شریف
 عالچای مزین و بروام و باقی با و بر لب اجبار و رقت و ترصد چنان
 پیوسته بجان و دایمان خود را با جبار سلامتی ذات شریف
 و ارجاع خدمات بی هیچ وسرور فرموده مجوز زیان نباشند
نوعی دیگر مجواره مسند وزارت و معرعت بوجوه شریف علایق
 مزین محلی بوده که سیاب مطالبش تیرا باشند و عوات و فیات
 که ممد فواید محبت و و داد و دست یما ت نکات که شریفیانی
 خات و اتحاد دست سخت و ممدی و دست منتهی ای شریف
 بسک و اندک از استماع خبر سرت از منسوب علیه که در بولا بان
 وزارت پناه مفوض مروج شده کمال سرت و ابتهاج روی نمود
 مسرور و فرحان گردید امید که این عطیه عظمی ان وزارت پناه بک
 و مستدام با و بر لب اجبار و بنا بر طریقه دوستان صادق و محبان
 موافق اذیت و تبلیغ و المانع محبت از فرائض شمرده بدین صحیفه
 شوه و شاد و مسکون است رقت و ترصد چنانست که
 از حلیه و دوستان را شیخ الوداد دانسته ابواب مکاتبات

و ملاقات که مشید بنیان صلوات متوج و داشته که نه جمعی که در جبهه
 و است پناه شاره نمایند که بجان من است نه همایکن تقدیر
 رسا ندیده بشارت نمود و ایام و زارت و کامرانی بر دوام باد
در تهنیت حاجت از چوبینده خدا که چون بشارت معاود
 فلانی از سفر مبارک که با حصول ثواب **وَمَنْ دَخَلَ كَانَتْ**
مِنْهَا و احاطه بر کات **جَعَلَ اللَّهُ الْكَفَّةَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ**
 استماع افتاد و طیفه حمد و راتبه شکر از روی مریدین موفقت شد
 و موافق فلاح غلبه و پستان کرد بدو بهمت تراب و تضاعف
 پذیرفت امید که مقبول رکاز انبوی بوده کامیاب باشد بشارت
در تهنیت نور و نقطه اعتدال پر که موجب ابتهاج منزل الطیف
 و واسطه ارواح و ضیاع و شرفیاست بر جناب عالی مبارک باد
 و آثار استبشار نور و زو افزوز و انوار استیفای لذات ایام
 عشرت شاد و زو که سر باده اوقات شادمانی و پیرایه بساط و نشاط کامرانی
 بر خدام و سایر ارجاب مبارک و فرخنده باد و بر سبب اعجاب و استعجابی که
 الامجاد و **تهنیت زفاف** نویسد امید که فلانی را همواره از دودن

سعادت فرین و اتم برج میمنت بن مبارکی مقرون باشد و بعشرت و
 شادمانی معجون اگر بایشان را بن عقد سعادت فلک عقد شادمانی را در گردن
 در خور و راست و اگر به تهنیت بن زفاف سعادت انصاف و
 چاسم زو اسر کوکب را بر افشاند نرسد ز خدا امیدوارم که بجام
 دل بهانی حمد و زور فراغت همه شب شادمانی چون در ایام
 عشرت انجام و اوقات فرخنده فرجام رک رحمت و تحفیت تعبیه
 از بابت محنت است بدعا اختتام واقع شد همیشه دست مراد و
 کردن غرضان آرزو جمایل باد **نوعی که میگوید** که سعادت درو
 عشرت و طهور مسرت معاودت و اقبال را بخارج آماج اشعار
 افزوده بغور و فلاح و بین بخارج خوشبید سپهر مجد و جلال باد
 آسمان غر و علاقران کرو و بر چنین برج ایالت و سوری بانامید
 حمله که امرت و مهنری متقارن کشته از اجتماع سوری جهان قبل
 مرادات متعین شد و از قران علوی زمانه با دراک مرادات حرم
 فرموده امید که مبارک بوده دست مراد در گردن شادمانی و مقصود
در تهنیت ولادت و زینت که بنام شبر افغان سعادت و سمان

متعین

و نباید اتصال نجوم شدانی از برج عزت و جلال انفری طلوع نمود و از
 برج سعادت و اقبال کوثری ظهور نمود و صد درمضان و قلوب
 متحصصا از چندان سرور و استبشار و وثوق و استظهار حال
 شده که خبر بربان و تفریبان شرح شد از آن در خبر جبارت بکنند
 امید خوانست که روزنامه چه سعادت از احکام طالع این کوکب جهان
 فرخنده کی کسب و جهان پر از مقدم این جواخت سعادت یار
 رونق جوانی پذیرد و بختی هم و آله **نوعی بکر** ماه از اوج فلک است و در شمال
 لا و اما تقدیر لاجبانه و آلوده ل کلبر انبیا الله بنا حسان بر و پند
 سپهر از چمن جا و جلال احمد تند و المنه که از افق عزت و قبال
 ابرق بلال فرخنده فال بطالع سماون طلوع نمود و از سپهر فرخت
 و جلال این خبر خجسته سعادت روز را فروز ظهور نمود
 اگر به تنبلی بن مولود و سعود جانرا انبار کنند بشاید و بفرودگاه
 اینج لادت موفورالتعادت حاصل شود و کار انبار نماید می باشد
 امید که مقدم کمترین نیست و قدم حجت از روشن خجسته کی کسب
 مشون **در تنبلی** سحر احمد تند و المنه که از استماع بشارت بکسب

و جودها بشارت کج و و غرورده استقامت مزاج صحت تفریح همگی محبت
 و غم و اسقام صعب ریخ و الم از ابدان مخلصان و قلوب متحصصان
 بیک باره معدوم و از یک کشت رایت و علامات **و نیز که من**
القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنین بود و آمال خود
 احوال غیر آملان طر و طاسرست حتما که ذبا نعل از ادای این نعمت
 عظمی غایت و لب انفعال از زبان این عظیم کبری فایده حاصل از دعا
 این آملای نعمت خضار به جا اولی نموده درم کسم که کداری فرو
 همیشه مزاج کثیر لاجبانه سلامت مقرون با و ذات زمزمه
 از اسقام مصون **فی الحار** کی کسب و تفریح و تهنیه در سم بدین خون
 نویسد تا کلب نشان در دوا بر فلک شکال که شارق کاف
 غار باشد و امن کسوت حیات و بقای فلانی از غم و غم غم
 مصون و محروم و بر لب لجا و بعد از اظهار جهان جهان
 و نهفت شود و رای مضامینا بیکر اند که هر که در سفر نقد بر این
 عدم رحمت بر جلد وجود آور و ناچار با قافله جبار کسب کند و از منزل
 بجا صل و سباحت علی نماید زیاده و عسر آدم انقطاع پذیرست بل کسب

اَذْلَمَاءُ اَجْلَهُمْ لَا يَسْتَاخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَعْفِفُونَ
 ذات آتی منور است از فضل و زوال و محسوس از تغیر احوال و چون
 آیند حال چهره این صفت میرساند که جامه عفت پوشیدنی است و سر
 ناکوار مرک پوشیدنیست آن خطام اینان بستر از هیچ عقل و
 وطن اصل و فرع و ورثه و نفع کفر و شست از غلانی عقلی اندر
 که از کوشش چرخ و دلق تا به سر و پست من نهای **اَنِجِیْ اِلَیَّ**
وَاِیْتِنِیْ مَرْضِیَّتَهُ اینک ساجات گفته مرغ روح شریفش از قفس جم
 بهوای کشف نفس طهران نمود امید که فراق فزندی بندگان است
 اشرف که باعث شطام عالم و عالمی است و دشمنی سلامت جاوید
 بوده تا دهن از خزانان غبار رحال پر مون زبال غم و دلت
 ابد مغرور نشکرید جان ما غلامان بجز آن خاک پای مبارکش
 رسد بچندان جنود و خزن و ملال بر دل جزین است بلا یافته بود
 شرح شمه از آن در معرض بیان توان آورد و نهایش تعاریف بن
 و ملال از عالم عجب فرود رجوع مضرب جلال القدر بایست است
 آن عالمی که کوشش سبده انشای آن ملا که در جان مبتلا شعله و شد

بود زلال شحات سحاب کرمیت و غنایت شامی و اعطاف کواکب
 پوشای که سبب آن عالمی بیضه منور آمد و سطفی کرد **بِالْجَدِّ**
لِلَّهِ الدُّعَاءُ ذَهَبَ عَنَّا الْحَزَنُ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
 امید که این عطیه شامی غنایت شامشای بران عالمی مبارک
 و جامه و منزلت آن عالینزلیت بر وفق خورشید آفتابان در غنای
 و تزیینات و دوقی جل شانده آن مسافر عالم بانی را از زوار حله فقر
 و محنت بیاضیت شامش آن عالمی را از چهل و صبر طرب و غم طویل
 کرامت کما و بجه و آگاه الامجا و نوعی دیگر در غایت احباب **نُوسِنَد**
 حق که از شتعالی تنهایی طوفان و از استیلا عاریت افتد چنان نور دیده
 بر آب و عکس که کجا است زما زلفت که کثایت آغاز و نه خنده را
 قدرت آنکه طرح این حکایت ناز و آه چون کویم که چون کویم زبانی
 امید که مصدوقه **اِنَّنَا لِلَّهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ لَاجِعُونَ** غضب العین
 میرساند مودوی **وَكَيْفَ اِلَیْهَا بَرِّیْن** راسب نسل خاطر خیر
 سازند که صبر برین نوع و ضمایا سبب رفع درجات و موجب
 حسانت یارب که فضا عمر ترا ضامن باد و جرح کجا است

ساکن با و کریمت کلی زلف و دولت بر خاک از با و خزان و خشت کل
و اینجا خاک را راست علی ابن واقعه مکنه و صیبت منصبه که شده
و اصعب مصابست لعلی حاتی طاری شده که زباز با ری
ادای آن نیست و فاطمه خیزن ملاحتی رخ نموده که بنان خامه را
طافت لایقی آن آستین از چشم اگر بر دارم و دست از دامن
پیشو و از انکشت آه منی بری آسمان زنی سنگدل که کوی از نیم
این افتخار آنرا پیش حکام آن راه یافت و زنی سپهر روشنی که
از آستین این طبع خاک مذلت بر سر کرده زنی هم صعب از افق
خون چکیده در روی بکند و زهر و کیس برید بر لب جامه سبزه
در نام صبح بر زدن پس سر و گردن برید و مجله سر خیزد و کپس
برین نوع فضا با از قفس محالات و از قفله متعانت فاما چون
مسکو کپس و منتر لبت در حال اولیا و صفت با خود را در ورطه اندوه
و غما بناید از دست و صبر و کپسالی که شب و روز با غم و مصوبین است
و در آن خود با بد ساخت با فضا غریب توان مدد با قدر در نیستی توانی
امید که حضرت صبر و غفور در بی تم جانگاه و جا و ثنا که مکن ترا

بسیار

صبری کامل و اجری شامل کرامت نماید و اضاعت آنچه از عمر غفران
مقصود و مطروح گشته بر اعمال آنحضرت و سایر مصیبت زدگان
خیزد با لبس بی آلایجاد **نوعی دیگر** خاک را زواقه کبری چنان
آتش محمول و حشر درشت قال مد که شعله آفتاب را از کشتی خلدان
توان فروخت و از حد و شایع و غیظ منقلب بدین فروخته را
حققی و سوزی پید شده که عالمی ایک شمرده آن توان جنت
ازین آتش که باز در دل یوانه میوزد اگر کشتی عالمی سر زنده
خانه میوزد و چون دامت و اقامت در دار و بنا محاسن است و آستین
ثبات میری الزوال پس حکم حکم آن قضای لم بری را جری
منبده و از رخ کرده اندوه از دل بکشد به به حال بوسایل اضطراب
و کپسالی که شرط ایمان بلکه شطری از است تو پس با دین و دینا بر
آیه کریمه **فاحصی کل صبر اولی العزمین الرشید** شرا بطعنا میوزد
صبری ضرورت کین در دلدرا بغیر صبری دینی باشد
امید که فی سحانه و تعالی از جمل و صبر جز این و عمر طویل کرامت کند
نوعی دیگر خاک را از غیر و خشت اثر در حرم فلان که در نیفت استماع گشته

نوع این

سجد زنگانی علی فرموده آفتاب جانش مغرب فاعزوب فرموده تا
 سرجه نما تر بود حاصل شده و توزع خیمه زیادت از حد تقریر و تحریر
 درست و درین اقد جانور از کوره سینه آتش با آسمان رسانید
 و از فواره دیده قطرات عبرت ریزان کرد و بدعجب است که مصلحت
 عظمی طبقات آسمان حفظ نمیشد و ازین لغزش کبری فدا و بل کواکب
 منقطع نشد شکافت آسمان قیامت نشد بدید مخفی نماند که چون
 دنیا ساری فدا و محلول منار کونه ملائت و اقامت و منفعت
 نشاید چه راحت را مخفی و عقب و سرسروی نامی مستغفرت
 و مجموع انبای عالم را شربت **کُلْ شِئْ هَالِكٌ** مقرر است مسافران
 منازل این بادیه تا وید کرد و در اوج **اَيُّهَا تَكُونُوا يَدْرُسُكُمْ**
الْمَوْتُ راه گزین پس حکم ازلی و امر بهر علم نزل در جری سوزی
 نمی نماید و از قریع بهیوی کی کشاید بهر حال بوسایل اصطبار که نظر
 ایمان بل ایمان شطری از آن نوسیل باید نمود و وجهه خدای خیر غیب
 صبر چهل را تحمل باید نمود صبری ضرورت این در درای غیر از صبری
 دوایی ندارد امید چنانست که بهیمن حال از خانه **وَلِلَّهِ خَزَائِنُ**

الْمَوْتُ وَالْآخِرَةُ آن مغفرت پناه را که داغ فراق بر سینه
 نهاده و دلها کباب و وید با پر آب کرد و خلعت بارفت **فَا**
وَلِيَّتُكَ مَعَ الْبَيْنِ أَنْفَعُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ کرامت کند خوان
 مصایب دیده و وقایع کشیده را بود ای اعظم اجور بر همه مجمل
 و طول اعمار مغرور و کرم دارد با بسببی آله امجا و نوعی دیگر
 اگر چه خبر واقعه خرواق و حشت کمین موجب تامل و تحسیر و توبه و تضرع
 سبب تحزن و تحسیر است ماول مغرور که بصفت القلب بجزن موسوم
 و دیده اشکبار بهمت العریق مع موصوفت قوت اخلا و طاعت
 استنار ندارد و حاصل کلام آنکه همان جان عزیز فلانی که در همان
 قالب شرفیش نزل فرموده بود و درین بام میل دعوت سرری
وَأَنَّكَ يَدْعُو الْإِلَٰهَ الرَّسُولَ کرد امید که چنانسان عالما
 باقی با درج احباب و نوعی دیگر چنانکه از وقوع واقعه غم اندوز و جدو
 حادثه جگر سوزان و بی ل مجروح نواپس کشیده و گریبان صبر بیت
 جریع برسم در دیده و خاطر تحزون مصایب دیده و رخت بکشتن بی نیای
 رسولی کشیده بخندان متالم و محزون کرده که عشری از شما

و اندکی از بسیار آن فقر تر و حقیر تر بود و از او اندکی که اگر سطرهای از او
 در سطرهای چندم قلم آنش در خانه کسب و در بطول غافل با و درت غافل
 بنامش چون مشرب مسرت بنا از شواپ حضرت فزیت و نوش
 راحت جهان از پیش محنت خالی آری کل آنرا خا و فرین است دل
 آنرا خمار و کین سیج فروی از افراد آدم پای بر سر حیات ننهاد
 که پهلایش تخته تابوت برسد و هیچ یک از جری این بکار خانه بنا
 اگر رفت که در حشت آبادم که گرفتار نشد پس لازم است که آن را بچای
 در حق افعه نامه برتضا **انهم من یقی و یضی** آنش درون
 باب نخل کین و فتنه و داغ خزع و فرخ بر سینه جانسوز گدازند
 بلکه آینه خاطر انوار آثر که بر امید و عده **ان الله یحب الضال**
 منورست بغبار طلال گدازید ساخت و دل روزگار را مضرب
 رضا انقبضا الله باید نواخت رفیع تقدیر کی کند پسر سیج
 غیر صبر پیش کبر امید که باقی اعمار را خوان مصایب یدیه را سجا
 و تعالی نفا و دوام کرامت کند و حق محمد و آله الامجاد **نوعی** که غیر فقیر
 در مقام تحیر و ابره و ابر سرگردان و در مجلس تفکر نقطه شال ای بند است

که آیا صورت و افعه غم اندوز و کیفیت حادثه جگر سوخته که علامه نامه
 و چه فوت در قید کتابت آرد و خلاص کلام آنکه روح شریف فلان
 وقت بجز رحمت الطاف حضرت الوهیت از شاه راه **کل نفس**
ذات الله الموت معجوره مسکنان صوامع فرو و دس برین و
 مشو طنان مجامع اعلی علین است پوست امید که جبات آن اچا
 باقی برود و ام با **نوعی** که چون خبر و افعه نامه و مصیبت شام که
 نزدیک است و در در شب بر آید و وصل و مجوی در را غم آن مبادی
 بکد که باین فقره تمام رسبد چگونه شرح و هم که سماح آن کشته بد
 صبح از صبحوت این جا و ده کریمان و بد و فلک از حیرت این عالم دین
 و در خون کشید این چه زخم است که خبر کبره ندارم هم این چه
 که خبر از انداز در دوران مخفی نماید که دنیا محال اودت و مسکنان صوامع
 و ساحات مسکنان عرصه کاه نواست مضمار و قایع و مخاوف در دنیا
 فانی سر مغناوی زنجیر و اجبانت و بقای سر موجودی از مغناوی متغی
 سر ممکن الوجود که سر از در چه جد و شت پیرون آورد سپهر انجام با
 فوات خواهد شد و سر محدث بالذات که بای در بقا مسکنان همد فوات

الامیر که هم خدمت فرمود و پدر و پسرین بنی قضا با دست درجا در قضا
رضایا بدو که با قدر همه را کشید نیت و شربت اجل همه را پیشانی
آفرید و چنانکه کشید قضا **نوعی** که در پیش همه در بند قدر و سنجیده
نوعی که اگر چه خبر خوش از حکایت شوش خبر از جمله افعال است
اما از اهلنا را به صورت و اخبار از بعضی چاره نیت حاصل کلام
آنکه در تنویر و شوش علم صبی و منادی عرصه لایزال **نوعی** که
مرتب از صفت صفت که بگویند شوش فلانی رسانید و خطاب
مسئوب **نوعی** که از صفای ساحت ربی را با
بمع آن جمع افاضل و عالی رسید امید که طول عمر با زمانه گذران
بود باشد **نوعی** که در خاک دل غم اندوز را چون بدین صفت خبر و توقف
افزادش حسرت در کانون سینه ملتفت آب حسرت از غبار زد
فکب گشت اصحاب برابر با بختی بعباده این صورت تا ظهور صفای
اصحاب تدقیق بلا غلطه آغوشی حاضر است که هیچ دود در بهار غبار
طراوت نندرفت که هر یک اجل از پیرمرد و مکر و اسب و هیچ کسوت
در کار کا حدوث یافته نشد که حادثات از انوشا بند برین واقع

عذر

عقل که نوادار و قد که بری است تمام اختیار بقضیه **نوعی** که با پیش
باید سپرد و غمان امور بدست تصرف **نوعی** که با پیش باید داد و
المبتین خبر و تحمل و عده **نوعی** که با پیش باید داد و تحمل
باید بود و خبر صدق است لاف و لغو نماند و لا معقب حکم بمع رضا
باید نمود و باید که حق سبحانه این مفسور را آمرزیده رحمت کرد
نوعی که با اعلام صورتی که یقین صدق است و نیت است اخبار حکایت
ولا یقلای سانی نازل بران چه وجه بر صفت نوازند و در مخلص کلام
آنکه شجره غفلانی که در بستان زندگانی تازه و شاداب بود و در
حادثه اجل صفت فاجعه با تمام اعصاب رفیده تازه فاحش حرفت گرفت و
سینه و خفا که آنش حرام از رسوم عموم حرام صفت من شئی است
علیه لاجلته که از شرم گرفت **نوعی** که با پیش باید داد و تحمل
نوعی که با پیش باید داد و تحمل **نوعی** که با پیش باید داد و تحمل
مغربی قول توجه نمود و اختر برج بر کواکب از نعمت الهی پس گذانی
بمنزله افرمود و بچندانی سف و شیر است و او که زبان و صف
تواند کرد با شلم شرح آن تواند داد و درین از ذات آن مکی صف

که اجلی که ان بیل فنا خا نده است بیک و بران کرد و افسوس از آن هر
قدسی ستم که در کائنات وجود پرورش کرده بود چرخ کبود اجلی
نجان پنهان کرد اگر چه درین مصیبت بیشتر از آن در کائنات سر دی
متب است و قطرات حسرت از چشمه نهی منکب تا بالا خطه آن منسی
که اگر ازین بنای دنی که با دین بلا و اذیت و خارستان غما و پستی
بکاشش راحت سلوت منتقل شده بود بطن امانی مسکن خجسته که در افرا
رحلت نمود و اطفا فی نابره اضرائ و حرارت جان پر سوز را با
صبر بیستون نمود که پیکاری ندارد و امید که باز ماندگان باقی
بوده باشند **نوعی دیگر** که گویم که حکایت افعه غم اندوز و حادثه حکم
سوز که خاطر حزین انبوی تنفر گردانیده و صغیر کثیر را بر وجهی
ساخته که زبان بر ضبط ترتیب کلمات قادر است و نه پان نفیس
بر یک حرف نوانا حاصل کلام انگه افعه بر ملک قدیر بنا بر یک دانی
المصیر درین اوقات خباب فلان روی ل رضد لیه جان کرد و شیمان
در باض رضوان کرد و دوست سازد و در وقت خوشی مبتلا ساخته
پیشان کرد و **نوعی دیگر** که چنانچه مطلع آن شرح غم و محنت جان

محب

نامشعش آن رنج و دل سوز را که در بنوا نترنده ملک فلانی
شده بود و بطالع آن فایز شد چون برصفون آن مطلع شد حالتی و
و او که نزدیک شد که عدم را بر وجه و پر چرخ و هد و محنت مات را
بر راحت حیات خستیا کند و بر پیر منبر خجسته فلان که در خانه کون
و فسا و حکم حکم حکم **ان ربک لیا المصا** هیچ آدمی را از غم
کاس مات و تحمل شرارت بزرگ اجل را در دست نیل **عن حله** فلان
بینک لک الموت بر چهره دانی واقعه صی شده و غبار اذاجا
اجلک لک لا یستأخرون ساعة ولا یستقدرون
بر غارتی سافل و عالی شنیده بین بر صغیری که پیش آمد و در
که روی غایت شب با و بال اضطراب که عود الوعفی کبار و ضعا
از مستحبات طریق باید دانست و رضا بقضای بهم بر پا
و ام حکم سجانی که از سمت تبدیل و صفت تغییر نمره و معرا از اما
توفیق باید بشمر و چون چنین واقعه رفت زتابه فضا چاره کار ضما
نقضا باید داد و **نوعی دیگر** که اگر چه قلم با زان فوت تقریر است و نه زبان
قلم را طافت تحریر با اعلام صورت واقعه ضرورت مخلص سخن گفته

اکثر سپهر خانی از اوج عزت و علو نقطه سبوط ارتحال و اسفل
 منور و کوکب فلک ففت از فروه جلال شخصیت و بال نزول و
 یعنی فلانی حکم لایزال و لغت صایه و لا محقق حکم جا در بهشت و حیات
 پروردگار یافت اما کائنات عالم علوی قرار یافت **نوعی و مکانی**
 چون مجموع شد که فلانی که شمع جلیغی عالمی بود به شداد و جلالت
 و چراغ خاطر و ستارگان بی نور ماند و از استعمال این خبر که
 کجای جوهر و اسرار معانی برخاک فوات مخفی گشت مانع سواداران
 نظارت بهار سرور و محروم و همجو را مانده آب تیز ز دیده غلبه
 مشکب است آتش آفتاب در کانون سینه محبت کشیده ملتهب
 سرچند در و فرغ چنین فاعله صبر و نون از قبل محال است و کجاست
 این نوع حادثه محکمت کتبانی و مودن از جمله مستغاث است اما چون
 بنیاد کارخانه کون و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد
 در فوت و بقا و کج و کج و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد
موقوف پس کس در ولایت خلقت خلقت حیات جاودانی
 نبوده و در حد و حدود شربت بقا نبوده پس بعالم

که سرحد ملک انسانیست رجوع باید نمود که **الاله الحکیم والابن**
تجیهون آری آنکه اولش عدم و آخرش فناست در حق و
 کمال نبات و بقا حیات **نوعی و مکانی** که مقصد کبر و عزت و خبر غم اندوز
 فلان بوسیله که معبودت را بقیه کلام استعارت شرح گشت
 و ادعای کلام آنکه حکم **کل فی هالک** دست تصرف اجل بود
 بنیاد جانش را منهدم کرد و اندوخت و چون خانه صبر و سکون
 مخصوص و مواد را در تحفه و راجلی معتمد ساخت مرغ جانش
 نفس تن را شکسته برنگاه قصر **ایحیی الی زینک** نشست
 و شبها ز روشن آفتابان فضا پر و از نموده بزرده بقا پیوست
 ز سر جا که جبهه درین بینش **بنت کبر** کش و در گشت
 بدین و ایره سر که پام نه **چو در شش** بحر رسد بینه
ایضانی چو بجا که از استعمال خبر و حشت اثر که سر بر بالیت
 و سنده جلالت ز ذات ملک صفات فلانی حالی مانده و غلبه
 کبر و ایا جل و عود و غم نشد و بچندان ملاک کمال بل خبر بی جا
 عکس رسید که قلم زبان و زبان قلم از جمله نغز و نثر بر آن

توانا مخفی نماید که دنیا زلزلت که خیر او باشد مختلط و نفع آن بفر
 مبرج است با سرعته مخفی و با سرخی جانی و برین و رفو م خلود
 بر صیقله حال مخلوق باشد شده اند و طغرای قیام بر نام هیچ ممکن الوجود
 مرقوم ساخته اند پس درین راه و این افعی طریقه رضا است به و نون
 رجا که بر عظیم حضرت کریم مرعی باید داشت و نفع و فیض امور در دست
 تو چه حضرت **علیه السلام بذات الصمد و باید** افراشت **نوعی که**
 قصه افعی باید و غرضه باشد به وسیله که ام عبارت و زریعه که نام
 شرح توان داد و حاضر کلام آنکه درین وفات بحکم **خاتم الموت**
و الحیوة انفس محدود و در غیر فلانی انقباض رسیده و کوشش
 دعوت **یا ایها النفس المطمئنة ارجع الی ربک نا صیحة**
مرصیة شنیده و لیکت جابت گفت و در آن خزان بر جان بر جان
 نهاد و نیل مرغ بر چهره است و پیکانه کشید امید کفایت سجاده و
 آن مغفور هم روم را بر وضه رضوان جای داده بر باقی مانده و در آن
 افزاین **چرا** چنانکه از دانه شکم و حاد و مایه فلان و نور عظم
 برضا بر خلائق استیلا یافته و نیز نامضا با وج سپهر عظم

پذیرفت جهان از حد و شایسته کبری صورت خرابی پذیرفت
 و عالم از رفیع این واقعیه عظیمی روی بویانی نهاد و اعلی و او اول
 درین تمهید و خاص عام درین تعریف شریک پوشیده نماید
 و مان لازم الا دعان با و شایسته حکم فخران حضرت **الحی و**
محمد سیدنا الله بیدار از این فطرت جهان نام انقباضی
 بر این پنج بوده و خواهر بود که در سینه حضرت و بساط صبر اکل از این
 مخفی بر نبوده و لاله کشیده بی و این غنچه روی نماید کاستان
 بی خزان حسرت بنظر مشایده و درین و نونهای حیات بی موم نام
 بنایه برین صدای ندای **ارجع الی ربک** مگویش
 یکی رسانیده بنی نوع او را بفرز جواب **انا لله و لیل الله را**
 چاره بود و چون قلم عدم بر جبین وجود آسریده کشید غیورانه انقباض
 انقباض و پد فایده ندارد و بچند بنده که گردن نهاده و نماز بچند گو
 که فرمان نبرد و چو کازا امید کفایت سجاده و تعالی آن مرحوم
 بجات عدن جای داده و انبیا را درین صحبت صبر و جلال و اجر
 کرامت کند **نوعی که** انهای رای عالی آنکه حکم و لکن اصل کتاب

فی جواب در بخت از واقعه جانسوز و مصیبت غم اندوز فلانی رسید
 و لما خنق چشمها چو شمع در رخ ازان مهر سپهر معانی که
 خط سوار ی گشت و افشوس پس از آنکه فلک مکارم و معانی که
 از افق زده جلال در تنگنای حنیض و بال فنا و قلوب اعلا
 و ادانی منع وارد لکن حسرت برافروخت و صد در بار باب معانی
 بشرف افراق و اضطراب سخت که چون خورم جمله زین غصه درخت
 ورجان و میثم جمله درین غزیت رستا تنها چینی بدینا سوخت آتش
 در سر که بسکری بهین لغت سبلاست امید که ایشان سبلاست باشد
نوعی که که غزیت نکوه باشد **نویس** شمرنده ام را که در غزیت را

فرست نشد که خدمت آن استمان کنم اما بعد خواهم آن تعلیمانی
 قذیل و ارجابت بپوشان و ان کنم فی کلفت تکلیف سزاوار آن
 بود که درین واقعه و بسوز و حادثه غم اندوز احرام خدمت بسته در
 ملازمان آن عالیشان ادای شریط تعزیه نماید مگر در نیمه پیشانی
 در آینه بدم سوزا مگر از درونه سپیده پروان نماید اما موافق کار
 خاصه پای رترو جایل شد امیدوار است که بعد الیوم که کرجان
 برون بریم ازین ورطه مخوف آیم پیش پناه جان و روایم
فی جواب از حمده انواع و لنواری و اصناف چاره سازی که سبب
 باین سوخته آتش مصیبت و کد احسنه شعله فرقت از روی غایت
 و راه عاطفت ظهور یافته مگر در آن بیرون تو اندام و چو غایت
 تعزیه تو اندام و اگر چه درین اقدام مایه که دل پر مال فغان با آشتی
 برکشیده و دیده جان با کمال عبرت و اسحق عینا به من سخن
 رسیده و این نوع علم رسم راحت جرات این مصیبت رسیده
 و مواد سینه بی آرام کجاست مظهر غایت کشتی قاده بودم را
 غم بستر کن رسیده خط تو از سر مرا جانی و نوعی که فی جواب

بعد از اظهار تافت و ملتفت مشهوری نور سیکرد اند که عالم را بر یکجا
 آنگاه خیرست که درینجا بام نافرجام که فلانی از کوشش چرخ و دین
 و تائیر و سرپوشیدن نذای **ارجعی الی ربک و احسنه من**
 را لیکس جابت کشته روح شریفش از تنگنای قفس جسم هوای
 کلش پیش طیران نوده بچندان جنود و خرن و ملال رنج و کلال
 بر دل خرن جان بستلما استیلا یافته که شرح شکران و در عرض
 پناهن کجده و دورا الملک شیراز که این خبر و حشاش بر رسیده و خاطر
 فائز مکرر و مخزون کردید چون طواف احرار آسمان سافشان بسته
 حسب الغرمان واجب لا ذعان عازم درگاه جهان پناه بود بچینه
 پرستش نه مبادرت نمود که کس نکام ملاقات کرامی مشافهه ارم
 پرستش گهای آورد و فنی که وار و ادوی کیهان پوی شد شاکش که
 بندگان منبع الشان حسب الغرمان فضا توانان قدر توانان بود
 فلان لکه شده بودند دران تحینه بخیل مهمام شتغال از بند
 بدین چند کلمه مصرع اوقات شریف کردید بر صد آنکه صبر و سکینا بی
 شاعر و ساخته اضطراب بنما بند که مودای الموت کاسن کلان

شمار به جانمات پوشیده فی است و شربت با کوار اجل نوشیدنی
 لهذا خبر سیرت و رضا بر درگاه قدر و فضا نماد و غیر زمان
 بدست راوت فادر شمار و او پناهن نیست سرنگه ناز و بنا چاربا
 نوشید ز جام مرگ می کل من علیها فان امید که فرق فرقه
 نیکان نواب که باعث استقام عالم و عالمیاست در زمان
 سلامت جاویدان بود تا دامن آخر الزمان غبار انحلال
 اقبال عود و ولت ابدی لاتصالحش نکریده به جانهای غلامان
 بقیون و بلا کرد ارجان مقدسش و خاک پای مبارکش را دبا بنون
 و الصا و وایز و تعالی آن مسافر عالم باقی را از زانو مغفرت و رحمت
 بیاضند پس شسته آن والا جا را و رین صیت اجر بی چیل و صبری
 خربل و عمری ثویل کرامت فرموده آنچه از غم جویم مغفرت کشد
 بر عود و ولت آن والا منزلت پفراید بالنبی و عترته الطاهرین
فی الکتاب و هو ابره که تب شخصی و کشتی محبوبش بود باشد
 سفینه حال این کینه در گرداب اضطراب قناده زمانه پوفا ابواب
 فشار روی دل نیکاک ده نه گری که آب زوال تعقد و نوازش

کرد و شفقت از چهره این دانی بجز حیرت شوی و نه مهربانی که بصفتش مبد
 ز کلمات اندوه آینه سینه این معبد بند پریشانی بزاید لا حرم سینه
 از شکست خفته و زبانی چون آینه سینه میکوبیم فی رنجیم روی
 یاری فی زیار امید لطف آه چون من میرم بخت بختان بباران
فی جواب غمگین دل ز کار فرو بسته مباش کردم صبح شایانی
 انعام نسیم از غمهای صیل زین شب بیدار کرد و از غمهای قید اندوه
 بناید خورده که حضرت یوسف علی بنیا و علی علیه السلام بعد از **نضیع**
سینین خلعت کذلک مکتال یوسف پوشیده
 و حضرت یونس بعد از گذشت در سجن بطریق بی شراب خطاب **فا**
دیکه پوشیده امید بفضل منقح الا بوالاست که غم پر افواج
 ابواب بجات روی نماید و تبارش صبح خلوص ز افق عیب چهره
تبار بساطش گزاینی بکلبه کشاید و نگاه آید بد بد
فی الشکایه انقلاب از مننه و اهل زمان و غمهای روزگار بشاید است
 که روشندان چون شمع از آتش سرنگ کرم بر روی نرو میریزند
 و غما و زمانه خدا بر غمیه که عاقلان ننداید و سحر سراسر چاک هر دم غمی

سر و میزنده از وی چشم و داری و مروت سوال است و نه دیده بر
 و ملاطفت آن سوال کجاست بر و سر کن بکینه که کشفش قدرت
 مستان که کشفش جام که شمشیر و دروغ از خوان زمان که
 که بد عهدی و جهان شکنی بر با چنان بسته اند و بر مرکب تعلقات
 پیروغ و تکلفات آسجده بدروغ شسته نقد مهریشان چون
 روزگار بی اعتبار همه حال کردارشان پیروغ و بنای نهادن
 بر دروغ و بناخن خفا چهره و فاسخ باشند و رقم باری به شیخ دل
 از آری از صفی و داری می ترسند که با افلاک بجا پشته از روی
 انصاف بی اندیشه بجهت آزار این کینه پشت پر پشت باز نهاده
 و بسپهر پیراه مساعدت دست بدست داده و بدست
 این فقر خیال فراغت در خواب ندیده و چهره استقامت در آینه
 تصور مشاهد نموده سانی بخت انجام مرا در جرم در کام این نشسته
 میریزد و نه بهی حمت کوه ملا و شفت از زبانه کمره بر جبین و آینه
 از سر گذشت و روزگار فراغت و خرمی پر شسته و ارا الملک
 از غمهای جنود غم و غم و غم خراب می نیم و سفینه آمل را از محبوب

عواطف ملال کلال مرغ قاصد انقلاب می یایم لاجرم چون گرداب
 پریشان جبران مبردم کرد جهان بی سرو پایمیدوم چون حکایت
 کشایدتین فخر ز حدافروخت و بدایت کتابت حال از نهاد
 پردن زیادتیی که موجب طالع خاطر دوست است اطباء نمودن
 غرض از طول کلام آنست که دل برنجو که باید ساغر سرور و سرور
 اختیار و فو و قدح غم و مبدوم در پی کشد و جان مجور که بر قدم نهد
 و بقای جیات بهای غمت می شتابد زمان مان شربت
 بکام میرزد و امید که عاقبت بخیر و **دنی** بهر همت از این سستی
 و بر مرابی ضماریض مافیه و کله آفت زمان بکافه انام احاطه تمام
 دارد و مضامین دوزن بر جمع خواص و عوام تسلط لا کلام شود
 روزگار نه بر کف دست که تا عاقلان بر مینزد و گردش فلک
 نه بر یکف دست که جاهل از آن حذر نمایند اما نسبی این وجود
 از آنست که محنت را در دام و شفت را دوام نیست ازین جهت
 کبکی مرغ ای دل مشغولم که آید چنان کای چنان چنان باشد
 و یوفایی اصدافای مجازی و مصاحبان قدیم در مقام و غایب از غی

از

من الشمس است پس از این دنیا دنیا پنداشتند از نظر مذکر بیاید
 و وجود ایشان را محض شرباید شناخت قطع صحبت کردن از این
 حضور و خوشتر است که حضور را موافق حضور و خوشتر است
 مدعی که جنتش هم نکرده و طر از چنان مردم نصیر و نیکو
 انبای زمانه را قدم بر شیطیات لغش مصروف و غمان غریب
 بصوب بیا و بسوس عطف پس از این دنیا چشم امید واری
 از قبیل محالات و این را دوست حقیقی نباشد شری از مقوله
 محلات **یفعل الله ما یشاء** بر جای مکنونات روان
 و امر مطلق **و یحکم ما یرید** بمیدان موجودات در جهان
 سر زنی که اندیشه رنگ آن بر لوح ند پر کشد بر شحات نقد بر
 شسته کرد و دو مله فونی که خیال جهان سیمای شیش خاطر
 رنگ فسانه کیر و پنجاه فرمان برداری بناید و غیره غرض
 نشاید رضا داده دیده و چنین که کشتا که برین و تو در اختیار
 کشتا دست پس حکم **انا کل شیء خلقناه بقدر** عطا
 بنده و وصل شود از خزانه ارادت الهیه و اگر مایه نازک

و حکم نافذ

از کارخانه شیشه در شاهی فرستاده درین مرحله بفرموده رضای پادشاه
 غرض از اینست که در این زمانه **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ**
 از شربت مراد محفوظ شود و اینست که در این زمانه
 رضای پادشاه بفرموده رضای پادشاه
 و فیوضات و مایه سبب جانی است که چون بنده را دولت میدهد
 اشترک الالباب و مکل علی الاشیاء غم الاولیا و حق و مبدول سفیایه یار
 نوحه از حد مضائقات برافه بکلی متوجه درگاه آنحضرت گردند
 ازین وی و محض راحت باید داشت و بخت را بدین وجه عین دولت
 با پیشداشت بزرگچرخ همان عیشها و نشاط و بهار است
 در صفای مراد بهار است اصحاب انشورال بی غل غش را در فیهام
 ما اصحاب من مرضیه ساجده اند و اصحاب یقین قدم محبت در میدان
 خشن **ان نکرهوا شیئا فوخرکم لکم** نهاده اند لهذا در محبت
 غایت حضرت باری است شاقی روح امیدواری بنمایند
 و بفرموده **یکشف الستور** از باض فیض پروردگار می آید
 کامکاری میکند جمیع علاج این مقامات که برستم تحریر و در آورده

از

است که از اینج قوم بکشی که راه ساکنان **وَمَا صَبَرَ إِلَّا**
بِاللَّهِ است انحراف نمایند و بفرموده الوافی **ان الله يحب الصّائرين**
 نمک و نمک که باندک زمانی از قهر جاده ادا و عدالت با وجع
 و حرمت خواهد رسید ان شاء الله تعالی **در اعتدال نویسد چون**
 در بنوفا از کفره ارباب غرض فی قلوبهم مرض طبع سلیم ازین بنده
 قدیم بر جاده عبودیت مستقیم انحراف و اعراض نموده اگر چه چشم
 داشت است که آن عالیه القصر و حبس نماید و سخن و دنیا
 منافق و باره و و پستان صادق شنوند و بعد از صدق و کذب
 آن بهر جرای عالی افضا نماید عمل و نماید از ضعف طبع
 این لغات از کلمات شفاق آن مادی علی الاطلاق برینال
 این بی راه و روی نوزند امیدوار است که در ایام خدمت آن
 عالمینزلت بنا بر ضعف جانی که **خلوة الانسان ضعیفا** جمیع
 صادر شده باشد بادی مراحم و غنایات که لازمه و انچه
 صفات ملک است ناجی برای این جمیع گردانند از هر خطائی
 غلط عرض شده است که عفو کنی از گریست است **فی جواب**

الزام سلوک جاوه محبت و استیلاج منهاج مهر و مودت تفضلی
 شد که بعد از آن عزیمت بلده و دو قلم حضور بر صحنه برپا
 و جمعی که داعیه فساد داشتند غایبانه سخن گفتند و هجرات کشتن در حق
 داشتند چرا که پوسته صفیون **و آن جاء کوا فایسوی بنیاء**
 برضیایین داعی دولت قاهره میدانستند که طاهر و مبرین است
 خاطر من کل الوجوه جمع دارند که بیان است زبانی طریقه که درو
 مجال خلق ناشد و بود **و بی دیگر نظر است که جماعتی حسدا**
من عیندا نقیسم و اینها را در رشته سیئات اشغال نمید
 و فعلی را در کسوت قبح بازمی نمایند پس معقولات ایشان
 مودون و مقالات محال نشان میشوند و در طریق مودت و سبیل
 موجب بغایت پیداست **و سخنهای دشمنان حسود**
 دوستان را در دست توان **فی جواب چون** برصفهون کلمات شریف
 که منظوم را برآوده بود و موضوع است که آن کلمات بنا بر اغراض
 و یکدیگر بی شک باطل است و حاصل است که ترنات اینها هیچ
 قبول وصول نیافته و نخواهد یافت خاطر جمع دارند که سرکنه که خوشی

از این میشد فهم که گفته داشتند و انکاشتش **باب پنجم در چند مسئله**
و تعلیق و تفحاه و در آمد مکاتبات تعلیق تصدی شرعیات بدین
امشله شرح شریف انکه شما و معتبرین و که خدا بان و سایر مظلومین
 فلان بدانند که جماعتی که قبل ازین در مقام شریعیه سلمانان آخند و میکنند
 بودند فلان و فلان بنا بر طوره عدم معرفت و استیصال ایشان
 بشغل فرموده موجب مثال علیحضرت شیخ الاسلامی از ان منع کرده
 و ایشان را به کثرت شکات و توشیحات و صورت معاملاتی
 المقدمات بشخصی غایب احتیاج است و در رفع احوال خلاف ظاهر کرده
 و ارفع ضرورت ایشان در خصوص امر فرموده بود و ممکن در ان کرد
 فعلی فاعلی باید که ایشان مومی البیاد در خصوص امر فرموده ممکن و میند
 و اعزاز و اگر اتم بجای آورند و طبقه فلانی انکه از خصوص امر فرموده
 تجا و زخم و و اصلا و مطلقا توقع نفع مال از احدی بوسیله
 مزبورند داشته باشد و از شبهات اجتناب کند و نوعی باید که
 و از امر فرموده روزی حاصل نشود و باعث برکت و دعای خیر
 بچند ذات اقدس نواب کامیاب بسمایون کرد و در باب اتمام

تمام لازم دانسته در عهد و سناسپند نوعی بکربردیم **فصل دوم**
بنابر طو رسد و صلاح فلانی که بزبور فضایل و صلاحیت است
از ابتدا فلان منصب جلیل العتد در فضا و تصدی شرعیات فلان
بشمارا لیه خفض و مرجع منو که بلوازم امور مذکور از کتب صکوک
و مجلات و اقیاع عقود و صحیح المقتدات و تمت مواریث و ترکات
و ضبط اموال عیال و مجانبی سفها و تعدیل میزان و یکسان اوزان
و تحریر خلائیق بطاعات و عبادات و سایر ما یستحق بهمه ذلک
قیام نماید برین که خدایان انجا شمارا لیه را تصدی شرعیات ایجاد
اوام و نواهی مشرعه و را مطیع و منقاد بوده اسانید و مجلات
خود را بسجیل و سبیل ساخته معتبر شناسند و دیگری در حکم و تعلیم
شربک و بهیم سازند بر او آنچه فضا و زمین مثال نویسنده چون
بعضضا ای که بریده و **وَلَا تَدْعُ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْفَاسِقُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ**
الْأَعْرَضُ برسا لکان مسالک شریعت و ایمان مناجح طریقت
لازم و مستحکم است که زمانم اختیار شرعیه بر محل را در فتنه اقتدار
کند از آنکه عالم معاطم و منبه و عارف به عارف یستسبیه بوده باشد

و اقام

لازم

که ترغیب و تحریص خلائیق بطاعات و عبادات و ادای صلوة و نماز
زکوة و منو و دهام معروف و نهی از منکرات و رفع منازعات و برقرار
در رفعت مصالحات نماید تا آن عرصه از فضا و داخل مصون و محفوظ
نماید امدا بموجب مثال لازم الا مثلاً شرع شریف که در زمین
باقیه تصدی شرعیات فلان انجلیانی که بزبور فضل و صلاح و دین
و خوف خست حضرت باری است پس نه و پراستد است معوض
و مرجع کشته است که بواسطی اجماع مذکور و لوازم آن اگر کتب صکوک
و مجلات و تحریر و ثابین و مستکات و اقیاع عقود و انکسجه صحیح المقتدات
و استماع مافیات و قطع و فصل آن بطریق مصالحات و تمت
مواریث و ترکات و ضبط اموال ایام و عیث مجانبین و ترغیب
و تحریص خلائیق بطاعات و عبادات و سایر ما یستحق بهمه ذلک
جائز که قیام و اقدام نماید و شاه راه شریعت را بخطوات **وَادْعُ**
بِی النَّاسِ أَنْ يَخْلُقُوا بِالْعَدْلِ مسلوک و از بنابرین کلام
سادات عظام و اصحاب کرام از شراف و مشایخ ذوی القدر
و دار و عنان و مقصد یان و کلا نگران و کد خدایان و سایر

وابقاع عقود و مناکات و کتبت حکوک و مجلات و قسمت موازین
 و ترکات و تعمیر ساجد و مدارس و قبا و انجرات و اخذ احکام و کوفه
 و ضبط اموال بام و عین و مجامین و سفاهوت و فرو کدشت
 تمام و در جمع مواد و عای خبر بجهت دانت اهد پس ارفع سالیون
 صدر از جان کرامی اقرار شری و حاصل نماید **تو بی بکر در غزل قاصد**
در ضمنی نوبت متصدی و کلا تر فلان محل را اعلام آنکه چون
 مذکور شد که فلانی نسبت عدم علم و تقوی موسوم است و تصف
 و در تعالی حکم قضایست **و من کنه کما انزل الله** بصفت
 و درین مان و اوان با تصاف با بن صفات و عدم استحقاق
 ذاتی و استیلا کسی منصب قضای و شریات انور خطه فلان را نموده
 چنانکه مثال شرع شریف که در ضمن سبب منع اوارین مرغ صد و
 یافته و ال ناطق است و اما سبب منع و ابتغاء لما سافکن
 الرجوع علم و ده از مضمون حکم شرع عالی اعلاء الله و امضاء و اخذ
 علی شاکله محقق و تواتر و زنده و چون محتوی و مسطوی است که
 مشارالیه چون مطر و دود و در اصل است و از سوا این بام لی

از ارتکاب از خطیر منفع و با عدم صلاحیت مستعد این هم با ذوق
 و مخصیبت می باید که تا صلاحیت خود را در امر مذکور ظاهر شود
 ناسزا و اعتناق و اعتقاد آن امور از تعالی حکومت و نصیب شخصیت
 و عقود و کج و غیر ذلک من الامور العاده نماید که بخواهد بر نفوذ
 و استیلا جاری است و نوحه او در امور مذکور به باعث عدم و
 و بنیات امور و اندر پس شاعر شریعت اسلام خواهد بود **سبک**
نمونه تجار ضرر دار آنکه جماعت تجار رفیع مقدار و مترو و درین
 آثار از عرب و عجم ترک و دیلم و سایر طوایف امیر حسن و تعالی
 احوالهم و انج با خبر آما لیم شفت کونا کون و نواز شات از حضرت
 نواب کامیاب شرف سالیون ستظهر و ستوفی بوده اند
 کمی حمت و الا نعت و حکمی نسبت خبر انیت ولی نعت حقیقی که با
 بقربانیش و مصروف بر آنست که همواره نمایان احوال خبر تال
 ایشان از استغنی و غنی و شالی و سرت حمل و شیون کشته از با
 شرطه و نفی بروی بجا فراغت و لجه عاشیت تر و دموده ما دم
 زبان از کسیر شکر شری کام و از فوائد و منافع سود و معامله

کامیاب و مقصی المرام باشد و از سر فراغت خاطر بد جا کوبی و دوا
 دولت روز افزون و خلوص جاه و جلال بد بقر و شش قیام و اقدام
 و بر بندگان درگاه خوش شنباه لازم است که بخواه العبد بایست
 ملو لاه این غلام غاشیه طاقت و فرمان برداری بردوشن
 کشد بیاید که با خاطر بی همه نظر بالغ بال طریق آمد شد مغشوع و کشا و دانه
 احوال احوال خود را احوال بنا بر وسوسه اصل کرد و بیده هر که اراده داشته
 باشد بفرستد **نوعی دیگر بجهت شنباه** چون همیشه خبر امنیت
 و عوار و محنت و الاغت بران مصر و محنت که غایت احوال خیران کجا
 رفیع مقدار و مترو وین خیر مدار از غریب و عجم و ترک و دلم و سایر بطون
 حسن نقد تعالی احوال را از منتهی خوشحالی و مسرت حمل و شجون بود
 و نظارت خاطر سر به بیا و راه و شد فایده کسی را بایشان رجوع
 نبوده بجز موقوف الی اموال اسباب ایشان نکردند و بجهت رعایت خاطر
 ایشان معین باین تدبیر لازم و امنی از ناصیه احوال خیر مال غلامی که
 بر بورد رستی درستی و نیک نفعی کم طبعی است دست ظاهر و مود
 بود از اندای غلام ضابطی بنکس رسد رفلان ایشان را بفرستد

دفعه

شخصی

مود که بواسطی امر مذکور و لوازم آن قیام و اقدام نموده با تاجار بنده را بوجه
 احسن سلوک کرده نوعی نماید که بکلی از راضی خوش بود و در سکر
 کشا و شیشه شیرین کام بوده باشند بنا بر ترفیه حال تاجار بنده را بفرستد
 شد که عشاء را مستعد باشد از مود و دست و را العمل موجب منمن باریفت
 نماید بیاید که با خاطر بی همه نظر بالغ بال طریق آمد شد مغشوع و کشا و دانه
 احوال احوال خود را احوال بنا بر وسوسه اصل نمود و بیکس را ده داشته باشند
 بفرستد که احراز قدرت حساب و زیاده و بی با ایشان نیست و نخوا
 بود و وظیفه رفعت پناه شمارا لیا که نگذار که احدی منته و افش
 ایشان را بدون رضای ایشان بیع نمایند و در دست کام و در و نازل
 مناسب جهت ایشان معین کند که احوال احوال خود را در اینجا بکشد
 و بیج افیده را بکند از آنکه هر مود اموال اسباب ایشان کشیده
 تکلیف و مضرت متاع بایشان نماید و در رضا خاطر ایشان گوشید
 و فیضان و فائق رعایت و عزت ایشان فوت و فرو گذاشت ننماید
 و چنان نماید که در جمع مود و دعای خیر بجهت ذوات معسرین اب کامیاب
 اشرفا خدمت باین ذخیره نماید **تعلیق در باب تخفیف رعایا** که

خیر

چون عوارض محبت بلند و نیت ارجمند بنده کان نواب کا بیابان
 رکاب قدسی القابل شرفا قدسین رفیع اجل مایون اعلیٰ شای ظل
 الہی کہ صد نزار جان کراچہ غای تم نایشین با و مصروف بر آفتاب
 کافہ طایا و عائدہ بر پاکہ باج و دایچ حضرت آفرید کا رجل شانه و ششم
 در سایہ حدیث و اوستری و ظل رفعت و رعیت پروری نواب
 مایون از ابواب ششم و غدی مایون و محروس بودہ فارغ البالی
 کاری و نکو کرداری و نفع جوئے غای از باغالی پادشاهی مشغول کرد
 ابتدا بود ای احب دنیا بلو لار با بندگان در کادہ سدرہ اشتباه و
 و لازم و فرض و محکم است کہ غاشیہ متابعت و بندگی بردوش جان
 کشید و غفلت جو و اعتساف را با نوار عدل و داد و از صغیر
 احوال عجز و زود و دہشت زار زبردستان را از رشحات سبحان
 انصاف محض و بیان سازیم و در دفع امور مبدعہ و رسوم محدثہ
 کہ نہ آئینہ نتیجہ غای خبر و مواد ثبات دولت روز افزون مایون
 مساعی چیلہ عقد ہم رسام کہ آنا فانا تسبیح آن روز کار فرخند و نا
 مایون و اصل کرد و در وقت کہ حسب افزان و اجبل از غا

غان غرمت سجدہ باز دید فلان محل انعطاف داشت و اردو داشت
 منہیان صادق القول لغیر شریح حال رعایا و اسد سلام آن کشت
 بعد از تھنیر موضع چوست کہ از تحصیل توفیر جناس نظم فاشتر
 عجز رفعت و غر و رعایا عجز راہ یافتہ و از غفلت زجر فرار آمل
 سکینہ انجا از حالت اشباع افتادہ بنا برین عمل موجب اصلاح
 و مضد بان انجا را حاضر ساختہ کافات اعمال شبنم کی لک
 کوب شخبہ تا دپ پندہ ساخت و بچہ تحصیل دغای غیر تھنیر عم
 رعایا از اسیدی فلان توفیر محصولات ایشان را تجتصف و تصدق
 فوق و قدسای بندگان شرف مقرر داشت کہ من بعد از عہدہ
 جمیع خانہ نوئی خود بیرون آیدہ از صد من تا صد من از آن کہ در تھنیر
 و آبادانی کہ از محصولات ایشان توفیر ہم رسد مخصوص حق بایم
 مخصوص رعایا بودہ باشد مشو فیان عظام حسب الماسطور مقرر
 توفیر محصولات الکای مذکور را از دفتر جنس لاج منو و ابواب حوال
 آرا با کلیہ باج و خمر رسد و دہشتہ شاندہ و دہشتہ و دہشتہ
 مرد و در کادہ الہی شمسندہ رعایا و فرار عان و عوام کثرت

محال نگردد بهر ابواب شمال بود این عارضه را در باره خود ملاحظه
 و مودبانه از سر فرنگ بالاطمینان خاطر لایا و نهارا عیال
 دوام دولت ساجون روز افزون است خال نمایند **تعلیمه کلاسی**
 بنابر مقرر است بیست و نه روز و بیست و نه روز و بیست و نه روز
 فلانی را از تبتا فلان منصب کلاسی ویش عیندی فلان محل
 بلا مشارکت غیرین جیشا است خال بشا را الیه موقوف مرجع نموده
 که بواجبی با هر مذکور و لوازم آن قیام و اقدام نموده و مستقیماً از
 فوت و فرو گذاشت نمایند بنابرین ارباب و که خدایان و رعایا
 و سایر مومنان آنجا مشارالیه کلاسی است خال خود دانست سخن
 و صلاح حسابی مشارالیه که برآیند در باب نظم و نسق و کثیر زراعت
 و آبادانی آنجا که در هر روز و وقت توپجات و تخصیصات حسابی گذران
 حدود و واقع شود و موافق سیاست شهریار مذکور که توجیه و تفسیر
 همساز می نمود و چیزی موقوف ندارند و اعزاز و اکرام مشارالیه را
 بجای آورده و رسوم امروزی را موافق معمول سنوات و سنج است
 مخصوص و دانسته و تبتا شهریار مذکور آنکه بار رعایا بوجه احسن

سلوک نموده و کثیر زراعت و آبادانی آنجا سعی موفور بجای آورده
 توجیه و تفسیر که واقع شود و حضور که خدایان و رعایا و سنجین آنجا
 توجیه آورده یکدینار و یکدینار رستم و زیاده و نموده از سنج است
 تبار و نماید و در جمع مواد و عای خیر بجهت ذات قدس ساجون
 نماید و در عهد ششماه **نوعی دیگر بطریق مضامین** آنچون عوار
 ممت بلند و نیت اجتناب کند کان نواب کامیاب سپهر کاتب
 قدسی انصاف شرف قدس رفیع اجل افش ساجون شایسته ملایمی
 که صد ستر جان کرامی اقبال و بلا گردان خاک پای مبارکش
 بر فاسیت حال رعایا که و ادب بدایع حضرت آفرینگار عراس
 معظومت و در بنو لا رحمت پناه عزت و سکا و زنده اقبال
 و العشار شهر یاری فلان بدرگاه جهان پناه رفیع بعض ساینده
 بود که از قدیم لایام کلاسی ویش عیندی احشام مصری موب
 پوششجات عارفان سنج با و احدا و مرجع بوده و حکم جهان
 آفتاب شعاع تعبد و اعی دوام و ولایت قاهره روز افزون
 صا و نموده که در جزو تحقیق رسیده هرگاه رعایا احشام که

بجای نری و ریش خندی رفعت پناه شهریار مذکور قابل باشد
 بشا را لیه و پد که با هر کلاه نری و پوشانی اشام مزبور قیام و اقدام نمود
 و رجعت رعایا و آبا و اائی و رفاهیت و سعوری الویس و اشام
 مذکور کوشیده در میان عابا و اشام کلاه نری بوده باشد و در
 اشام مذکور فضایی ساختن را سواى قضیه خون که بدو ان
 دارد و در صورتی که ریش نری بند برین داعی دوام و استقامت
 بحقیقت رسیده چون شایسته محضی مبرکه خدا بان و ریش خندان
 اشام مزبور را برآورد که از حسن سلوک او راضی و شاکرند و جمعی که
 استیجاب نمودند و متغی لفظ المعنی تصدیق نمودند بنابرین از آنجا
 فلان منصب جلیل القدر کلاه نری و ریش خندی و سواى اشام
 من حیث لا یشکل الی الانظر و بشا را لیه عوض و مرجع نمود که بخوا
 بام مزبور و لوازم آن قیام و اقدام نموده و متبقی از دقایق وقت
 و فو که داشت نماید که خدا بان و رعایا و ریش خندان و غیره
 و سرخیلان اشام مزبور حکم جهان مطاع عالم مطیع را فدا و باده
 داشته لوازم مزبور را مخصوص او اندازند و از سخن و صلاح حساب

او سپردن از قیام و متابعت شایسته ای آورند و مشروبات
 و جمع مهمات و وادار کنند و یانی خود را بوقوف و شعور و در میان خود
 ترجیح و تخیص در بنا و در رسوم مزبور را موافق معمول سنوب
 و هیچ استمرار مخصوص او دانند کاشته دار و عکبان اشام مزبور
 قضایای ساخته سواى قضیه خون که بدو ان نسبت دارد و در صورت
 موافق الیه پیش نری بند و طبقه شهریار مذکور را که با رعایا بوجه استیجاب
 نموده درین باب دعای خیر بجهت ذات مقدس اب کامیاب شرف
 ارفع که صد هزار جان کرامی فدای ناشی از حاصل نماید و نوعی نماید
 در توجیه و تخیص شتم و زیادتى واقع شده و حکم خدا کمال عاقبتی
 عفو دولت ابدی الاصل الی اشغال نمایند و در آبا و اائی و سعوری
 اشام مزبور و رفاهیت حال رعایا کمال سعی بقدر رسانند که خدا
 و رعایا و سواى ریش خندان اشام مذکور حسب المصور مقرر داشته و
 تصدی او را در مزبور نوی و مطلق است و بگری با او سهیم شریک
 سازند و از او احترام و بجای آورده از مظالمین زمان و احوال
 الاذعان که در باب کلاه نری شایسته در شده و بجا و سزاوارست

و در عهد شمسند **فصلی** **نقدی** چون بجهت نظم و تسبیح سرکار حق
 شریفه و جو و شخصی ضرورت که بکلیه اوصاف و راستی و کم طبعی
 محلی و بزور دست و بیک نفسی مصف و مزین بوده در استر ضا
 رعایا و کثیر زراعت و عمارت و آبادانی و قبول سرکار خاصه
 شریفه کوشیده و ساعی چپایه منصبه ظهور رسانده مصداق این حال
 صورت حال فلانی است که بطور انجمنی زنا صبله حال و طاهر
 و مویا و بونا برینا زانبدای فلان نقدی نقدی و صبیحی ال
 فلان محل را من حيث الایست خلال بشا را لیه موقوف مخرج نمود
 که کما بحسب بیغی مریذ کور و لوازم آن قیام و اقدام نموده و منصبه
 از دقایق فوت فرو گذاشت نماید و کثیر شرب را الی سال پادشاهی
 و عمارت محال افتد و در آن کوشیده چنان نماید که حسن بی ایزد
 منصبه ظهور رسد بنابرین کلاسر و که خدا بان و لایات و رعایا
 و سایر موقوفین بخاشا لیه را مستغلا مقرر و امضای انجام داده
 مال و سال پادشاهی موقوفی معمول سنوات و پنج استمرار بموجب الیه
 و برات موی الیه جواب گفته چیزی نزد خود موقوف ندارد و اعزاز

و اگر

و اگر ام مشا را لیه بکای آورده از سخن صلح حسابی و که سرانیه در باب
 کثیر زراعت و عمارت و آبادانی انجا که بدین روزنه رسوم او هر
 مزبور را موقوفی معمول پنج استمرار مخصوص شرا را لیه است نه دیگری
 با و سهم و شریک نشا زنده و منصبه صدی موی الیه کما رعایا جو
 احسن سلوک نموده در وصول الی سال پادشاهی و کثیر زراعت و عمارت
 و آبادانی و جمعیت رعایای انجا موقوفی استقام نماید که مزیدی بران
 منصوب نباشد و در جمیع مواد و عای هر چه ذرات اقدس الی
 لغت تحقیقی که جامع قربان و بلا که در نشا و حاصل نماید و در باب
 استقام قیام لازم دانسته در عهد شمسند **تعلیق** **که خدای**
سفیدی انکه چون که خدای و ریش سفیدی موقوف است برای رعایا
 و دایع بدایع حضرت آفرید کار جل شانه اند بنا بر استر ضا رعایا
 فلان محل که در یوقت بجهت و راده مذکور است نه که از حسن سلوک
 فلانی راضی ندارد انجا فلان ملک که خدای و ریش سفیدی رعایا فلان
 محل را بشا را لیه موقوف و مخرج نمود که بواجبی مریذ کور قیام قدام
 نموده و فیقه از وقایع لوازم آن فرو گذاشت نماید و توجه و موی

در آن حدود واقع شود آنچه کائنات و مقصدی آن محال است بدین حد که
 موافق حق و حساب رساند که خدای عز و جل و حضور رعا یا رسد
 انجا را موافق حق و حساب بنویسد در او و بهتری زیاده بنویسد و به
 بنا بر او و به ستم و زبانی نماید بنابرین رعا یا مذکور مشارالیه را
 که خدا در این بنده خود داشته از سخن صلاح حسابی او بیرون
 نرود و در طهارت اعزاز و اکرام گوشتند و طبقه که خدای عز و جل را
 بار عا یا بوجه پس سلوک نموده که بنابرین رعا یا رسد و زبانی
 نموده در جمیع مواد دعای خیر بجهت ذات اقدس لی نعمتی حق
 که جامع بر باشد از حاصل غایب **عقله اجاره** **فیوج** آنکه بنابرین
 و دیانت و حسن سلوک و کار دانی فلان در محال فلان اجاره
 فیوج الکافرس از زبانه و باوکات و داراب و باوکات که
 ترکی و کار زدن افت ریش را لیه رجوع نموده که باوجی بازم
 و لوازم آن قیام و اقدام نمود و همان قدری کا و لیان و لولیان
 مشهور و خطیران موافق و حساب و دستور العمل ذیل اصل و فرغ
 بقرار ده و دوازده که جمیع قریب استمر استوار است زیادت

و همساری از باب حواله و پوان نماید
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

که وانی شندی که بدو ان داده احداث چاعت مذکور پیش
 نموده خواه آنرا در وجه بزرگ داران و بوان همسازی نماید و
 رفعت پناه مشارالیه بگویند با رعایا مذکور سلوک نماید که گویا
 و شتابت از داشته باشند و هر چه بحال بدعا گویی و انشا
 نوا کتب با شرف و رفعت مایون شایع علی که جامع بترتیب
 کرد و انشای او حاصل نماید و کلا و او و عیال و کلا اثران مستعدان
 و امیر خوران او با قات و جمع موا و معاملات کلا و لیان و لو
 مشارالیه منسوب و تعلقی است و خوران نموده و را در او حساب
 مستاجر و مستعدی مذکور و در معاف ندارد و در مقام حساب
 واری و حمایت خلاف حساب چاعت مذکور و بنوده باشد و
 نمایند که مال بوان و وجه جاریه بوصول سیده نقصانی در مال
 و اجاره و بوان واقع نشود و در عهد و شناسند **تعلیق چکان**
 آنکه چاعت کلا و داران فلان و فلان را اعلام آنکه در معاف فلان و
 چوبان یکی کو سفندان بزرگ ایشان با جاره رفعت پناه فلان
 می باید که وجه سر کلا و سفندان کو سفندان بزرگ خود را از فرز

شماره شناختن مستاجر مذکور و دستور العمل و بوان بدو بوجوب
 حاکم
 و در هر چه
 همسازی نموده چتری از وجه مذکور و خوف ندارد و در زمین شما
 شناختن چتری پوشیده و پنهان داشته در مقام حساب
 باشد و اگر در شماره آن حرفی داشته باشند اختلافی بوده باشد چنان
 حسب حکم جهان مطلع آفتاب شعل قهرم بر شناختن است از فرا
 فنی که شناختن حسب الرضای ایشان یا نمایند از عهد و بزرگ
 آمده و موقوف دارند مستاجر مذکور حسب المصطور مقرر داشته
 و هر سر کلا و سفندان کو سفندان بزرگ چاعت مذکور و اموی و
 العمل و بوان با زیادت نموده بزرگ حق مزاحمت نرسد از عهد و بزرگ
 مستعدی و او و خور و کلا اثر و امیر خوران و عیال هر محلی که امداد و
 مستاجر مذکور بجای آورده چنان نمایند که وجه اجاره و مال بوان
 بوصول رسد و در بزرگ با تمام تمام لازم داشته در عهد و شناسند
تعلیق و در هر محلی محال آنکه حسب حکم جهان مطلع آفتاب شعل

مقرر شده که محالی از محال فارسی را در عهد از دیوان علی نقی بن شود و اگر
 مذکور احدی که در آن محال واقع شود و سواهی حادث از بعد که بدیوان
 در حضور کاشته شده اینچنین پیشتر نموده جوهره فرخنده و در آن
 مجرم باز یافت نموده اگر آنرا سال چندی زیارت و جبهه بوی زیاده بود
 باشد به جهت دیوان ضبط و اگر کسی نماید و به تنگسیر توجیه در آورده
 باز یافت نمایند تا بر حسن معنی و کاروانی و ظهور راست فغان
 در محال فغان نویسد که سر رشته بوی فغان محل را بلا مشاکرت
 جوهره را به موقوف هر جرح نمود که بواسطی امر مزبور بهیام و اقدام
 و فقه از دفاعی فوت و فرود گذشت نماید بنابرین کاشته و در
 محال مذکور احدی که واقع سوی مضینه خون که بدیوان متعلق است
 در حضور وزارت پناهش را به پیشش نموده چندی پوشیده
 نثار و نمانش را به سر رشته منقحه بران درست دارد و وظیفه وزارت
 پناهش را به آنکه سر رشته منقحه بر حادث و سلامی و غیره دارد و
 مزبور درست است مگر که خدا بان و انشا اینجا رسانیده چنان
 نماید که چندی فوت و فرود گذشت نشود و بار عایا به جبهه سلک نشود

در جمع مواد عای غیر محتمل ذات مقدس با نعمت یقی که جامع نظر باشد
 حاصل نماید کاشته و که خدا بان و رعایا محال مذکور حسب المسطور مقرر
 و وزارت پناهش را به را و زیر به استقلال البته اغراض و اگر
 او بجای آورند و رسوم امر مذکور را موافق معمول سنوات و نسخ
 محض و او است در اندا و اعانت حسانی و خود را معاف نماید
 و در هر باب تمام تمام لازم داشته و در عهد هشتاد و نه
فرا محصل که چون بنا بر حسن معنی و کاروانی فغانی منقحه که
 با تفاق فغان فغان محل آمده و ملاحظه محمولات شتوی محالی
 چون شایهها و سراج بواسطه فرا محصل شتوی پناهش و
 آسوده و شونده با تفاق فغان ملاحظه محمولات شتوی اینجا نموده
 از قرار واقع که ملاحظه نموده اند مقرر دارند که رعایا از ان قرار
 واده شرط نامچه مبرانشان باز یافت و شجوه از باب حوالا
 نمایند و نوعی که نقصان کمال دیوان و سهم رعایا واقع نشود و
 منقحه محمولات شتوی اینجا درست نموده بشا را به پاسپار
 بخیر آورند که مستوفیان انان قرار ابواب جمع مقصدی

کاشته شده و در آنجا که پناهش را به

حواله برات وارن و تحسین ازان یوان اعلی نماید درین باب تمام
 تمام لازم داشته در عهد شناسند **نوعی دیگر** چون سیادت و نجابت
 پناه فلان بدیوان اعلی رفته بعضی ساینده فلان مبلغ از بابیت
 مال جهات و جوایز فلان محل سبب و غرض الدوام و مقرر و مستقر
 و مشارالیه که وفات یافته و ارث وی منحصر در دوسه برادر است
 حکم جهان مطاع با پسم خود و برادران نموده و از تصدیق و توفیق
 عظام کرام دیوان اعلی چنین ستفا شده که مبلغ فلان موجب
 احکام مطاع نواب حجت مکانی و نواب یکیتی پستانی بیوزغال
 و الدسیادت پناه مشارالیه مقرر و مستقر و نصیب بیوزغال
 فارس که وزیر انجا بعد از فلان ام فایحان بدفترخانه فرستاده و بیوزغال
 مذکور با سهم الدوام و رخت و قیصری نوشته و تا حال حکم تغییر آن
 بدفترخانه مانده و نسبت احکام مذکور بعضی تغییر ندارد و حکم
 جهان مطاع آفتاب شعاع با برین صحنون صادر نموده که چون از تصدیق
 مستوفیان عظام چنین ظاهر شد که چون مبلغ فلان بیوزغال
 سیادت پناه مشارالیه از بابیت محال مذکور مقرر و مستقر و برادر

دیگر سبب و غرضات مالک محروسه عیده سیادت و صد ار پناه
 نقابت و هدایت و سپه کاه اسلام و اسلامیان ملاذ عالیه و چاه
 لیبیه و دوا الصدازه نیز از محضر هدیه صدر محاکمات محروسه است
 و عالیه مشارالیه تصدیق بر پستیها ان استحقاق سیادت پناه
 مشارالیه و برادران او نموده بنا برین از ابتدای فوت سیادت
 و مرحمت پناه فلان و الدیشان مبلغ مذکور از بابیت محال مذکور
 ذیل سبب و غرض ای و احسان سیدی ایشان مقرر فرمودیم
 که سال سال موافق پیوسته المعین جدول سنوات از محال مذکور
 باز یافت و صرف معیشت خود نموده و در محال فارغ البال بجا
 گوئی دوام دولت بدی الاموال شغال نماید محال فارس
 و رعایا محال سبب و غرض مذکور حسب المسطور مقرر و استفا
 در باره ایشان مقرر و مقرر و اندو سال سال چند مذکور را بشمار
 عاید ساخته چیزی فاحر و منکر نکند و اندو سال و روز و او و عثمان
 و بنو انان فارس ضل محال سبب و غرض مشارالیه نموده
 فلان و یکا و طرح و دسرت انداز و شکار و سایر کمالیه مذکور

الا بآب بنو و قلم قدیم کونا و کشیده و ارند و از و اگر طایفه
 از لوارم شمرده سر سال حکم مجید و طلبه بنا برین عایا محال مذکور
 سیادت و نجابت بنامان شایسته را از ابتدای فوت مرحوم
 مذکور صاحب سبزه غل خود داشته سال ببال حقوق یوانی خود را
 عاید ساخته موقوف نذر اندر قصدی و کلا نگران محال سبزه غل
 مذکور بعلت غلانی بیکار و کسب روستا بیکار بخت مسدود و لا بآب
 طبعی نوعی از عایا محال مذکور خود و قلم قدیم کونا و کشیده و ارند
 و از مضمون حکم جهان مطلع که در باب سبزه غل شایسته قصد
 یافته سر و له الی آخره بجا و زحمه و قد و ده و اسوه شناسند
مکاتبات بعد از ادای حاجت خود و بعضی عایا بخت
 وزارت و حکومت اقبال پناه شغقت و محبت و احلال و شنگ
 انصاف شایسته و مکرمت آینه آصفی قانی ملا و فی سطا عی میر
نوعی دیگر اشعار و از جمله آثار صبح صادق و موالفت و بیکارگی که از شرف
 افلام حجتیه ارقام محبت ارقام غلانی طالع و طالع و لایع گردیده
 در امینان و اسعدان و ان بوسید غلانی پرتو و وصول بر ساحت

درج

احوال

احوال این محب خیر خواه ملا اشتباه انداخته از فقرات کثیرا بکرات
 و لا و بر شکر کم مبین بهتید فواحد مواعلت و اتحاد و مشعر بر اقتراح
 مصداق و و دوا و بوسه و پیر و گردید **نوعی دیگر** رساله
 مودت آمین حجت افرا و معالجه حلت قرین سرتانها که در بنویسند
 قلم غلانی شده بود و در بهترین زمانی نقاب و رود و از چهره مقصود
 کثود و سرت فزانی دل محبت کزین کشت امید که غرق بشف
 ملازمت شرف کشته و اما ان امید از کلماتی مواصلاست لبریز کرد
نوعی دیگر شریف نامه لازم از و لطیف خانه شکیب طراز که نوی
 مودت و خصوصیت فزین بود و سوا بقی لغت و صداقت از
 مبین بود و در شرفترین **نویس** **دیگر** نامه لطیف کنایه راجعی بر قمر
 کلاک کو سر بار غرور و و یافته زهید محبت و متاع مودت که درین
 آن درج فرموده بود و ندانوی از مکنونات خاطر این شخص
نوعی دیگر عذرا لب خوش آن از کلبین محبت و و داد و نذر و شکر
 بوستان الف و اتحاد که صدای و لا و بر شکر یک حرمان از حقا
 مشتاقان زواید **نوعی دیگر** برید و فاد و فاق و نسیم محبت و انفا

اعنی شریفانه نامی محبت افشا و لطیف خا که گرامی بودست تمام **نوعی**
 صحایف و خوانی که لب خنجر اخلاص از لطایف انجیبات آن چوین
 اختصاص ششم شود و لطایف تسلیمانی که شاه صدیق و صفای
 طراوت فتوحات آن در کفزار مهر و قوسم کرد و **نوعی** که **میکرد**
 دعوات و ایامات محبت و فریق لطایف نیجات زاکمات مودت
 ازین که اندامی آن اشعه انوار محبت و دوستی لامع و از بلاغ
 آن با رتبه اتحاد و یکپارگی ساطع کرد و **نوعی** که **میکرد** دعای که از صفای
 آن انجلی خفا را بابت ولست روی نماید بدین شایانی که در آن
 غار رضای محبت چهاب چهره کشت بدخفه مجاز شریف فلاح
 میکرد و **نوعی** که **میکرد** در بهتر و نستی لغز و روانه نامی طراز لازم
 فلاحی که در محبت فلاحی لطف ارسال شده بود و فایز کردید چون
 مسرت شوشن مطوی بر استقامت فراج و ملاح و معنوی برست
 ذات فایض البرکات بود و کمال مسرت و استیلاج حصول پوست و
 از آن محافظه گرامی و در مقابل ملاحظه سامی نفع و غالی که ریاضین
 چوین انضال شریف و بوی انضال پذیر و بیالی مجلس شریف رفت

میکرد و **نوعی** که **میکرد** لغات بسیم غایت و رشتات زلال طابت که از
 کز اسرمدی و مرغ انضالی استوار و وفایض شسته بود و کالوچی
 منالما نزول است بود و از شکلیانی سواش صغیر کافوری در
 شب قدر مهرا و از روشنیانی پاشش چهره و فلاحی شرب را بر تو
 نور بود و طر و ف حروفش ز شرب معانی مالایان شکات شیش
 در آن چوین کس که کب سعد و آب زلال پیدا **نوعی** که **میکرد** شایع
 غایت نامه شوق کبیر و طرافت نفایس را تمام خانه شکست که
 از جمله فلاحی بکار و حجاب کاشانه صمیمیه میکرد اما فلاح
 بر صفی وجود جلوه ساز و جبهه پرواز شده بود چون سرو شمشیر
 و نامه لایست زکات **نوعی** که **میکرد** پوسته نمال کبیر لایزال
 شوکت و اقبال فلاحی از رشتات سحاب میکردت فلاحی بر کف
 جو پار کمالی نشو و نمایانست بانوار مراد آراسته و بانمار
 عشرت و دوست کامی و شمر و پیر بسته باد و همیشه زرد کامی
 و نونق و خوشبخت کونما کون بود و پو جهات بلا غایات است
 مستظهر و ستون کشیده کامیاب صوری و غنوی بوده باشند

معدن از ابداد و عید صافیه مستجاب و از ابد است ظاهر بشود
 منیر که با شمس نورشید و نظیر منیر و اندک که نام خلت است و در
 سرست زمین در حسن و انبیا به نورشید عالم تاب در
 کرده از باره وصول ساحت خاطر مشاف را بر جوی و
 التروشن رانی ساخت **نوعی دیگر** و اصل و عالی که از جبهه
 صبح صفا دهد و نوافل سلیمان که از جبهه صفتش بنیم مهر و وفا
 شمع مجتهد شریف فلانی میگردد **نوعی دیگر** شریف نامه لازم
 و لطیف خانه شکیب طراز که بر بود و در خصوصیت مزین
 و شواهد اخص خلقت و از این بین می نمود **نوعی دیگر** لطیف سلیمان
 مزین مبدع قواعد استخوان و شریف بختیانی مشرف شریف و رابط
 و واد از خانه شکیل و شریف وصال فرخنده اتصال
 المانع و ارسال سیدار و بر صغیر عقیدت بر سوم حسن محبت بکمال
 می نگارد **نوعی دیگر** و عالی که فخری شریفش ان بکمال صفا
 و ولایت و بختیانی که مصنون لطیفش منبر از غایت مخاصفات
نوعی دیگر خلاصه بختیانی که معبران افهام شماره ان شکل دهند

وفا

و نفا و تسلیماتی که محرران از قلم فرار جمیع آثار فانی ثبت گردید
نوعی دیگر خلاصه و عالی که از ازا تا حضرت آثار اخلاصش شکیبانی
 آمد و نفا و تسلیماتی که از کلمات جنت نشان اخلاصش بنیم
 و واد و زو با پای او عید خاصه که چون انفا پس مطب بختیانی
 ملکوت عطر باشد مجله فلانی رفیع میگردد **نوعی دیگر** شریف محمد
 و ثانی بیات و نبات مهر و صداقت مشحون و لطیف شریف
 و و عالی از جبهه شرف استجاب معز و **نوعی دیگر** معینه و عالی
 علو از لای منته و محبت و اخلاص و زور و ق تسلیماتی مشحون از
 استعانه معینه مودت و اخلاص خاص شمع مجله فلانی گردانیده همواره
 کشتی خاطر با و بان شوق بر روی دریای آرزو مندی جاری ساخته
 طالب ساحل ملاقات سامی و وصال گرامی است **نوعی دیگر** چون
 آینه خاطر صداقت ماطر همواره نقوش حسن عقیدت و خلوص
 طوبی مرسم و زبان خلاص بیان مدگر جماد و نفع منافع حلیه
 آرزوی صدق و عین مترغم است **نوعی دیگر** لطیف و عالی
 بنیم خلاص آن باض افعاد و اجبت و نصارت بختیانی و شرف

نیلانی که تاج اخلاص آن کز اراجا و الطافست و هر نوعی که
 الواف دعائی مخلد و مرسم موافقت و یکسانی و صنوف تجانی ممد
 قواعد خلصت و رفیع یکسانی نخه مجاس فلانی کرده اینده بعد از
 طی نواضعات مشرکانه و تکلفات دشمنانه نوعی که دعا بی که در رو
 اخلاص بنیان محبت را طراوت بخشد و ثنایی که نساجم خفا
 کسان مودت را تا زده سازد نوعی که شریف و عوایی که خلوت
 نشینان مجامع انس سخاوت قبولشست قبالی نماید و لطافت ثنایی
 که یقینان حظایر قدس سجده و ارشاد نکشت اجابت کرد و استغ
 ویکر خلاصه دعایی که از رفیق اخلاصش مهر موصلت طالع کرد
 و نفا و ثنایی که از مشرق پستجایش صبح موافقت لامع شود نوعی
 لطایف دعوائی که بنیم قبولشست باین مودت را خضارت بخشد
 نیلانی که رشحات سبحان خلاصش را بحدین خلعت را نصارت
 نخه مجلی فلانی نوعی که قواقل دعوائی که بریداجایشش فرود ملاقات
 بکوشش لبان و بدار رسا نوعی که خلاصه دعوائی که از غافل
 ابواب سرور بروی ساکنان ملا اعلی مفتوح کرد و نفا و نیلانی

از مصالح اخلاصش خلوت سرای یقینان عالم بالا روشن شود
 نخه مجلیش لطف یکدانه و در شرح آرزو مندی که از غفله بالا لطافت
 غرض نیلاید نوعی که خواصن عوایی که انوار صلیح خلصت خلوت سرای
 اراجا و راضیا بخشد و نواج تجانی که از چرخ اخلاصش کلش و در
 زینت زینت و هر نوعی که زواجر و برت بیانی که از طبیب نفا
 مسکای آن براض اش کنت پذیرد و نفا یس عا یس تجانی که
 از اشجار انوار طلعت عالم آرایش را وید و واد و فروغ گیرد نوعی که
 نفا عطر ساری صدوق صفا و فتوحات شکست ساری عقیدت
 و وفا با کنت رباض خلصت اخلاص و از مضمضت اخلاص کنجست
 نوعی که خلاصه دعایی که ساکنان ملا اعلی بر آن زبان کشند
 و نفا و نیلانی که معکشان جمیع قدس بنیم اجایشست قبالی
 نوعی که رواج نیلانی که از مهیب هدایت بنم و وفا
 نشعبات و شمایم نساجم دعوائی که از غشا غایت نساجم
 نوعی که نیلانی که رواج شکسته انوار راکشمت افزاید و نیلانی
 که ملحات مشاعر خورشید ثنایی آن فروغ شعله انوار قدس

اما نماید **نوعی دیگر** بعضی عارفانی که تازه کلماتی کلزار منبوا را شنیده اند
 قبول نمیکنند و در هزار و پستون شوق بر شاخار حضرت شاعر
 نبوی خلاص نمیشوند و را ندانند که در خاطر دریا مقام طر
 لیا و نیا را خط و جاده و جلالت ابواب دولت و اقبال آن معدن کرا
 و احوال از در کار پیچین متعال مستعدی است نسیم قبول است
 آن و زنده باد و **نوعی دیگر** خلاصه دعوائی که روح افرای کلشن
 اخلاص کلیمای انشا و استثنای راز نک و بوی تازه بخشد
 و نفا و نیلیمانی که چرخ خلاصش را صحن خصوصیت و وادار طرا
 و نصارتی بی اندازه دهد و به مجلس فلانی میگرداند و در شرح
 و از زمندی و تشوق و نیازمندی با دراک ملاقات سامی نامی که
 از خبر جان و مقوله اسکا است شروع نموده و چون بشواید قلب سلیم
 مینماید **نوعی دیگر** خلاصه دعوائی که فروغ ناصیه جانشین ساحت کون
 و مکان را روشن و پدید سازد و نفا و نیلیمانی که عطر مینا
 نسیم استجابتش شام روحانیان عالم قدس را خوشبو و معطر گرداند
 سخن مجلس عالی فلانی میگرداند **نوعی دیگر** کشف دعوات و اقیات

نیم

مناصات بات که باعث تخریبانی یکجائی و اتحاد است و صفت مدحت
 زاکیات مصداقت سمات که بوسیله تحریک وستی و وود است با
 قوافل و عهد و افرو و واصل شنیده سنگا شده از کمال خلاص غایت انحصار
 به مجلس شریف فلانی میگرداند **نوعی دیگر** فنون دعوائی سبکی از کمال محبت
 که شمایم روح پروران بشام دل جان رسد و صنوف نیلیمانی شبنی
 بر نهایت انحصار کس نسیم شوق و وود و از اهدی آن بد مانع نیلیم
 و زو نثار مجلس سامی نواب مستطاب زو بخشش به جلالت و اقبال
 زینت و چهره شمت و احوال بسیار و **نوعی دیگر** شرافت و دعوات
 و اقیات مصداقت آیات اجابت قربی صحایف مدحت زاکیات
 و ردیه انصاف محبت تزیین از فرط محبت **نوعی دیگر** صحنه دعوات
 اجابت قرب و کشف تجلیات مصداقت آیین **نوعی دیگر** صحنه دعوات
 از محبوب کلمات غیر سبب شرفی از کمال در و و تحت نیلیمانی که از و
 نسیم غیر شمشیر نهای زندگانی بشام جان رسد **نوعی دیگر** شوا
 نیلیمانی که از چرخ پس هر که شاید و صورت نیلیمانی که از کشتی انس رخ
 نماید و قوافل دعوائی که از روضه خلاصش صبح صفا و مدور و اصل

مدحانی که از جمله مضامین نیم مهر و ذوق و نو **نوعی دیگر** صحایف است و عیال
 صافیات که فواید عطر و رایح آن عسله فانی را چون ساحت حدائق
 جهان معطر کرده اند و نجایف ائمه زاکیات بابرکات که شامیم غنیم
 آن نایب ریاض ضوان بشام جان رسانیده و عالی مجلس ولایت
 میگردانند **نوعی دیگر** دعای همچون صفای خلوت اصحاب حال و دقایق
 و ثنای همچون سواهی صحت ارباب کمال شوقی که **نوعی دیگر** چون نقد
 صحایف محبت و دوستی نخل و صفای خلوت و یکاکی موجب کمال
 بنیان مصداقت و داد و ستد بیانی لغت و استقامت است
 بار سال این صحنه محبت طراز و بلاغ این دریا خلاص این بود
 آغازنده که خاطر شریف فلانی میگردانند **نوعی دیگر** خدای چون ناله
 لبلاط خزان دیده شوقی که بنوعی و بی نده فریاد و مجوسان را وید
 در آینه از روی خلاص و آرزو مندی و احتضار صیقلی از مندی بران
 سر و چهره و لبت پیرایه شکوه و استبان لغت و حشمت معروض
 خود را با برقی سبله بر آفتاب بنیمنه و خاطر عطار و نیکو جلوه داده
 سرچشمه بطاسم دیده در دیده بحال جهان آرای و طلعت روح افرا

مشرف کشت نه آفا پناه چندان و صاف کالات و حسن ثنای
 بابرکات استماع افشاده که نصیب العین کشته **نوعی دیگر** بیارستانی که
 مشرب صفای آن بنوا پس خرافت سر مستفر کرده و مواسبت عیال
 مشرب با دیش احوال اضراف عصر مبدل شود بار وایت
 و عوالتی که سنده شنبان خطای جبروت را حد و واصل اخر جان
 و خلوت کرسان صواعق ملکوت کبره و عشیا و روز باغ شده مضمر
 با دلی کمال که از رواج آن از نار یا حین موافقت و راجع
 آمد و از نسایم عیال شامش و رو و احضان موافقت را انواع
 روی نماید **نوعی دیگر** کتبی که چون بران بهار موجب انضارت است
 صدق و صفای شود و بیامانی که چون نسایم شجر سبب طراوت
 ریاضین مهر و وفا کرد و نخله مجلس فلانی میگردانند **نوعی دیگر** نخله
 و عالی چون لغات آفتاب طالع و رخشان که انوار اجابت آن
 دیده و سخنان جوامع ملکوت را منور کرده اند و هدیه ثنای چون اشعه
 بارقات خورشید کتی و روز رخشان که لواحق استجاب آن
 ملکوت کسان مجامع جبروت را روشن سازد و سلامی که ریاض

اخلاص چون صفحات خاطر را باب مصداق و لا از شایسته پست
 و ریا میرو پامی که مرآت صفایش چون آبر بار باب صدق و
 در خلد روزگار مصون معر باشد محبوب موفی اخلاص و روال
 اخلاص **نوعی دیگر** مخصوصا و فی الطوبی فواج دعوات و این
 و صون دعوات را که محضر احسن سر بریت و شعر صفای عقیده
 بخت فلانی تحت میدار و **نوعی دیگر** بعد از تبلیغ ائمه سبط
 و ترسیل و غیره پیچاده و غایبی خالی را شوالیست پست ریا و شایسته
 محلی جلایه صدق صفای محض سماعی هدیه محض کرامی فلانی میگرد
 و تجدید حقایق مولات را بر بنحایت سحاب خلوص عقیده مختصر
 و ریان میاز و **نوعی دیگر** صلیح دعواتی آمار نامت از تاسیه
 احوال ظاهر و غفلت استایمانی که علامات با شتاب و جهل باشد
 محض مجلس شریف فلانی میگرداند و عوار را علی سایل کار می دود
 حصول و جهل نیست **نوعی دیگر** صحایف حالت محال است آبات که
 پروا نواز را باستان صومع سطر بملکوت امر تبار زد و شریف
 دعوات را کیاست مصداق و قسامت که اشهاد آثار استجابت آن

مجلس محققان خطا بر جروت را منور گردانند **نوعی دیگر** و شریف محبت
 و واد و صیغه مودت و اخلاق که از کز ارشاد جاد و طراز و کما
 کلام سحر ساز رقم تعید یافته بود بخت برین و فقی و منبر بن سکنای
 از مطلع اتفاق منور انفسی آفاق شده جواهر معانی که در صد
 کوه شتاب فیت طبع چون الماس سفته بود و شمع شتاب
 کوه شتاب شمع شده **نوعی دیگر** جواهر دعوات و اقبالیات و زو اسر بخت
 و ریه النعمات که از طلب لغات کشایان ریا جین با ضلالت
 کلمت میزد و محض مجلس فلانی میگرداند **نوعی دیگر** میشتود و صغیر میگرداند
 در احسن اوان لغزط العزانه نامی میگرداند و بدین شرحی که در باب عینه
 و شرف و صحت مزاج اشرف از عارضه طاری جلی فرموده بودند
 حاکم از استماع کلام عارضه آله را اضطراب و دغدغه هم میباشند
 از خوش فتنه طلقانی میگرداند و اگر حرف صحت مقارن این ل
 سموع نمی شد حاکم مکان نیستین اشت میاید که دالان و لب
 توانان روز افزونی عسرا بدعرون اشرف از غبار غرض
 و انحراف نامون و محظوظ بوده جانیهای علامت کن ملامت گردان خاک پای

مبارک باشد و سبب خوشی الی انقضای الزمان بر مغایرت عالم و عالمیان
 تجدد این عالم کثیر یافتند و مستدام با **نوعی دیگر** سرچشمه نفس
 خواص که در باب صرافت جواهر الفاظ معانی گردانیده لفظ و معنی
 نیافت که از عهد لغت و تعریف و توصیف فلان سرچشمه توانا اندکباری
 را باینسان از سر حد کسرو بیان در معرض سکوت و رآورد **نوعی دیگر**
 ما و اعم که فعل علمای طبیعت بل حد و طب معرفت احوال این جهان را
 در محدوده نفس و جسد و نفس ذاتی نفس نفیس و عرض بشری فلانی که
 قانون عادت صحت و آزار علت است از عوارض امراض اعم
 استعمال مخفی طب و اعمراض و تعاضد آن و خبره افاضل و اما متنبج
 امانی حاصل و بجهت و آله **نوعی دیگر** جمعی که در طب کشف
و کشف است کتب سدا که نشاء کواکب است از افق **و التماس**
ذات البرق طلوع و در عو و سعادت فلان از ترسعات
 بخوس و تعالیمات قوا طبعی پس در باب **نوعی دیگر** خلاصه و در
 کرم و نفا و ه خاندان قدیم ملا و اعظم الامراء السلاطین انجا انجیم
 الولاء و انخواه از ام طلسطنه الی یوم الدین بی نشاء بر جیمه منیر

مهربان بر طاعت زبانی طهارت نمی کشد و چون صفای قوت
 و حسن سلوک و دوام کینه خلاص را تمام حسیان آن استبان نشد
 بنیان از روزنه ارادت بر پیشگاه شعوران و الامکان را تو صدق
 انداخته تبه کاران تصدیق و تطویل نماید و بعضی میرساند که نصیحت
 نایب جاسوز و واقعه عظمی که در آن روز رخ داده و دل آلود
 منیر بغایت مذکور شد **نوعی دیگر** که در سنده جاده و جلالت او از کجاست
 و اجلالت او و وجودها یعنی کجای فلانی مزین محلی و بر لب اعباد و بعضی
 و آله لا محاله و بعد از آن رشتن عاقلی از نشاء پیر با منی رای شود
 انما میگرداند **نوعی دیگر** که پسته یا زنبید پرواز یا لالت و اقبال و نشاء
 بر پیشگاه دولت و اجلالت نه کار فلان از صد مد عتاب میگرداند
 و در حفظ و امان حضرت پروردگار بوده نشاء و کام و مقصی الامم
 نشاء بی نشاء بجهت و آله **نوعی دیگر** که در صفت فاضلین است
 فلان از بهایات اخر الزمان مصون با **نوعی دیگر** که چون نشاء زبانی
 در بیان شوق صحبت فلانی نیست نه زبانی بر بده صحیفه تهریر
 چون تواند فرسو و چون مرغ پان و طیران میدان عجز نماید

نامه در سیم چیده بپای دی که ام قاصد صمد ترا تواند نمود **نوعی دیگر**
 لاله زاری که در آن خبر غنچه چرمان شک خدا زان چنان لکشت
 و نوبه باری که بر و خبر سیم چرخان نوز در آن چه فرج افرا بدست چکان
 کو مسار و فافرا بناله جانگاه آوازی و کجاست کمان باز فافرا
 بر که جان خبر شتر آه و مسازی امید واد آن شکوه و صفا
 تر شاخ امید شک ملا تندی و انگار آن خبر فراق را سر دم بر جان
 دشته غرامی **نوعی دیگر** چنان گشتا بد چرخ بهار امید واری که
 بر گشتن آن خبر سیم چرخان نوز و چه دستان سر به بل کلزار
 آسوده و زکار که بر کلیم کوش خبر صخره زان نوز **نوعی دیگر** بعد از
 تقدیم بر اسم و عای بی ریا که در ش باز روی بن خاص و نوحا
 مباح خادمان میرساند **نوعی دیگر** میندا غم از گشتان سخن
 که ام غنچه غنی بدست آورم که لب خیال کبری و ارد روی او نشسته
 و عروس نظم و نثر در جمله اندیشه بچه غنبت در آورم که شاید طبع مستقیم
 آن مال بشان نظرت بشاید آن نظر گشت بدباری بر بنرانی بوسه
 عرض خلاص و بنا زندی خود را فریاد خاطر شریف فلانی می آورد **نوعی دیگر**

خطبر

دیگر خلاص و نوحا سیم بخت فلان میرساند **نوعی دیگر** وجود فاضل
 آنچه و فلانی زینت بخش سر فلان بود و باشد **نوعی دیگر** بعد از
 استقامت حال و خنده و احوال از درگاه و بر و متعال طلب نامی
 کرمیت شامل اشفا و اوباش تبهال و مرض میدارد **نوعی دیگر** کینه
 عطوفت که بر و معاطفه بخت اثر فلانی در ساعی سعید رسیده
 و از مطالع آن صحنه خاطر محبت نفوذ شش حلی تمام و سرور
 لا کلام فرقی آراست که گشت **نوعی دیگر** پست و پوره و بحر علم و جفا
 مقصود غن کسب با **نوعی دیگر** در لعل بخلائی در غنبت و شهوات
 و سلاکت شفاف صبح دولت و سعادت و اخلاص کمالات اعیان
 مخلصه بخار و مشارب و قاتل پرکات زخاشاک که در و رشت صفا
 و اسباب کمالی بوجه و نوحا موجود و مهتاباد **نوعی دیگر** همواره کسب
 اقبال بر اوج رفعت و اجلا ان بشاید **نوعی دیگر** جمعی طلبه علوم بن
 قواعد از مطالع اشرفات طلب سلیم و مذهب خلاق و تنفیج حکما
 و حسن متفهم متفحص و سفید باد **نوعی دیگر** اعضا و وجه و دست
 از افق اجلا ساطع و غیر عظمت از مشرق اقبال لامع باد **نوعی دیگر**

تو اعدا بابت و جهان بینی و مبانی محدثت کامرانی میباشند
مهم و مضبوط باد و طلال جلال عاقلیت پیکران مرحمت بنیان
نی بایان بر مفاصل و اعلی حمد و دو مضبوط باد و بر لب العباد
نوعی دیگر ساینده سنانی عفا بسمای های آسای خداوند عالم
تا انقضای دوران جهان بر سپهر جهان بانی و بر لب العباد **نوعی دیگر**
مهم و عیون بام و دیده شهرو احوال با نور طلعت خورشید
مثال آن اخترهای یاقوتی لایعناست در ذوالجلال نور و پر نور
عالم افروز و عظمت جهان داری و ساینده بایه افتاب عالم ناب
خلافت و شهبازی و طلال اقبال مثال خورشید جهان افروز
بخشنداری بر مفاصل عاقلیت ساینده و مستدام باد و بر لب العباد
عرض عروج و بیت احاطه العباد عرض شتیاق در یافت ملازمت
شریف العباد از تبلیغ و دعوت اقیانوس مصداق آیت محبت
زاکیات نجات بنات محبت آیات مودت بنات سبیل
زاکیات و مهتد تو اعد خلعت و داند و نشیب سانی مودت و سعاد
عباد از تبلیغ و دعوت العباد ز طی تکلفات رسمی و تواضعات عبادی

بعد از

بعد از مراسم شتیاق و آرزو مندی در یافت صحبت شریف عباد
رای عالی سیکر و اندر بعضی ملازمان عالی میرساند بعضی حجاب
درگاه کینی پناه میرساند بعضی را با فکشان مجلس شریف عالی
و محفل شریف عالی میرساند مرفوع رای عقد کث و کثوف ضعیف
خوشید عاقلیت شتیاقی محبت اقتضا **نوعی دیگر** ساینده سنانی عفا
مشهوری شریف عاقلیت مشهور و خیر منیر منیر سیکر و اندر که مجاری
ایجاد و برنج خیر و خوبی گذارانت و امری که موجب کمال فاعل اجایی
دولت و زرافزون ابد و قرون بود و شد و افع و سنج محبت
و شتیاق در یافت صحبت لازم المهرت و دوران مرتبه است
که عشق از عشا ران بدست باری خا و پای و دینی در جیز اعلان
توان آورد و شوق دراکه مجاپس شریف زیاده و از خیر پاست بلال
عاقبت و زری باد و بر لب العباد و النون و الصدا و منیر و جوده محمد
واله الامجاد و محمد رسول الامین اله الامجاد و محمد صادق الوعد و اله
الامجاد و محمد شفیع المذنبین اله الامجاد و محمد مادی المضلین اله الامجاد
محمد الهام شعی اله الامجاد و محمد ساینده عاقلیت و موقع انکه قریب

آنکه ترصد چنانست که ترقب ترصد چنانست مطمح و ستانده و توانا
 مجانب چنانست که نامست کلام شرف ملازمت شرف ملاقات
 شرف صحبت لازم المهرت و دریافت حضور کرامی و ملاقات سامی
 هرگونه جمع و خدش می مطلبی در جوی که بود و باشد و داشته باشد نشا
 فرامیند شاه عالی دروغ نفرماید اعلام کم نیستند اعلام نمایند
 انما کروانند که حسب الامکان هما ممکن تقدیم رساند بغیر فصل نشا
 زیادت طلب نمود و مبالغه نمیدانند ترقب نمود و مصدع اوقاف
 شریف نکرد و مصدع نشد کیت قلم را در عرصه گاه بنگار بوی در
 ایام بکام و دولت ستاد ایام بکام و دستار ایام بایا
 و شوکت و اقبال ایام بایا و ایام سیادت و سعادت بایا و ایام
 و رافت و وزارت بایا و ایام محبت و موت بایا و تعریف **حضرات**
که از زبان جوین نویسنده اعماد الدوله نواب طایفه سی
 القاب سیادت و وزارت و عظمت و رقت شوکت و جلال
 منقبت و صفات و عدالت و اہت منزلت رافت و عفو و مکر
 شعار کرد و انقدر خورشید است ہمارا ایران مدار سلطان العلماء

عاجی مدظلہ عالی اعماد الدوله العلیہ العالیہ الساطیہ مؤمن
 الساطیہ البیہ مخافہ **سپہ سالار** علی حضرت سامی رقت
 معالی منزلت ایاالت شوکت و صفت و اقبال پناہ عطا و عطا
 و اہت و دستکاہ بنامت و شہامت و بسات انبیا رقت
 و عفو و محبت کت نامہ صداقت و موت شعار عالیجا
 رکلی الساطیہ العالیہ العالیہ عصار خلافت البیہ لزامہ **تعریف**
و ترجمانی قولہ ایام بکام و ایام سیادت و ایام محبت و موت بایا و تعریف **حضرات**
 عصار خلافت الساطیہ فی مبادی نوشت **مستوفی الممالک حضرت**
 رقت معالی پناہ عزت و عوالی و دستکاہ و صفت اہت انبیا
 عفو و مکرمت کت نامہ محبت و موت شعار کرم الاخلاق بکام
 الاشفاق مستوفی الممالک بالاستحقاق **تعریف طایفہ**
 علی حضرت سامی رقت معالی منزلت رافت و رقت عفو
 و مکرمت پناہ رافت و شہامت بنامت و دستکاہ بسات
 و مناعت و صداقت انبیا و محبت و موت شعار عالیجا
 معرب حضرت العالیہ العالیہ **محمد بقی خان** علی حضرت ایاالت

ورافعت و عطفوت و كرميت بناه بطوت ورافت و شهادت
 و سكا و شهادت و بناست و حشمت انبياه عدالت و رافت
 و شفقت كنهه عالجها محبان مخلصان اميد كاه راكن السلطنة
 العلية العلية الخاقانية عضد الدولة البهية السلطانية خاني
 المكا في منبع الاحسان في مد ظله العالي ابريت بايام المنة وشوكت
 و عظمته و حشمته و اقباله و قربته و اجلاله الى يوم الدين **و لا رافقي**
و قورجي باشي مخلص بلا اشتباه فلان العبد الزوطايف كوني
 و لوازم شانه خواني كه شيوه مخلصان و ايمان صميمي است
 موقوف عرض نواب مستطاب محلي القاب فلکچناب ايات
 و شوكت و عظمت و اقبال بناه حشمت و ابريت و شفقت و رافت
 و سكا و بناست و بناست و شهادت انبياه شجاعت و
 ورافت كنهه عالجها محبان و ايمان اميد كاه مفر بخصر
 العلية العلية الخاقانية عضد الدولة الخلافة البهية السلطانية
 خاني عظيم الشان في منبع المكا في منبع الاحسان في مد ظله العالي سبر
مهر مخلص و لخواه فلان بوسيله و عيونه مفسحة شجاعت

ورافعت و عطفوت و كرميت بناه بطوت ورافت و شهادت
 و سكا و شهادت و بناست و حشمت انبياه محبت و مودت و شفقت
 ملا طفت آثاری مفر بخصر العلية الخاقانية **تقریف مهر** عظم
 سامی رتبت متعالی منزله شوکت و حشمت و اقبال بناه
 ورافت ابريت سكا و عطفوت و كرميت و شهادت انبياه
 شهادت بناست كنهه حشمت و شفقت و مودت و شفقت
 ملا طفت اشفاق آثار عالجها مفر بخصر العلية العلية
 الخاقانية خاني مطاعي **ديوان پيكي** عالجها حضرت سامی رتبت
 متعالی منزله شفقت ورافت و شهادت انبياه عطفوت
 و كرميت و سكا ورافت ابريت و شفقت كنهه حشمت و مودت
 شفا رعالچها مفر بخصر الخاقانية عضد السلطاني **الرز بلان نور**
به كوني بسند نواب عظمه الدولة و عرض و ارشاد كثرين نديك
 اخلاص بن فلان بن روه و ضرابا فكمكان مجلس شريف عالي و
 كشمكان محفل شريف متعالی ميرزا **بهر سپيد** لا رنواست نظام
 محلي القاب فلکچناب كروني فخر شهادت انبياه عطفوت

زانکه مستطاب جو را فرمایا و خاطر فیض مظاہر عالم حضرت سامی
 رقت بیع منزلت معالی رقت حشمت و شوکت و عظمت
 و اقبال پناه و نصرت و اہبت رافت و اجلال رقت کجا حد
 و خلعت و عطوفت آئینہ پناہ مناعت بیست آئینہ
 عالمجہ مقرب بخافانی محمد السلطانی آقایی مطاعی ملاوی
 استغفارای مدظلہ السامی بدست یام شوکت و حشمت و رافت و قریب
 و اقبال آوردہ **ناظر بہ پستور متبرعات اضافہ می بدست**
و دیوان بکلی مخلص بلا اشتباہ و بوقت عرض آید مستطاب غنی
 الا تعالیٰ بحضرت مقرب بخافانی محمد السلطانی میر سادہ **مستوفی**
الممالک مخلص بلا اشتباہ فلان بوسیلہ و عید و افروز و در
 فرمایا و خاطر فیض مظاہر عالم حضرت سامی رقت بیع منزلت
 رعت و نصرت و اہبت اقبال پناہ و پناہ مناعت شہادت
 و اجلال استکام صداقت و خلعت رافت آئینہ شہادت
 و عطوفت آئینہ مرجع الا عالمجہ عالمجہ کجا دم الا خلاق
 مستوفی الممالک لارث والا استخفاف **واقعه نویسن** عالم حضرت

بیع منزلت رقت بیع رقت وزارت و نجابت و اقبال پناہ و
 پناہ مناعت و اجلال استکام صداقت و خلعت و رافت کجا
 محبت و مودت و عطوفت آئینہ عالمجہ مقرب بخافانی میرزا
 مطاعی مدظلہ السامی **بکمال نویسن** عالم حضرت سامی رقت
 بیع منزلت فادہ افاضت پناہ مناعت اقبال پناہ صداقت و
 و اہبت و اجلال استکام شہادت مناعت و صداقت خلعت
 آئینہ شہادت و محبت احسان آئینہ عالمجہ عالمجہ کجا
 بقراط الا وانی سبح الثانی مقرب بخافانی مدظلہ السامی **نویسن**
 عالم حضرت سامی رقت شرافت و نجابت و وزارت و اقبال
 پناہ و نصرت و اہبت و اجلال استکام صداقت خلعت
 و رافت آئینہ محبت و مودت و عطوفت آئینہ عالمجہ
 الا عالمجہ میرزا بی مطاعی مدظلہ السامی **و ارجہ نویسن** عالم حضرت
 وزارت و رفعت و معالی پناہ مناعت و عوالمی و کجا
 صداقت و خلعت و رافت کجا محبت و مودت و موالا آئینہ
 عالمجہ **صاحب قلم** مقرب بخافانی بدست و ارجہ نویسن

ناظر و قریحه عالم حضرت وزارت و رفعت و اقبال پناه عزت
 و رافت و اجلال و ستم کا عطف و وسعت و ملاطفت اطوار
 اشفاق و الطاف شفا رحیمه اطواری مرجع الاعطین **تعریف**
سلطان سر پستان عالم حضرت سامی ملت مارت و حکومت
 و اقبال پناه جنت اہلب و اصف و اجال است کا صداقت
 و خلعت و رافت کتنا عطف و محبت و مودت انبیا و انجیا
 سلطان فی رفع الشانی منیع المکانی منیع الاحسانی مد ظلہ العالی
سلطان بحرین و شتاد فی بندر عباسی **سور باد و نوشت**
دبیر و شہ فرات چندی **بند** عالم جناب والا رقت منیع ستر
 سلطنت و شوکت و جہت پناہ و صفت و عدلت و حکمت و ستم کا
 زبده السلاطین العظام المسجیہ ہر وہ انخواہی الکرام العسویہ
 پادشاہ آفتاب کلاہ سکندر بار کاہ فرما فرمای کجلبس جعل القدر
 خبر من و لیس غر السلاطین و الشوکہ و العظیہ و الاقبال فلان **کشتان**
نوبت مارت و حکومت پناہ شجاعت و بابت و ستم کا عطف
 و عین پناہ محبت و مودت کتنا عمدہ الامر الکبیر بند زبده الحکام

رشتان

الحکم

المسجیہ نواح البحر و اسد البر فلان **کشتان** مارت و حکومت
 پناہ عمدہ الامر المسجیہ زبده الحکام العسویہ نواح البحر فلان
فتح کما کہ در بنو **لا نوشت** **شده** اکمل چون پوسند از انکشاف مباد
 آفتاب سرور با نام دولت و جہت پناہ شجاعت و بابت مارت و حکومت
 پناہ اولیاد و دومان جنت شان غر و علا و انجیا فلان **علا**
 کرسند بند شش قبل شفاہ نام و عینہ جلید شجاعت سامی اسطین
 سلاطین با نام رست ناما و پونا پونا از مہب موبت فضل
 و مودت و فیوضات حضرت الہی جل شانہ عرہ و پناہ رت فتح خاص و نوب
 مسرت اضرائی فزون از مہر اخضا ص منطوق لازم الوثوق
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مستفتح و مستصر خاتہ و عدا
 خاک ربی آب روی و پناہ رت عال شعلہ حرمان و انتہاب
 نوا پناہ خذلان و رسید ای سر و تہ مذمت رستحات سطوت
 جلالت لا حضرت کہ اخذہ لصلابت مسجیہ **فرم** **وَهُمْ بِاللَّهِ**
 ورنہ و پناہ کہ سرکردان و استعلائی ربات فتح آیات و پرچم
 طفر و جام حضرت قرین برین دولت و خاتہ آہن فراز قریہ طارم

و در ده معارج علیا برافراشته و بالعکس علامات و با جضم یکیش
 و محتلف و در حیل اندیش از کجنا کجست چون افعال و مواقیع اقبال
 نامساعدشان محکوم و کمون است که گشت مصداق اقبال احسن
 اخلاص و خلوص و خالصت اخضا و کج چون قبل از زمان جلوس
 سمیت تا نوسن اب و مایه بون بواسطه حرام کلی آن مرد و و مایه بکار و آن
 رو سیاه و نه بر جود و آن که با عجب در سلک کائناتین سده سینه
 و الا و غلبه علیها علامت افشام و دشته بهینه تفاوت جبل که سرخا
 مقبضا حدیث صحیح الشقی شقی فی الزمان این بهمنی مرام سلوک خوا
 مراعات حقیقت و حقاقت مذمت و خرافه اثنا عشر و رعایت
 حقوق سلسله سینه صفویه و خفت بالا نوار القدر یکجلیه را کان
 کم یکین کجاست نه طی اسم سلوک کجست اقدیم و کجاست و کجاست
 بنمای نظرت صلی در سلک ملائین سینه سینه و یار نظام بیسته
 بی نزاع و جلال و خاصمه ولایت قندار و روز میر و اورا به پست بنان
 والی مند و ستان سلیم نموده بنا بر کلمه ولایات مذکور از قدیم
 الا با هم الی الآن در تحت تصرف و الماده و لبت ظاهر و مضبوط و مژ

بود و در اوان جلوس کجاست و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست
 جهان پری آرایش و مفر از بی فتنه و صله غیرت شامشانی و محلی آن
 معنی نیا که دست از ولایت موروشت باز داشته تصرف فخری
 که از و متنازعین در مقام ممانعت و داده باست نظام رنول
 و احصای کجاست و غنایت و مویبت حضرت رسا عالمین و کج
 بعد از اوفقی استمداد و استعانت از باطن فیض موطن حضرت
 انبیا و معصومین صلوات الله علیه و سلمه و علیهم جمیع مود و با احوال خوش
 حضرت یوش عازم آن ولایت گردید و بنایند حضرت خاتم
 الارضین و التمولوت و کجاست و کجاست **و الله یومد**
 بعد از نمادی یا م محاصره مهم بمقابله و مقامه و یار یافته مصنون
 صداقت شحون **نصر من الله و فتح قریب** استمر از نسایم فخری
 از بنای اقبال و بهر وزی بر جرم ربابات طفر آفات اهل حق و رنده
 حقیقت غلبه کج علی الباطل زبانی غیر بعد فوجی و بضری قریب
 از کج غیب مضبوط و پر پسته و اکثر آن مخالفین و با طینت طبع
 شمشیر غازیان شیر شکار جان شارب و جوی رزم جوی گردیده

طریق دارالبیاضین کفره قمر صلی شمس و بعینه البیضاء مان خواهد
از تحقیقات مروت نظری و جعلی که از لوازم این دو دمان است
بکمال کم ذاتی بخرامت ال و جانی اسلامت بی سامت حضرت
انصراف مجروح از انانی فرموده و ولایت مذکور را از قید انصراف
ایمان مستحضر کرد و اسبند و اسبالتله پده باز از آن بی سعادت سعادت
آمین اعیانی مذکور را بجا نکوت و پندار در کاخ و مانع و کاسه
سربن خرتی رشور و خرد و استبلا یافته باز تمام خیالات سرور
و رضا و بر مویات و مود و تسویات خام که لازم طبعان هر دین
میهوت که بشایع اینجاکب بی نهایت و ثبوت است و هیچکس نگوید
که صفت ولایت زمین و اور و قندار و در خاطر قرار داده و موی
شمار صلی باغواهی ساو پس مطعون آبی و استبکله در اسبند و اور
در آمده با سبها رخرای موف و روح و نامحصور و بوفور و زواید
و استعداد و اسباب کثرت احوال افعال حواسی مخر کرده و به
لکث که در غرمت محاصره و ولایت مذکور صحر و مستظرف و ارشاد
ار شده و لا و خود تصور و اور و سر و اور و سبها لا رنجبت شعار نموده

و از اطایف و اراوت قدرت با جمعی مبد و قمر کمین و قمره قلیله
خلیفت کیشور فافلو و ذایل که فتح و نصرت موقوف بغیایت و ثبوت
حضرت و باب بی صلب است نه با فرونی عدد و وعدت چون موار
استظمار این دو دمان نبوک و توپل حضرت و اسبالتله صور و اسبند
از معا و نیت حضرت بی خصوصین بود و است پست در حسن بی نیت
خبر امنیت طاعت مرام نبوکونی انجام کرد بداند موجب اولاد کمر
یقینی با باله الغر و اب جمانون را همین شبیه منظور و مویط است
که بر خنار رسوم پست خنیا با کرام اقدام نماد بعد از این آن آفتاب
مبنا مع بار با کفکان سرادقات جاه و جلالت نشینند و اندر خصایم
بجای المیتین و دمان غنایی ظاهر می نمود و بال قوی و خاطر فخر
افشا و و اشترای اینرا پشترنما و خاطر خطیر و مضیبه بعین خیمه الهام
پذیر ساخته ابالت و شوکت پنا و عظمت جلالت و شکاه بنیت
و سطوت نباهه عالجاده زینا لایله و الشوکه و اکملاته و الغر و الایمان
علیفانی جان سبها لا رایان و پیکر یکی کل در با چار امفد به پیش
کرده اسبند و اما بی آن ولایت روانه فرمود و امرا و عظام سبها

افزون نچیز و شمار و عا کظفر این حضرت شعار با سکه های است
از مردان کار و دلیران است که کارزار متعاقب ایشان کوچ بر کوچ
متوجه آن ولایت گردیده بعد از تقارب التماس و یقین اجتماع
و افران فتنه محاربه رخ نموده که بهرام خون آشام در فرما و شمشیر
و خورشید جهانگیر در بیچ زمان نظیر شش نشینده میدان کارزار
از صدها و صلابت کرد آن کینه که در او قلم استخیر کبر و ارا
خون کردن شکریه بجز خضر و قارم بی معبر گردیده ننگ شمشیر
شیران سفینه حیات مبارزان بدم و یک شید و شت معرکه از غلظت
مبارزان خونخوار خنجر که از آشوب زلزله آسمان عظیم شکار
کرده نقد بقای فارسان میدان بستی از خنجران فتنه فارو
مخفی میبخت و از توج لجه فوج خون زرم گاه میدان شپه محیط
و عمان گردیده خرابی مساعد و ساقی لیران بر کران نمی آید شمشیر
از خونخواری نمی آید و عقاب بشت مبارزان جز از حکم بر دلان طعم
نمی بود و افی ریح کردن خبر بر دوش سناک را محسوس و نمی آورد
کنند بر صولتان خبر بال و دوشش خفا کلبانانی بچید و کشتن

روز ناره فال و جدال افروخته تر من جبات دوست و دشمن با کلاه
میخفت **شعر** ز خون سواران مند و سپاه که شد رنجند از آن
رونگاه جهان سرسبز سپید و بامو و ننگ از آن شهر شریف
عاقبت لاهور و مذهب و بیت تاریک شمشیر و طغری بر چرم رباب
حضرت باستان اهل حق و زبده علامات و بارشعار خضم باطل گوش
بدکش متخلف و کوفت را گردید و سر و شل لاهم عجب که در از غرض
رپاست تبرانه این نای فرج افزای مترجم شد که **شعر** صبح طغری
از مشرق امید بر آمد **۵۰** اصحاب غرض رشب و سواد
بعد از روز و و این عظیم شمشیر و موبت کبری مبارزان مجاهد
حاشا را تعاقب نمود و چهار پنج منزل از غنیمت خفته مهم ایشان را
و نجاه خود ساخته سالما غنا و طلب چهره او رنگ فلک تنگ
آسمان آراش و آفتاب منتهی و نواب سعادون هر یک از امرای عظیم
و خوا بن کرام که در معرکه جهاد و کوهستی و صوفیای و یک یکی مضطرب
رساننده بود و نقد رقابت استمال هوا و اطفاف موبت
شاهی و معطوف اعطاف شامشاهی کرد و این بزم اقطاعات

و از دیاد و احاطات سرافرازی بخت و حضرت و امیر مکتوب
 درازا این موجب مکرمات سجدت نمک و تقیید رسایند بنا بر این
 و مودت که غایبان و ضوئیان و کچکها این منبیا این دودان
 که در ملک خدام این سلسله عالی نظام و اندک کس بقدر ابرار
 در ملک محروم و سیریه حضور ترقیب نموده و بعد از هر اسپه
 و دعای و دام و ولایت روز افزون نواب سبایون شایسته تقدیر
 کا فربا با وقایع رعایا کا محک و پستی اتمام تمام لازم شمرند
 باب قد غفر الله له و له اوله و نسائه **باب رفعه رشحات فایض**
 البرکات مکرمات احسان الفحات کثیر الفوائد موجب و منبیا
 که در باطن غایت کثرت شرح شده بود و در تهرین مانی و شرفترین
 شرف وصول و شرافت نزول زمانی داشته از فیضان و حصول
 موصول آن روضه طاهر و گلین انصارت تازه و خضارت بی
 انداز در بافته نهال بر میند مانی و مال میوهای لذیذ و لیدر مراد
 و مرام شمر و بار و رکود بشیر حرمی که در باب عقد مانشا در طی صحیفه
 انفضا الما فرموده بود و ند چون مدتی مدید و قرنی عبید بود که نهال

کائنات انشا در بوستان طبعیت مختصان بنی ریاس بیت کنایه
 لسان عصه روزگار بنی برک و نوا شده مستحق رشحات سحاب
 صاحب و انبی مکرم و دیده بود و غنچه کله لایلا و اسطر که جوی قزین
 و وارن و بر نو که کشته به بنیم غنیمت غنی شوکتی تبسم نشده و سرچند
 امید امید در میدان عی فی ناخت که اصولجان توفیق کوی سبقت
 از امتثال و افران بایستاده و سپهر کران در پیل بند و ران
 مات عرضده روزگار حیران بود اما اگر رخ امید باستان اقبال
 یا سبانی دی علی لاطلاق و ر و د و د و د **باب انظر الى انقاد**
رحمة الله كيف يحكي الاثر بعد موتها نهال و غنچه
 امید به منبری و شکفتی از سر کبر و د و بوسید مرثان ملک
 از جهالک عوالت خلاصین فقه سیر منزل کمال با د و ان مادی
 کم گشت کمان بودی ملک و غنطش ان فانی ظل منهل لال
 رسد و بنیم عاطفت و فیض سحاب مکرمات نهال گلین و مقصود خستار
 و نظارت و او و سجد و اطراوت پذیر کرد و کجا هست که در خدمت تو
 خدا کجانی سیر سیر و د و نور غنچه شایق به بنیم خد غنی کائنات

نشده و از عالم مضبوط که مرتب بر اطلاق کفایت لایست مرهون
عقده التفاتی مانده چنانکه ترک خدمت میتوان کرد امید که سرشته
است ثانی و و او چون رابطه با هم و بیانی نظام کبر و سلسله
و اتحاد چون عقد پروین نظام پذیرد **در فتح و کبر چون ضابطه نویسی**
فضا و قدر در تحت مغز و حیات این مجامع سهام در حرف اول
انچه را غنبت چشونهاده و محنت بیارتر آورده و در حرف ثانی
در دفع اول حاصل مسیح اوقات که ندامت و عصبانیت
بابت گنایت نموده و بعد از المقر ندامت را منها نموده و سرشته
در دفع ثانی ابواب جمع شود و عصبانی که گنجایش منها بعد
ثم بعد و ثم بعد و در و خیری وضع نموده و مفضل در بدن نوشته
و ندامت در دفع ابواب جمع نموده اند که امکان المقر و المقر
و در متن ذکاوت بعد از مسیح حیات که حاصل آن عصبانیت
و انبساط عصبانیت که در روزنامه اعمال ابواب جمع شده خیری دیگر
بشرح منظور داشته اند و با وجود انبساط قلبی نقد حیات
و جنبش سنی کی محنت بانی آورده اند و چند ملاحظه میکنند و توجه

می نماید که اگر باقی عمر را بعد از این صرف حنات نماید که **ان الحسنات**
یکهین التینان ندارد که شود و فایده عصبانی که در روزنامه
اعمال ثبت شده نمی نماید و احمه دارد که بسا و اشرف کارخانه علم
بزرگ ارباب التجار و بل سرکار لایزال را جلا و مجری و تصدیق رسا
بقلم مستوفی قیام و سنده که **یوم یقوم الحساب** جواب ساز خواهد
آمد پیشنها و خاطر آنست که دست از امور دنیوی که نمانده و
در گنج غلت عبادت و امیب بی منت غراسته شغالان باشد که
در باقی حیات اگر تحصیل چنان شود و بعضی عصبانی که در روزنامه
اعمال ابواب جمع شده بخیر مجری داشته در هنگامی که محصل
آید بعد از امکان سستی پانی زده شاید بعضی از عصبانیت موجب
آید با بقدر خوشو جمع وضع نماید و آنچه از وضع عمل خوشو بانی آید
نماید که محرران کرام الکاتبین درخواه بانی بواسطه جبه غیر سمو نویسد
شاید که و امیب بسیار بخش مذک پذیر عبادت فیل عصبانیت کثیر این بنده
مقره تقصیر را عفو نماید و امیدوار است که آن مادی ضلالت این
پا و سرشته با ویه ندامت را از شاه مات عرضه روزگار و بولند

مخت این چرخ و وارنجات داد و هر ضعیف را کب سبب می یازند
 کس می یابد و از بی بدرگاه فادلان را آید و روزه در تدارک ایام باشد
 بعبادت و استیلا عطا باشد و مشغول گردد و شاید که قادر بر عبادت
 اندک پذیرد و بپسندد قلم غفور چوین اعمال این گناه کار کشیده
 از عبادت کت عوارنجات داد و منبزل لال حضرت رساند و بفرستد
 آن مادی وادی ضلالت این کشته فیاضی امید را به منزل
 رساند و بدین سبب بین منت خواهد ساخت و الامر عا
 منکم بدان **نوعی دیگر** که رتبه کمالی را در اشیاء و همه
 فی بیخ کنی و السداد و رتبه جللی مملو از شاد و در محرم انعامی
 یوم التنا و عذر است که برین علامان فلان بزر و عذر برین
 مرتبه صد و ده بی را و درونی کوشش را وجود و پیش آفتاب
 مادر موی و کشید و ضعیف از فیض عام و بر درونی
 چون در بوقت از کفله باب غرض و اما الله فی قلوبهم من علم
 این سنده و بر جا و ادب سقیم احکام و اعراض نمود و اگر چه
 داشت که آن عالیشان بخت رسیده و بخت بر سر نموده

مقال

و شمشان در باره بندگان صادق نشو و نه و بپا از صدق و کذب
 هر چه رای عالی اقتضایا بد عمل نماید و ضعف طالع نسیم این لغات
 از کشتن شقایق آن مادی علی الاطلاق بر نهال روزی این دره
 و روی نوزیده و در ایام ملازمت چون مبلغ کلی قرض بهم رساند
 بنزد کمترین میا لویه شرطه یعنی شغال بافته و جالی که ساکن شود
 را به بخت و مبلغ هر روز بخت می باشد تا همان در کار است و آن
 آنست که مالد و سده روز و حیات با بخت نوعی نماید که ادای قرض
 خود نماید و امیدوار است که اگر در ایام خدمت بنا بر ضعف جلی که
خلق الله انسان ضعیفا چه می صادر شده باشد باید در محرم
 و غیبات مایه جرم این بخت کرد **از جرم و خطای که غلط است**
 که عیون از کرم است **آسانست** **مقرر نماید که چون کمترین بخت**
 بدین و ادنی ندارد و مستحفظان شوارع بند رجاسی علی این
 جسته شده که از کمترین بخت که خواهد بود باقی حاکم **نوعی دیگر**
مطلوب نویسد و این بخت خیال یار کرم کشیده در کرم فشا و چون
 تکمیل حوله شد از بس اشتیاق پیوسته و شک **پای نهاده و قطره**

آینه شد میباید که تا چند شب طلعت ماه رخا از دیده اسکاغی
 بر چهره رخا فیروزه ملک خدا را که خاک غم و اندوه فراق غیر
 طاعتان بر فرق نامرادان مستندان پیر و در ایا مفاقت اجاب
 دیده که قیاس سرخ را ز چهره ماه رخا بی نمود و با دیده خافیه دوری
 بر ضربی که مبتلا گردیده در شایع امید وصال یوسف صورتان
 طریق **و ابیقت عینا من الحزن** پذیرفت که با امید که
 فراقی را وصالی در عیب و طعنه کنی را نوری نترد و منت و ضنون
 معال که از لسان لغبت نبال این غریب مجور آمده که دور کردن
 کرد و روی بر مراد مانرفت و ایام یکسان باشد کار دوران غم خو
 ازین لایق شود به طاعت بشود و کن وین سرغوریده با تا بدستمان
 می بود و خنده جان که از سخن انعام جات این مستندان در بار ارامت
 بنای حاد ثبات داده بود مرا امید وصال تو زنده میدارد که کینه
 از جبر است چم هلاک چو شد از حضرت بی نیاز جلبت قدره
 بیک کینه حلال و حلال لازم است آن سر و چو بار زنده کافی آن
 ماه آسمان میوه بی بود و شایع و عیب منصفه پلور رسیده اتقا

باز منظره از این ماه رخا از دیده اسکاغی
 بر چهره رخا فیروزه ملک خدا را که خاک غم و اندوه فراق غیر
 طاعتان بر فرق نامرادان مستندان پیر و در ایا مفاقت اجاب
 دیده که قیاس سرخ را ز چهره ماه رخا بی نمود و با دیده خافیه دوری
 بر ضربی که مبتلا گردیده در شایع امید وصال یوسف صورتان
 طریق **و ابیقت عینا من الحزن** پذیرفت که با امید که
 فراقی را وصالی در عیب و طعنه کنی را نوری نترد و منت و ضنون
 معال که از لسان لغبت نبال این غریب مجور آمده که دور کردن
 کرد و روی بر مراد مانرفت و ایام یکسان باشد کار دوران غم خو
 ازین لایق شود به طاعت بشود و کن وین سرغوریده با تا بدستمان
 می بود و خنده جان که از سخن انعام جات این مستندان در بار ارامت
 بنای حاد ثبات داده بود مرا امید وصال تو زنده میدارد که کینه
 از جبر است چم هلاک چو شد از حضرت بی نیاز جلبت قدره
 بیک کینه حلال و حلال لازم است آن سر و چو بار زنده کافی آن
 ماه آسمان میوه بی بود و شایع و عیب منصفه پلور رسیده اتقا

تغای آن ماه طاعت خوشید اعلا بر وی روزی گردیده دیده و
 حیران جاب کشیده را بنور جمال آن نیکو خصال منور گردانند **بیت**
 یار سبایا ز روی رخ جوشش نوید جا آرزو و مرار سبک
 بنده وجوده **نوعی** که بعد از عرصه زمندی که محرم که ساسک محبت
 و دو ادب مرفوعی عالم آرا و کشوف جنبه منیر آفتاب صبا
 آن نور دیده نظر میکرد اند که حالادیت که از حاشیه مجلس
 دور شده و در باده فراقی سرگردان گردیده مجازا به پامی سرود
 نفرو ده اند که کن کن که کوه صحران چنین کشید چشم داشت این
 محب از ان قبله حقیقی چنانست که خلاف که شده مجور از انرا
 خاطر مضطرب و منی نفرو ده اگر توانست کاسی به پامی لا
 شادمانند که آن نامه را نفرو دل سوخته محبت اکین و نفع و ول
 مشتاقانین کرد و اند طول معالی عشت صلح استیلا و ایلان بود
 همان ای که ما ماسیق حرم بود
 امید است که تا کنیز وصال
 خزان فی شهر است

صدا که از اقصای کتب است
 باز منظره از این ماه رخا از دیده اسکاغی
 بر چهره رخا فیروزه ملک خدا را که خاک غم و اندوه فراق غیر
 طاعتان بر فرق نامرادان مستندان پیر و در ایا مفاقت اجاب
 دیده که قیاس سرخ را ز چهره ماه رخا بی نمود و با دیده خافیه دوری
 بر ضربی که مبتلا گردیده در شایع امید وصال یوسف صورتان
 طریق **و ابیقت عینا من الحزن** پذیرفت که با امید که
 فراقی را وصالی در عیب و طعنه کنی را نوری نترد و منت و ضنون
 معال که از لسان لغبت نبال این غریب مجور آمده که دور کردن
 کرد و روی بر مراد مانرفت و ایام یکسان باشد کار دوران غم خو
 ازین لایق شود به طاعت بشود و کن وین سرغوریده با تا بدستمان
 می بود و خنده جان که از سخن انعام جات این مستندان در بار ارامت
 بنای حاد ثبات داده بود مرا امید وصال تو زنده میدارد که کینه
 از جبر است چم هلاک چو شد از حضرت بی نیاز جلبت قدره
 بیک کینه حلال و حلال لازم است آن سر و چو بار زنده کافی آن
 ماه آسمان میوه بی بود و شایع و عیب منصفه پلور رسیده اتقا

از این منظره از این ماه رخا از دیده اسکاغی
 بر چهره رخا فیروزه ملک خدا را که خاک غم و اندوه فراق غیر
 طاعتان بر فرق نامرادان مستندان پیر و در ایا مفاقت اجاب
 دیده که قیاس سرخ را ز چهره ماه رخا بی نمود و با دیده خافیه دوری
 بر ضربی که مبتلا گردیده در شایع امید وصال یوسف صورتان
 طریق **و ابیقت عینا من الحزن** پذیرفت که با امید که
 فراقی را وصالی در عیب و طعنه کنی را نوری نترد و منت و ضنون
 معال که از لسان لغبت نبال این غریب مجور آمده که دور کردن
 کرد و روی بر مراد مانرفت و ایام یکسان باشد کار دوران غم خو
 ازین لایق شود به طاعت بشود و کن وین سرغوریده با تا بدستمان
 می بود و خنده جان که از سخن انعام جات این مستندان در بار ارامت
 بنای حاد ثبات داده بود مرا امید وصال تو زنده میدارد که کینه
 از جبر است چم هلاک چو شد از حضرت بی نیاز جلبت قدره
 بیک کینه حلال و حلال لازم است آن سر و چو بار زنده کافی آن
 ماه آسمان میوه بی بود و شایع و عیب منصفه پلور رسیده اتقا

